

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Punjabi
November 2019

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਪੂਰੀ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੋ, ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਕਾਇਦੇ ਚਲਨ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰਨ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇਗੇ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਪਦਮਾਪਦਮਪਤੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਚਾਹੀਦੀ?

ਉੱਤਰ:- ਸਦੈਵ ਧਿਆਨ ਰਹੇ - ਜਿਵੇਂ ਕਰਮ ਅਸੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਸਾਨੂੰ ਵੇਖ ਹੋਰ ਵੀ ਕਰਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦਾ ਝੂਠ ਅਹੰਕਾਰ ਨਾ ਆਏ। ਮੁਰਲੀ ਕਦੀ ਵੀ ਮਿਸ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਆਪਣੀ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖੋ। ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇਣ ਤਾਂ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਹੋਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਵਿਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚੋ ਰਹੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਖ਼ਿਆਲ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰ ਬੈਠਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ, ਪਵਿੱਤਰਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪੁਰੰਚਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰਧਾਮ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰਧਾਮ ਹੈ ਸਤੋਪਧਾਨ ਤੋਂ ਫੇਰ ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੋ.....ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਅਰਥਾਤ ਵੇਸ਼ਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੋ, ਪਰ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਫੇਰ ਵੀ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਦੂਰ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ। ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਵੀ ਬੜਾ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲਕੇ ਚੱਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖ ਹੈ। ਯੋਗ ਅਰਥਾਤ ਯਾਦ। ਅੱਖਾਂ ਖੁਲ੍ਹੀਆਂ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਭੋਗ ਵੀ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਹੈ ਜੇ ਇੱਕਦਮ ਨੱਕ ਵਿੱਚ ਦੱਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਬਲਵਾਨ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਮਾਇਆ ਵੀ ਬੜੀ ਬਲਵਾਨ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਬਲਵਾਨ ਹੈ ਜੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਸ਼ਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਢਕੇਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਕਾਇਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯਾਦ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੇਕਾਇਦੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਡਿੱਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਆਦਿ ਦੀ ਕਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿਦਿਆ.....ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਮਨੋਕਾਮਨਾਵਾਂ ਬਗ਼ੈਰ ਮੰਗੇ ਪੂਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੇ ਚੱਲੋ ਤਾਂ। ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਮੰਨੀ ਉਲਟਾ ਰਸਤਾ ਲਿਆ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰਾਗ ਦੇ ਬਦਲੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਡਿੱਗ ਜਾਓ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਗੱਜ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿ ਨੇ ਖਾਧਾ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਭੋਗ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅੱਜ ਹੈ ਕਿੱਥੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਕਾਇਦੇ ਚੱਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਡੀਟੀ ਬਣਦੇ - ਬਣਦੇ ਡੇਵਿਲ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਸੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸੀ ਉਹ ਅਸੁਰ ਬਣ ਅਸੁਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਟ੍ਰੇਟਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਕੇ ਫੇਰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰੇਟਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਡਿੱਗੇ। ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਦੀ ਚਲਣ ਨਾ ਚੱਲੇ ਜੋ ਰਸਾਤਲ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਓ।

ਕੱਲ ਵੀ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ - ਬਹੁਤ ਗੋਪ ਹਨ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀਆਂ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਬਿਨਾਂ ਤਾਂ ਡਿੱਗਦੇ ਹੀ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਸੀ ਤਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬਣਾਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਲਸ਼ ਤਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਜੇਕਰ ਗੋਪ ਲੋਕੀ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੰਦੇ ਗੋਪ ਤਾਂ ਗਾਇਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫ਼ਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪੁਰੁਸ਼ ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਕਲਸ਼ ਮਾਤਾਵਾਂ ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਮਾਤਾਵਾਂ ਵੀ ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਜੋ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਹ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਖਾਕੇ ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸਤ੍ਰੀ - ਪੁਰਖ ਦੋਨੋਂ ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਹਾਰ ਖਾਕੇ ਚਲੇ ਗਏ ਗੋਇਆ ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਜੇ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕੀ ਸੀ, ਕਿੱਥੇ ਸੀ ਇੱਕਦਮ ਥੱਲੇ ਆਕੇ ਡਿੱਗੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਉੱਚ ਚੜ੍ਹਦੇ - ਚੜ੍ਹਦੇ ਫੇਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਆਪਣੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਤਾਂ

ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰਦੇ ਫੇਰ 5 - 7 ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਫੋਟੋ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਦੱਸਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਮਹਾਰਥੀ ਸੀ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਸੀ। ਅੱਜ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਦਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਤੋਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਆਦਿ ਬਣਾਉਣਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਝਰਮੁਈ ਝਰਮੁਈ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਇਵੇਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਫਲਾਣਾ ਇਵੇਂ ਕਰਦਾ ਸੀ.....ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇਗੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਡਿੱਗਦੇ ਰਹੇਗੇ। ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੀ ਟੁੱਟ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਲਿੰਕ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਘਬਰਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਮਾਇਆ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਤੰਗ ਕਿਉਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਲਿੰਕ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੈਟਰੀ ਚਾਰਜ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਕਰਮ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬੈਟਰੀ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਬਾਬਾ ਦੇ ਆਕੇ ਬਣੇ। ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਫੇਰ ਅੱਜ ਕਿੱਥੇ ਹਨ। ਡਿੱਗ ਪਏ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਯਾਦ ਆਈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਦਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਓ। ਦਿਲ ਸ੍ਵਰਗ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਵੇਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ। ਸੁੱਖਧਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਉਠਦੇ, ਬੈਠਦੇ, ਤੁਰਦੇ, ਫਿਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੀ ਹੋ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਸਭਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਟਰਨ ਜਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਗ੍ਹਾਫੀ ਰਿਪੀਟ ਮਤਲਬ ਨਰਕ ਤੋਂ ਸ੍ਵਰਗ, ਫੇਰ ਸ੍ਵਰਗ ਤੋਂ ਨਰਕ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਇੱਥੇ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ। ਇਸ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਚੱਕਰ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਸੰਖ ਵਜਾਉਣ। ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੇਨੋਂ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ - ਬਣਦੇ ਕੱਲ ਅਸੁਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਮਾਇਆ ਅਸੁਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਡਿੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਵਿਚਾਰੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਫੇਰ ਮੰਗਕੇ ਅਸੁਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਦੀ ਹੀ ਸਾਰੀ ਕਮੀ ਹੈ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਓ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕੀਏ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਜੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਵੀ ਜੇ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਜ਼ਰੂਰ। ਪੱਦ ਭਾਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਵੀ ਪਾਉਣ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਜ਼ਰੂਰ। ਬਾਕੀ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਫੇਲ ਹੋ ਪਾਈ - ਪੈਸੇ ਦਾ ਪੱਦ ਪਾ ਲਿਆ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫੀਲਿੰਗ ਤਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ - ਮੈਂ ਨੈਕਰ ਹਾਂ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣਾਂਗੇ, ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਕਿ ਵਿਕਰਮ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੇ ਇਵੇਂ ਹਾਲਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਣੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣੀ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਖਬਰਦਾਰੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਦਮਾਪਦਮਪਤੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਦਮ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਦਬਦਬਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ! ਹੈ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ। ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਰਾਜਾ ਤਾਂ ਬਣ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਵੀ ਇਵੇਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਿੰਨਾ ਅਸੀਂ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਅੰਤਰਮੁੱਖੀ ਹੈ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ। ਫੇਰ ਆਵਾਂਗੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਸਭ ਗਿਆਨ ਦਾ ਮੰਥਨ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦਾ ਰਹੇ। ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੇਨੋਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਵੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਯਾਦ ਵੀ ਹੋਈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੇਨੋਂ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ, ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਨਾਲੇਜ਼ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਰਮ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖ ਹੋਰ ਵੀ ਕਰਣਗੇ। ਮੈਂ ਮੁਰਲੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਂਗਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਣਗੇ। ਮਿਥਿਆ ਅਹੰਕਾਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਝੱਟ ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਵਿਕਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲ ਕਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਸਤਿਆਨਾਸ਼ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਗਫ਼ਲਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਣੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਵਿਕਰਮ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀਆਂ ਬਣਾਓ। ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ - ਦੋ ਸਿਆਣਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਤੇ ਕੰਮ ਹੋਵੇ। ਕਲਸ਼ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਲਾਉਂਦੇ ਸੀ ਫੇਰ ਕਿਸੇ ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹੀ ਝਰਮੁਈ ਝਰਮੁਈ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਸੁਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਾਅ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ ਉਦੋਂ ਇਵੇਂ ਬਣ ਸਕੋਗੇ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਕੜੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ। ਸਦੈਵ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਾਚਾਰ ਲਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਝ ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਸਦੈਵ ਮਿਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪੇਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ, ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹਾਂ, ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਪ ਸਭ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਉਲਟਾ ਹੀ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਭ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਭ ਚੇਤਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠੀਆਂ ਹਨ ਫੇਰ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਹੈ ਏਕੱਜ ਭੁੱਲ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੀ ਭਾਰਤ ਇੰਨਾ ਡਿੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਰੀ ਬਹੁਤ ਗਲਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਗਲੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਦਾ ਯਦਾਹਿ.....। ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਇਹ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੁਨਰ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਫੇਰ ਉਲਟਾ ਸਿੱਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਵੀ ਸਭਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਅੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ। ਲਾਠੀ ਨਾਲ ਰਾਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੀ ਸ੍ਵ ਮਨੋਕਾਮਨਾਵਾਂ ਬਿਨਾ ਮੰਗੇ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਧਿਆਨ ਦੀਦਾਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਹੈ, ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿਦਿਆ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਝਰਮੁਈ ਝਗਮੁਈ (ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਪਰਚਿੰਤਨ) ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਹੋ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਮੰਥਨ ਅੰਦਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਬਿੰਦੀ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਭਵ : ਜੇ ਬੱਚੇ ਕਿਸੀ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕਵੇਸ਼ਨ ਮਾਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸਦਾ ਬਿੰਦੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਬਿੰਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਰਥ ਬਣਾਕੇ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਸਮੀਪ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੱਦ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਪਰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਇੱਕਰਸ, ਇੱਕ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸਵੈ - ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦੁਆਵਾਂ ਲਵੋ, ਦੁਆਵਾਂ ਦਵੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਨ , ਸਭਤੋਂ ਚੰਗਾ ਸਿੰਗਾਰ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?

ਉੱਤਰ:- 1. ਉਹ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਬਾਪ ਯਾਦ ਆਏ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਕਣਗੇ ਅਰਥਾਤ ਆਦਿ ਤੋਂ ਪਾਰ ਵਜਾ ਸਕਣਗੇ।
2. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਾਪ ਪਹਿਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਭੁੱਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ, ਟੀਚਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਸਭ ਕੋਈ ਇਸ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣਾ। ਇਹ ਹੈ ਅਰਥ ਸਹਿਤ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ ਬਰੇਬਰ ਸਾਡਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਵੀ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਨ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਾਲ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਧਨ ਵੀ ਅਥਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਧਨ ਦਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਗਫ਼ਲਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜੋ ਪੂਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਉਹ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਦੀ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਟੀਚਰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੋਂ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਯਾਦ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪੱਕਾ - ਪੱਕਾ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਵਕਤ ਕੰਸਪੁਰੀ ਆਸੁਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਾਂਗੇ। ਜਾ ਉਦੋਂ ਸਕਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹਾਂ ਬਾਬਾ। ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਵੀ ਹੋ, ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੋ। ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਲੈਕਿਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਆਤਮਾ ਵੀ ਪਤਿਤ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਾਂ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਚਲੇ ਆਪਣੇ ਵਤਨ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਵਤਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦਾ ਪਰਾਇਆ ਵਤਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਹਨ। ਕਾਂਗ੍ਰੇਸੀ ਲੋਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ - ਅਸੀਂ ਪਰਾਏ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਅੱਗੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸੀ ਫੇਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਗੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਮਝ ਬੈਠੇ ਸੀ। ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਫੇਰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਏ ਹਾਂ। ਪਰਾਏ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦੁੱਖੀ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਯਾਦ ਆਉਣਗੇ। ਪਰ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਾਨਵਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਆਦਿ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਇੱਥੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਲਾਮਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਰਾਜਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਵਪਾਰ ਵੀ ਚੱਲਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਥਾਹ ਧਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਘਾਟਾ ਆਦਿ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਇਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਆਦਿ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸੂਰਗ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਫੇਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲਏ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਤੂਫ਼ਾਨ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵੇਖੋਗੇ, ਸੁਣੋਗੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਸਭਦੇ ਚਿੰਤਰ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੰਡਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ - ਇਹ ਫਲਾਣਾ ਇੰਨੇ ਦਿਨ ਆਇਆ, ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਿਆ ਫੇਰ ਮਾਇਆ ਖਾ ਗਈ। ਮਰ ਗਿਆ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾ ਮਿਲਿਆ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਵਕਤ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡੋਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੇ। ਉੱਥੇ ਬਾਬਾ, ਮੱਮਾ, ਬੱਚੇ ਸਭ ਹੈ ਨਾ। ਪਰਿਵਾਰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਅਤੇ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਅਤੇ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹਾਂ ਫੇਰ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚਾਚਾ, ਮਾਮਾ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਸੰਬੰਧ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਤੇ ਚੁੱਕਣਾ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਨਮਸਤੇ - ਨਮਸਤੇ

ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਰਥ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਧੂ -ਸੰਤ ਆਦਿ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ, ਉਹ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਵਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ। ਉਹ ਰਾਜਯੋਗ ਕਿਵੇਂ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਹੀ ਪ੍ਰਵਿਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ 4 ਭੁਜਾਵਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਵਿਤੀ ਮਾਰਗ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਤੇ ਨਾਮ ਰਖਿਆ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਸਰਸ੍ਵਤੀ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਹੈ। ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ, 60 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ 60 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਬਾਪ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਬਣ ਗਏ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਾਇਦੇ ਵੀ ਵਿਗੜ ਗਏ ਹਨ। ਛੋਟੇ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਰੂ ਕਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਬਣਦੇ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਫੇਰ ਕਿਥੋਂ ਆਉਣਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਕਿਵੇਂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਿਸਟਰੀ ਚੇਤਨ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਤਾਂ ਜੜ੍ਹ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਹਿਸਟਰੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਚੇਤਨ ਨੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਜੜ੍ਹ ਤਾਂ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਕਿੰਨੇ ਵਕਤ ਤੋਂ ਫਲਾਣੇ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਨੇ ਭਾਰਤ ਤੇ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਇਸ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਣ ਰਾਜ ਕਰਕੇ ਗਏ, ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਰਾਜ ਕੀਤਾ - ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਿਸਟਰੀ। ਆਤਮਾ ਚੇਤਨ, ਸ਼ਰੀਰ ਜੜ੍ਹ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਖੇਡ ਹੀ ਜੜ੍ਹ ਅਤੇ ਚੇਤਨ ਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਜੀਵਨ ਹੀ ਉਤਮ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗਿਣਤੀ ਕਰ ਵੀ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਾਰਾ ਖੇਡ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਹੈ। ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਹੋਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਤਾਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਕੀ ਕੰਮ ਦਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਕੋਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਬਾਪ। ਬਾਪ ਹੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪੱਦ ਦਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪੱਦ ਹੈ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਆਦਿ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸਿੱਖਣਾ ਹੈ। ਹੁਨਰ ਨਾ ਸਿੱਖੇ ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ। ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਹੁਨਰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਕੋਣ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਆਪੇਹੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਰਾਜ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਵਕਤ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ ਫੇਰ ਰਾਵਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੋਂ ਲਿਖੇਟ ਕਰੋ। ਕਾਂਗ੍ਰਸੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਰਾਜ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਲਿਖੇਟ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਸਾਨੂੰ ਲਿਖੇਟ ਕਰੋ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਇਵੇਂ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਹੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ, ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਮਰਾਜ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਲਿਖੇਟ ਕੋਣ ਕਰੇਗਾ? ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਲਿਖੇਟ ਕਰ ਗਾਇਡ ਬਣ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਅਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਨਾ ਇੰਨਾ ਦੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਇੰਨਾ ਸੁੱਖ ਹੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸਭਤੋਂ ਸੁੱਖੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੁੱਖੀ ਵੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਹਿਸਾਬ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ! ਜੇ ਰਿਲੀਜਸ ਮਾਇਨਡਡ ਹਨ ਉਹ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਓ ਗੈਡ ਫਾਦਰ, ਲਿਖੇਟਰ। ਤੁਹਾਡੇ ਵੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਡੇ ਦੁੱਖ ਹਰੇ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਲੈ ਚਲੇ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਲੈ ਚਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਲੈ ਚਲੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਨਰਸ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਗੱਲ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇੱਕਦਮ ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਨਮਕ ਹੈ। ਚੰਡੀਕਾ ਦੇਵੀ ਦਾ ਵੀ ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਚੰਡੀਕਾਵਾਂ ਦਾ ਮੇਲਾ ਕਿਉਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ? ਚੰਡੀ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਬਾਬਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਚੰਡਾਲ ਦਾ ਜਨਮ ਵੀ ਇੱਥੇ ਦੇ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਰਹਿਕੇ, ਖਾ ਪੀਕੇ ਕੁਝ ਦੇਕੇ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਜੇ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੇਵੇ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਸੰਸ਼ਏ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਜਾਕੇ ਬਣਨਗੇ। ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਚੰਡੀਕਾ ਦਾ ਵੀ ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਸਤਿਯੁਗੀ ਤਾਂ ਬਣਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਕੁਝ ਵਕਤ ਵੀ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ। ਉਹ ਭਗਤ ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ, ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦੇ ਕੇਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਾਲੀ ਗੀਤਾ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਤਾਂ ਸਭ ਆਸ਼ਿਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਆਰਟ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਫੁਸਟਕਲਾਸ ਸੀ। ਫੇਰ ਕੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਅੰਨ੍ਹਾ, ਕਾਣਾ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨੈਚਰਲ ਸ਼ੇਡਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਨੈਚਰਲ ਬਿਊਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਸਭ ਸਮਝਾਕੇ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ, ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਤਿੰਨੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤਿੰਨੇ ਵਰਸੇ ਮਿਲਣਗੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸੱਕਣਗੇ। ਫੇਰ ਮੁਕਤੀ

ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਸਾਖਸਤਕਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਬਾਬਾ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਸਾਰੀ ਇੱਥੇ ਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ। ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਜਾਂ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਸੋਰਸ ਆਫ਼ ਇਨਕਮ। ਨਾਲੇਜ਼ ਵੀ ਉੱਤਮ, ਮੱਧਮ, ਕਨਿਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ। ਮਰਤਬਾ ਵੀ ਉੱਚ ਹੈ। ਹਿਸਟਰੀ, ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਤਾਂ ਝੱਟ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਯੁੱਧ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹਾਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਾਰਦੇ ਹੋ। ਹਾਰਕੇ ਭਾਗੰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਾਗੰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਸੀ ਉਵੇਂ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਵੀ ਉਸਤੋਂ ਵੀ ਬਦਤਰ। ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚਲਣ ਤੋਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਝੱਟ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਣ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਨਿਸ਼ਚੈ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ ਮੈਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਾਂਗਾ। (ਸਭਨੇ ਹੱਥ ਚੁੱਕੇ) ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਦੈਵੀਗੁਣ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਜਦਕਿ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਮਤਲਬ ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਵੰਤੀ ਮਤਲਬ ਸਹਿਜਾਦਾ ਬੰਨਤੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਜ਼ਰੂਰ ਆਵੇਗਾ ਜੇ ਫਾਰਨਰਸ (ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਾਲੇ) ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਬੂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਸਭ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਆਦਿ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਦਾ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖੀਏ। ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਮਝਾਣਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਲਗਾਉਣੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। 4 -5 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਤੇ ਵੀ ਮਕਾਨ ਲੈਕੇ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਮੁੱਖਧਾਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਖੁਦ ਬਾਪ ਸਾਡਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਅਥਾਹ ਧਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ।

2. ਵਿਜੈਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਵ ਦੇ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਬਣ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਜੇ ਦਿੱਤਾ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਕਦੀ ਨਾ ਆਏ। ਸੰਸ਼ੋਬੁੱਧੀ ਬਣ ਆਪਣਾ ਪੱਦ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਘਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਖੇਡ ਸਮਝ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਰਵਿਘਨ , ਵਿਜੇਯੀ ਭਵ :
ਵਿਘਨ ਆਉਣਾ ਇਹ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ ਪਰ ਵਿਘਨ ਹਾਰ ਨਾ ਖਵਾਏ। ਵਿਘਨ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਮਜਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਇਸਲਈ ਵਿਘਨਾਂ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਖੇਡ ਸਮਝ ਪਾਰ ਕਰ ਲਵੋ ਉਦੋਂ ਕਹਾਂਗੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਜੇਯੀ। ਜਦੋਂ ਸ੍ਵਸਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਘਬਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਨਿਰਵਿਘਨ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਬੁੱਧੀ ਫ੍ਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਘਨ ਜਾਂ ਮਾਇਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਬਿਜ਼ੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਜਾਂ ਵਿਘਨ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲੈਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮੁੱਖ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਜਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਰਿਆਦਾ - ਪੂਰਵਕ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਭਨੂੰ ਮੁੱਖ ਦੇਵੋ।

ਵਰਤਮਾਨ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਜਨਮ - ਅਮੁੱਲ ਜਨਮ

ਅੱਜ ਰਤਨਾਗਰ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਅਮੁੱਲ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਲੌਕਿਕ ਅਮੁੱਲ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਦਰਬਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਰਤਨ ਅਮੁੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰੇ ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇੱਕ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਰਤਨ ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਅਮੁੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਰਤਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਅਮੁੱਲ ਰਤਨ ਹੋ। ਇਹ ਅਮੁੱਲ ਰਤਨ ਸਿਵਾਏ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੇ। ਸਤਯੁੱਗੀ - ਦੇਵ - ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁੱਗੀ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਅਮੁੱਲ ਰਤਨ ਬਣਨ ਦੇ ਪਾਰਟ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੈਕਿੰਡ ਨੰਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨ ਹੋ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋਵੋਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਨਾਮ ਹੈ, ਮਹਿਮਾ ਹੈ, ਜਨਮ ਹੈ, ਕਰਮ ਹੈ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਜਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸ੍ਰਵ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਜਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੁੱਲ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹਾਲੇ ਵੀ 9 ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਾਇਆ ਅਤੇ ਪੂਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 9 ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਰਤਨ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਵਿਘਨ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਰਤਨ ਮੁੰਦਰੀ ਬਣਾਕੇ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਲਾਕੇਟ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਨਾਲ ਉਸ ਰਤਨ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਲਾਸ਼ੂ ਜਨਮ ਤੱਕ ਵੀ ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਯਾਦਗਾਰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹਨ ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਅਮੁੱਲ ਅਤੇ ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਸਾਰੇ ਹਨ। ਅਜੇ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਰੂਪ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਵਮਾਨ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ, ਸਵੱਛਤਾ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਕੇ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜੇ ਵੀ ਹੋ ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਸਮਝ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ " ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮੈਂ ਤੇਰਾ" ਜਿਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਬਾਪ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਪਈ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਮੁੱਲ ਬਣ ਗੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਬਣ ਗੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਰਸਨਾਥ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਏ ਤਾਂ ਪਾਰਸ ਦਾ ਰੰਗ ਲਗ ਗੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਪਿਆਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਕਲਪ ਭਾਵੇਂ ਚੇਤਨ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਅਧਾਕਲਪ ਜੜ੍ਹ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਯਾਦਗਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ, ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਜਿਸ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ, ਸਾਰਾ ਕਲਪ ਸਭ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਾਗਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਭਗਤ ਲੋਕ ਅੱਧੀ ਘੜੀ ਇੱਕ ਘੜੀ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਲਈ ਤੜਫਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਣ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਕਤ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਿਆਰ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਆਪੇ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ, ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਰੱਖਦੇ। ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ।

ਦੁਸਰੀ ਗੱਲ ਸਵੱਛਤਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਕਤ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਸਵੱਛਤਾ ਆਪਣਾ ਸਵਧਰਮ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਸਲਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਉੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਜਾਂ ਸਵੱਛਤਾ ਹਾਲੇ ਵੀ ਯਾਦਗਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਧਾਕਲਪ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਪਾਲਣਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ। ਤਾਂ ਅਧਾਕਲਪ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਾਲ ਪਲਦੇ ਅਤੇ ਅਧਾਕਲਪ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਾਲ ਪੂਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।

ਤੀਸਰੀ ਗੱਲ - ਬਹੁਤ ਦਿਲ ਨਾਲ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮਝ, ਅਮੁੱਲ ਸਮਝ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਕਤ ਆਪ ਭਗਵਾਨ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਲਣਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਨੇਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਰਾ ਕਲਪ ਬੜੀ ਰਾਇਲਟੀ ਨਾਲ, ਸਨੇਹ ਨਾਲ, ਰਿਗਾਰਡ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਅਜਿਹੇ ਪਿਆਰ, ਸਵੱਛਤਾ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਸਮਝਾ ਕਿੰਨੇ ਅਮੁੱਲ ਹੋ? ਹਰ ਇੱਕ ਰਤਨ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਮੁੱਲ ਹੈ! ਤਾਂ ਅੱਜ ਰਤਨਾਗਰ ਬਾਪ ਹਰ ਇੱਕ ਰਤਨ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਕਸ਼ੇਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹਨ ਪਰ ਤੁਸੀਂ 5 ਪਾਂਡਵ ਅਕਸ਼ੇਈ ਨਾਲੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋ। ਅਕਸ਼ੇਈ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਦੇ ਬਰੇਬਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋ। ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਮੁੱਲਵਾਨ ਹੋ ਗਏ! ਇੰਨੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਕਿ ਕਦੇ - ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੋ। ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਮੁੱਲ ਸਮਝ ਕੇ ਚਲੋ। ਲੇਕਿਨ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਅਮੁੱਲ ਹੋ ਪਰ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਮੁੱਲ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਕੇ ਸਿਰਫ

ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝੋਗੇ ਤਾਂ ਰਾਂਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੇ। ਬਣ ਗਏ ਪਰ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਸਮਝਣ ਦੀ ਵਿਧੀ। ਜੇਕਰ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਮਝ, ਬੇਸਮਝ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ। ਫੇਰ ਮੈਂ-ਪਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਨਾਲ ਸਿੱਧੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਧੀ ਪੂਰਵਕ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮੁੱਲਵਾਨ ਜਾਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਹੋਰਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਇਹ ਸੋਚੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਇਹ ਸਮਝੋ ਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹਾਂ। ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਗਲਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਲੇਕਿਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਿਕਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਉੱਥੇ ਪਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪਾਪ ਹੈ ਉੱਥੇ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਆਪਣੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ।

ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣੇ ਹੋ, ਸਧਾਰਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣੇ ਹੋ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਕਦੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਖੁਦ ਅਨੁਭਵੀ ਹੋ ਕਿ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਲਗਦੀ ਹੈ ਉਹ ਡਗਮਗ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸਵਧਰਮ ਹੈ, ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਹਿਜ ਲਗੇਗਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਵੀ ਦੂਰ ਭੱਜਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਿਸਲਈ? ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੀ ਲਗੇਗਾ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਕਰਦੀ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਬਾਪ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਦਿਲ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸਦਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਕਿੱਥੇ ਮਾਇਆ ਪੇਪਰ ਲੈਣ ਆਉਂਦੀ ਵੀ ਹੈ, ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਘਬਰਾਵੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਲੇਕਿਨ ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅਨੇਕ ਸੰਕਲਪ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਅੰਸ ਨੂੰ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਵੇਗੀ। ਕੀ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਹੋਇਆ... ਇਹ ਹੈ ਵੰਸ਼। ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿਉਂ ਨਾਲ ਕਿਉ (ਲਾਈਨ) ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੰਸ਼ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਇਆ ਅਤੇ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆ। ਪੇਪਰ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ, ਪਾਸ ਹੋ ਗਏ ਸਮਾਪਤ। ਮਾਇਆ ਕਿਉਂ ਆਈ, ਕਿਥੋਂ ਆਈ। ਇਥੋਂ ਆਈ ਉਥੋਂ ਆਈ। ਆਉਣੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਕਿਉਂ ਆ ਗਈ। ਇਹ ਵੰਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅੱਛਾ ਆ ਗਈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਿਠਾਓ ਨਹੀਂ। ਭਜਾਵੋ! ਆਈ ਕਿਉਂ... ਇਵੇਂ ਸੋਚੋਗੇ ਤਾਂ ਬੈਠ ਜਾਵੇਗੀ! ਆਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਪੇਪਰ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ। ਕਲਾਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਈ! ਕਿਉਂ ਆਈ, ਇਵੇਂ ਆਈ, ਉਵੇਂ ਆਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚੋ। ਫੇਰ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਰੂਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲਾਲ ਹੈ, ਹਰਾ ਹੈ, ਪੀਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇ। ਘਬਰਾਉਂਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ, ਪਾਰ ਕਰ ਲਓ। ਪਾਸ ਵਿਦ ਆਨਰ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਸਸਤਰ ਹੈ। ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੋ, ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਹੋ, ਤ੍ਰਿਵੈਣੀ ਹੋ। ਕੀ ਕਮੀ ਹੈ! ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾਓ ਨਹੀਂ। ਕੀੜੀ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਘਬਰਾ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੋਚਦੇ ਹੋ। ਸੋਚਣਾ ਮਤਲਬ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾਨੀ ਦੇਣਾ। ਫੇਰ ਉਹ ਘਰ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਰਸਤੇ ਚਲਦੇ ਕੋਈ ਗੰਦੀ ਚੀਜ਼ ਵਿਖਾਈ ਵੀ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ! ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਕੇ ਸੋਚੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਸੁੱਟੀ, ਕਿਉਂ-ਕੀ ਹੋਇਆ! ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਇਹ ਸੋਚੋਗੇ ਜਾਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਨਾ ਦਿਉ। ਅੰਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੋ। ਪਹਿਲੇ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਉਸਨੂੰ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਧਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪੁਛੋਗੇ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸਲਈ ਘਬਰਾਓ ਨਹੀਂ। ਗਹਿਰਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਵੋ - ਗਿਆਨ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਵੋ, ਗੱਲ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਤਨੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੁੱਲਵਾਨ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਕਣਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਦੇ ਤਾਂ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਇਹ ਰਤਨ, ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਵਾਲੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਕਣਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡ ਰਹੇ ਹਨ! ਰਤਨ ਹੋ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡੋ!

ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਕਿੰਨੇ ਲਾਡ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਾਲਿਆ ਹੈ ਫੇਰ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਕਣ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖ ਸਕਣਗੇ। ਫੇਰ ਮੈਲੇ ਹੋਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੁਣੇ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ, ਸਾਫ਼ ਕਰੋ। ਘਬਰਾ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਂ। ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਹੀ ਕਿਉਂ ਹੋ। ਉਹ ਵੀ ਕਣ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪਏ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣੋ। ਅੱਛਾ!

ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਦੇ ਮੁੱਲਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਪਾਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਿੱਧੀ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਅਮੁੱਲ ਰਤਨ ਬਣ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਵਾਲੇ ਰਾਇਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ!

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ :-

1. ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਨੈਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਸਮਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਜੋ ਬਹੁਤ ਹਲਕਾ ਬਿੰਦੂ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਹੈ ਹੀ ਬਿੰਦੂ ਅਤੇ ਬਿੰਦੂ ਬਣ ਬਾਪ ਦੇ ਨੈਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨੈਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ

ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਨੈਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਨੈਣਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈਂ ਹੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਰਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ ਹੀ ਬਿੰਦੂ। ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੋਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਬਿੰਦੂ ਹੀ ਹੈ। ਬਿੰਦੂ ਹੀ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਬਿੰਦੂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅੱਖ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਇਸੇ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹਨ, ਵਰਤਮਾਨ ਕਲਮ ਹੈ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ। ਵਰਤਮਾਨ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ - ਵੱਡਿਆਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਰਿਵ੍ਰਤਨ ਕਰ ਲੈਣਾ। ਇਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਣ ਨਾਲ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਤਕਦੀਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

2. ਸਭ ਦੇ ਮਸਤਕ ਤੇ ਭਾਗਿਆ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ! ਸਦਾ ਚਮਕਦਾ ਹੈ? ਕਦੇ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਅਖੰਡ ਜੋਤੀ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅਖੰਡ ਜੋਤੀ ਸਦਾ ਚਮਕਣ ਵਾਲੇ ਸਿਤਾਰੇ ਬਣ ਗਏ। ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕਦੇ ਹਵਾ ਹਿਲਾਉਂਦੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦੀਪਕ ਜਾਂ ਸਿਤਾਰੇ ਨੂੰ? ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੈ ਉਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਜਗਮਗਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਸਿਤਾਰਾ ਹੈ। ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ। ਲਾਈਟ ਵੀ ਜਦੋਂ ਟਿਮਟਿਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸਦਾ ਜਗਮਗਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਸਿਤਾਰਾ। ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਲੈਕੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ।

ਯਾਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਨੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬੈਲੇਂਸ ਸਦਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਸਵਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਯਾਦ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਣਨ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਆਵਾਹਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਨਿਮਿਤ ਲੈਕਿਕ ਕੰਮ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਲਗਨ ਬਾਪ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਲੈਕਿਕ ਵੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਤੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਲਗਾਵ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਹੱਥ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਗਾਵੇ, ਨੱਚੇ ਇਹ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਦੂਸਰੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਸੇਵਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜਿੰਨਾਂ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਜ਼ਾਨਾ ਵੱਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣੋ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਓ। ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣ ਖੂਬ ਦਾਨ ਕਰੋ। ਇਹ ਦੇਣਾ ਹੀ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਉਹ ਦੇਣ ਬਗੈਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹੋ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਭਾਗਿਆ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਘਰ ਬੈਠੇ ਭਗਵਾਨ ਮਿਲ ਜਾਣ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਭਾਗਿਆ ਕਿਸ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ! ਇਸੇ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਖੁਸ਼ ਰਹੋ। ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਅਸਾਂਤੀ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸੁੱਖ ਸਵਰੂਪ, ਸਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਖੁਦ ਬਾਪ ਬਣਾਏ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋਏ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਉਮੰਗ, ਨਵਾਂ ਉਤਸਾਹ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹਰ ਦਿਨ ਦਾ ਨਵਾਂ ਉਮੰਗ, ਨਵਾਂ ਉਤਸਾਹ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਚਲ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਨਵਾਂ ਉਮੰਗ, ਨਵਾਂ ਉਤਸਾਹ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਦਿਨ ਹੀ ਨਵਾਂ ਹੈ। ਸਦਾ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਨਵੀਨਤਾ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖਾਂਗੇ ਉਤਨੀ ਨਵੀਂ - ਨਵੀਂ ਟਚਿੰਗ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਖੁਦ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਟਚਿੰਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਮਨਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਨਵਾਂ ਉਮੰਗ ਰਹੇਗਾ।

ਬੰਧੇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ:- ਬੰਧੇਲੀਆਂ ਦੀ ਯਾਦ ਤਾਂ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੀਆਂ ਬੰਧੇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯੋਗ ਮਤਲਬ ਯਾਦ ਦੀ ਲਗਨ ਨੂੰ ਅਗਨੀ ਰੂਪ ਬਣਾਓ। ਜਦੋਂ ਲਗਨ ਅਗਨੀ ਰੂਪ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਅਗਨੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਬੰਧਨ ਵੀ ਲਗਨ ਦੀ ਅਗਨੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜੋ ਸੰਕਲਪ ਕਰਦੇ ਉਸਦੀ ਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗੀ। ਸਨੇਹੀ ਹੋ, ਸਨੇਹ ਦੀ ਯਾਦ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਰਿਸਪਾਂਸ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਹਾਲੇ ਯਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਗਨੀ ਰੂਪ ਬਣਾਓ। ਫੇਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਸਨਮੁੱਖ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗੀ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਰੂਹਾਨੀ ਰੂਹੇ ਗੁਲਾਬ ਭਵ ਰੂਹੇ ਗੁਲਾਬ ਮਤਲਬ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਹੋਵੇ। ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਵਾਲੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਵੇਖਣਗੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਣਗੇ ਤਾਂ ਰੂਹ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ, ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਖੁਦ ਵੀ ਸਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਉਸਦਾ ਬਗੀਚਾ ਵੀ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਗੀਚੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਸਲੋਗਨ:- ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਰੂਹੇ ਗੁਲਾਬ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ।
ਮਰਿਆਦਾ ਤੇੜਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਦੁੱਖ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਸਭ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਅਲਫ਼ ਦਾ ਪਾਠ ਪੱਕਾ ਕਰਾਓ, ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਸ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤ, ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਮੇਕ੍ਸ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਮੇਕ੍ਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਹੇ ਇਹ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਸਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਫੇਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਜੇ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਫੇਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਮੁੱਖ ਹੋਇਆ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਫੇਰ ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਸਭ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਆਪਣਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਰੂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੂਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਭ ਭਰਾ ਪਤਿਤ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਵੀ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ। ਸਾਰੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਵਿਕਾਰੀ ਰਾਵਣ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਹੈ - 5 ਵਿਕਾਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ, 5 ਵਿਕਾਰ ਪੁਰੁਸ਼ ਵਿੱਚ। ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਸਿੰਪਲ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ, ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਹਨ। ਪੁਛੋ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ? ਲਿਖੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਇੱਕ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਸੋਲਸ ਦਾ ਉਹ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਸੋਲ। ਉਸ ਨੂੰ ਫ਼ਾਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਓ ਤਾਂ ਸੁਵਵਿਆਪੀ ਆਦਿ ਦਾ ਕਿਚੜਾ ਪੱਟੀ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ। ਅਲਫ਼ ਪਹਿਲੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਬੋਲੋ, ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠ ਲਿਖੋ - ਅੱਗੇ ਸੁਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਸੁਵਵਿਆਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਗੰਡ ਫ਼ਾਦਰ, ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ, ਅੱਲਾਹ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੈ ਬਿਠਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਨਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨਾਲ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਾਓ। ਚੰਗਾ ਫੇਰ ਉਹ ਬਾਪ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਟੀਚਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਕਵਲ ਕਿਵੇਂ ਹਨ - ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਪਵੇ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ, ਨੇਟ ਕਰੋ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੂਰਗ ਅਤੇ ਸੈਮੀ ਸੂਰਗ। ਉੱਥੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ 16 ਕਲਾਂ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ 14 ਕਲਾਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸੂਰਗ, ਹੇਵਿਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਨ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫ਼ਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਹੁਣ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਹੀ ਬਦਲ ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਪੁਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਚਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਦੇ ਯੁਗ ਪਾਸਟ ਹੋਏ ਫੇਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਦਵਾਪਰਯੁਗ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ। ਦੇਵਤਾ ਵਾਮ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਸਿਸਟਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ, ਓਰਲੀ (ਜੁਬਾਨੀ) ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਟੀਚਰ ਹੋਕੇ ਇਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਖੁਦ ਹੀ ਆਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੱਲ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾ। ਮੈਂ ਚੇਤਨ ਹਾਂ, ਸੱਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਮਰ ਹਾਂ। ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੋ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਭ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ। ਪਾਸਟ ਦੇ ਕਰਮ ਜਾਂ ਵਿਕਰਮ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਆਤਮਾ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ, ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣ, ਜਿੱਥੇ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਫੇਰ ਇਹ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਕਲਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਹੋ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਬਾਬਾ ਦੇਨਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੋ - ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਨੇ ਕੀ ਸਮਝਾਇਆ? ਅੱਛਾ, ਬਾਕੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਦਾ ਫਰਜ਼, ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੀ ਹੈ

ਕਿ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਆਤਮਾ ਪਾਵਨ ਬਣਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੋਨਾ, ਉਵੇਂ ਜੇਵਰ ਵੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। 24 ਕੈਰੇਟ ਦਾ ਸੋਨਾ ਲਵੇਗੇ ਅਤੇ ਖਾਦ ਨਹੀਂ ਪਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਜੇਵਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇਗਾ। ਅਲਾਏ ਪਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ 24 ਕੈਰੇਟ ਪੱਕੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚਿੜੀਆ ਸੀ ਅਰਥਾਤ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ ਫੇਰ ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਦੁਨੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਪਵਿੱਤਰ। ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂ ਲੋਕੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਾਉਣਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ। ਉਹੀ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਿਖ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸਦੈਵ ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ, ਤਾਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਾਮ ਧਾਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ - ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਹਨ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਉਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ। ਫੇਰ ਉਹੀ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ, ਫੇਰ ਵੈਸ਼ਿਆ ਵੰਸ਼ੀ ਫੇਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੰਸ਼ੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਗੋਲਡਨ ਤੋਂ ਸਿਲਵਰ..... ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਆਇਰਨ ਤੋਂ ਗੋਲਡਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰੱਬ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਅਖਰ ਐਕੁਰੇਟ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸ੍ਵ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਮਈ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਅਤੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਕੁੱਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਹੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਰਥਾਤ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬੀਜਰੂਪ ਹਾਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਰਹਿਵਾਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਕਾਲ ਸਭ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਸੋਹਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਉਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਛੋਟਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਖੇਡ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫਿਕਸ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਸ ਦੂਜੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਨਾਮ ਆਦਿ ਫੇਰ ਦੂਜਾ ਪਵੇਗਾ। ਵਕਤ, ਫੀਚਰਸ, ਤਿਥੀ, ਤਾਰੀਖ ਆਦਿ ਸਭ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਾਫੀ ਹੂਬਹੂ ਰਿਪੀਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੋ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਯੁਗ ਦਾ ਨਾਮ ਸਭ ਬਦਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਡਾ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਹੈ ਜੋ ਫੇਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਵਾਪਿਸ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਹੈ ਮੁਕਤੀਧਾਮ। ਕਰਮ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਅਸੀਂ ਇਨਕਾਰਪੇਰਿਅਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਾਂ। ਪਾਰ੍ਧਾਰੀ ਘਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪਾਰੂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਇਆ। ਸਭ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਪਾਈਏ। ਪਰ ਮੁਕਤੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਰੇ ਇਹ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਸਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੁਝ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ। ਇਹ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨ ਲਈ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਭ ਨਮਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ 84 ਜਨਮ ਤਾਂ ਲੈਣੇ ਹੀ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇਵਤਾ ਹਨ, ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ। ਉਹ ਇੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਆਵੇਗਾ। ਨਾ ਉਸਨੇ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਈ। ਸਿਰਫ਼ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਇਸਲਈ ਸਭ ਲੋਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਜਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ ਹਨ ਪਾਵਨ, ਖੁਦ ਪਤਿਤ ਠਹਿਰੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਮੇਰੇ ਨਿਰਗੁਣ ਹਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ.....ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਬਣਾਓ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦਿਉ। ਉਹ ਕਦੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ, ਜੀਵਨਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਹਨ ਮੁਕਤੀ ਦਵੇ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵੀ ਉਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਮਾਮਾ ਦੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਅਥਾਹ ਧਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਬੇਸਮਝੀ ਨਾਲ ਮਾਂਗਣੀ ਕਰਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੇਸਮਝ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਦੁੱਖੀ ਹੀ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਅਥਾਹ ਦੁੱਖ ਭੋਗਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਨ ਕਾਰਨ ਕਿੰਨਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਰਫਨ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ ਆਰਫਨਸ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਆਰਫਨਸ। ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਲਯੁੱਗ ਨੂੰ। ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਫੇਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ

ਟੈਮਪ੍ਰੇਰੀ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਖੜੇ ਹਾਂ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ ਇਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਫੇਰ ਵੀ ਉਹ ਯਾਦ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਯਾਦ - ਪਿਆਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਟੀਚਰ ਜ਼ਰੂਰ ਪਿਆਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਣਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਅੰਤਰ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੱਲ ਬੁੱਧੀ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕਿਵੇਂ ਕੱਟਣਗੇ। ਮਾਇਆ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਤੋੜ ਦੇਵੇਗੀ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਮਿਸਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਚਿੰਤਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਲਕਸ਼ਮੀ ਪੈਰ ਦਬਾ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਜਦੋਂ ਬੁੱਧੀ ਏਧਰ - ਓਧਰ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਥੱਪੜ ਮਾਰਦੇ ਸੀ - ਬੁੱਧੀ ਹੋਰ ਵੱਲ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਆਖਰੀਨ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਵੇਖਿਆ, ਸਥਾਪਨਾ ਵੀ ਵੇਖੀ। ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਦੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਸਮਝਿਆ ਹੁਣ ਇਹ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੋ ਗਿਆ। ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਾ ਵੀ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਇਸ ਰਾਵਣ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ, ਜਦਕਿ ਸੂਰਗ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੋਈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਬੁੱਧੀ। ਈਸ਼ਵਰ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਚਲਾਈ। ਗਿਆਨ ਕਲਸ਼ ਤਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਤੁਸੀਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੰਭਾਲੋ, ਸਭਨੂੰ ਸਿਖਾਓ। ਸਿਖਾਉਂਦੇ - ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਆ ਗਏ। ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ - ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਵੇਖੋ ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਫੇਰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ 7 ਰੇਜ਼ ਪੜ੍ਹੋ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕੱਲ ਆਵਾਂਗੇ। ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਮਾਇਆ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ! ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹਾਂ, ਜ਼ਰੂਰ ਆਵਾਂਗੇ ਪਰ ਮਾਇਆ ਉਡਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਰੈਗੂਲਰ ਹੋਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕੀਤਾ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਣਗੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੱਟੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਉਹੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਥਾਪਨਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪੜ੍ਹਕੇ ਫ਼ਸਟਕਲਾਸ਼ ਸ਼ਰੀਰ ਲਵੇਗੀ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਇਹ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਹੁਣ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਕਤ ਦੇ ਲਈ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ ਇਸਲਈ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਹੈ।

2. ਸਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇ ਕਰਮ, ਅਕਰਮ, ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗੁਹੇ ਗਤੀ ਸੁਣਾਉਣੀ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਅਲਫ਼ ਦਾ ਹੀ ਪਾਠ ਪੱਕਾ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਰਮ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੇ ਬੈਲੇਂਸ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਬੰਧਨ ਮੁਕਤ ਭਵ :
ਕਰਮ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਯੋਗ ਦਾ ਬੈਲੇਂਸ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸਵੈ: ਸਫ਼ਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਰਮਯੋਗੀ ਆਤਮਾ ਕਦੀ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫ਼ਸਦੀ। ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਕਤ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮ ਤੋਂ ਅਤੀਤ ਹੋ ਜਾਓ। ਕਰਮ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਨਹੀਂ, ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚੋਂ ਫ਼ਸਣ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਬਣੋ। ਇਵੇਂ ਕਰਮਯੋਗੀ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਤੋਂ ਅਨੇਕਾਂ ਦਾ ਕਰਮ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਹਰ ਕੰਮ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਗੇਗਾ, ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਪਿਆਰ ਹੀ ਵਕਤ ਦੀ ਘੰਟੀ ਹੈ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਉਠਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੇ ਕੁਝ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਮਤਾਵ ਕੱਢ ਦਿਉ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਣੀ ਹੈ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਗਵਰਮੈਂਟ ਦਾ ਗੁਪਤ ਫਰਜ਼ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ?

ਉੱਤਰ:- ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਗਵਰਮੈਂਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਕੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਗੁਪਤ ਫਰਜ਼, ਜਿਸਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣ ਸੱਕਣ। ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕਰੈਕਟਰ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੇ ਵਿਗਾੜਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰੈਕਟਰ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁੱਖ ਫਰਜ਼ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਜਦੋਂ **ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ** ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਵਧਰਮ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਯਾਦ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਵੀ ਯਾਦ ਪਵੇਗਾ। **ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ** ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਵੀ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਹਾਂ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਬਾਪ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹੀ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ, ਸ਼ਾਂਤ - ਸਵਰੂਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪੈੜੀ ਉਤਰਦੇ - ਉਤਰਦੇ ਫੇਰ ਥੱਲੇ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ, ਇਹ ਹੈ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਰਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਣਰਾਜ ਹੈ ਨਾ! ਵਕਤ ਤੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਗਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ। ਦਿਨ ਸੁੱਖ, ਰਾਤ ਦੁੱਖ। ਰਾਤ ਭਟਕਣ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਭਟਕਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਭਟਕਣਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ ਸਦਗਤੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਾਪ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਹੈ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਰੀ ਕਵਾਲੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿਗੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜਿੱਤੇ ਤਾਂ ਜਗਤਜੀਤ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਗੇ। ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਕਾਮ ਤੇ ਹੀ ਕਿੰਨੇ ਹੰਗਾਮੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ, ਹਾਹਾਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਹਾਕਾਰ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਅਸੂਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋੜੀ ਮਿਸਲ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਣੀ ਸੀ। ਕੰਮ ਦੀ ਜੇ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਜਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੰਮ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ। ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਣੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਸਭਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅੱਗ ਲਗਦੀ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇੰਸ਼ਯੋਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਦੀ ਇੰਸ਼ਯੋਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਇੰਸ਼ਯੋਰ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਖੇਡ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਉਪਰ ਵਿੱਚ 5 ਤੱਤਵਾ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਪਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। 5 ਤੱਤਵਾ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ, ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਹੈ ਹੀ। ਸਿਰਫ਼ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ, ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਗੰਦੀ ਬਣ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ। ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਕੈਰੇਕੂਰ ਵਿਗੜਦਾ ਹੈ। ਕੈਰੇਕੂਰਸ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਾਂਡਵ ਰਾਜ, ਕੌਰਵ ਰਾਜ। ਹੁਣ ਪਾਂਡਵ ਕੌਣ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਗਵਰਮੈਂਟ ਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਗਵਰਮੈਂਟ ਕੀ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਕੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ - ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਗੁਪਤ ਗਵਰਮੈਂਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਪਰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ, ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਕਿੰਨੇ ਬਣਾਇਆ। ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਤੋਂ ਫੇਰ ਨਰਕਵਾਸੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਨਰਕਵਾਸੀ ਉਹ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਫੇਰ ਹੋਰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਨਣਗੇ। ਸ੍ਵਰਗ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ, ਨਰਕ ਕਲਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਧੰਧਾ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣੇ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇਗੇ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣੇ ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਫੇਰ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਪਤਿਤ ਬਣੇ

ਹਨ। ਸ਼ਾਮ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਇਵੇਂ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਅਰਥ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਵੀ ਕਲੀਅਰ ਸਮਝਾਉਣੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਦੁਨੀਆਂ ਕਰ ਦਿਤੀਆਂ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਫੇਰ ਵੱਡੇ ਬਣ ਬੁੱਢੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਨਵੀਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹੋ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ। ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਸਮਝ ਨਾਲ ਕਿੰਨੇ ਮਿੱਠੇ ਬਣੇ ਹਨ। ਕਿਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ? ਭਗਵਾਨ ਨੇ। ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਭਗਵਾਨ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਦਾਰ, ਨਾਲੇਜ਼ੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਨਮਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਕੀ ਹਨ, ਕੈਣ ਹਨ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸ਼ਿਵ ਕਾਸ਼ੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਗੰਗਾ.....ਬਸ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥ ਜਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਸਮਝਾਉਗੇ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਸਭ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ ਜੇ ਇਹ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਜੇ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਣਾ। ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਦੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਹੀ ਇਵੇਂ ਚਲਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੰਸ - ਬਗੁਲੇ ਹੋਏ ਨਾ। ਹੰਸ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਬਗੁਲੇ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੁਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਬਹੁਤ ਸੈਂਟਰਸ ਤੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਵਿਕਾਰੀ ਬਹੁਤ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਹੈ ਝੂਠ। ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆਂ.....। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਕਿੰਨਾ ਫ਼ਰਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ, ਝੂਠਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ, ਉਹੀ ਥਰਡ ਗ੍ਰੈਡ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਫਸਟ, ਸੈਕਿੰਡ, ਥਰਡ ਗ੍ਰੈਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਥਰਡ ਗ੍ਰੈਡ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਦੋਨੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਤਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਪਰ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗੱਬਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਸ੍ਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਜਬਰਦਸਤ ਲਾਟਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਗੰਧਰਵੀ ਵਿਆਹ ਕਰ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਕੇ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਨਾ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ, ਵੈਰਾਗ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਹੈ ਫੇਰ ਭਗਤੀ ਦੇ ਬਾਦ ਹੈ ਵੈਰਾਗ। ਹੁਣ ਇਹ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਅਲਫ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਏ ਹਨ ਫੇਰ ਨਰਕ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਰਕ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਸ੍ਰਗ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇੱਕ ਧਰਮ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਫੇਰ ਧਰਮ ਹਨ। ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ ਸੰਕਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਾਸ਼। ਅਨੇਕ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਰਮ ਕਿੰਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ? ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ! ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਫੇਰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ। ਪਾਵਨ ਹਨ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਮ ਹੈ, ਪਤਿਤ ਹਨ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ) ਅਨਾਦਿ ਕਰਿਏਟਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਰਿਏਟਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਇਸਲਈ ਅਨਾਦਿ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਨਾਦਿ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਅਨਾਦਿ ਹਨ। ਖੇਡ ਵੀ ਅਨਾਦਿ ਹੈ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਸਵੈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦੇ ਡਿਊਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿੰਨੇ ਦਿੱਤਾ? ਬਾਪ ਨੇ। ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਧਨੀ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫੇਰ ਰਾਵਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਧਨ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਫੇਰ ਕੈਰੇਕੂਰਸ ਵਿਗੜਣ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਰਕ - ਸ੍ਰਗ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗੁਪਤ ਹੋ, ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਸੂਤ ਮੁੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਕੇ ਸਾਡੇ ਕੈਰੇਕੂਰਸ ਸੁਧਾਰੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਕਿੰਨੇ ਕੈਰੇਕੂਰਸ ਸੁਧਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਸੁਧਰਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹੋਰ ਹੀ ਵਿਗੜਦੇ ਹਨ। ਚਲਨ ਤੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਹੰਸ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਲੁ ਬਗੁਲਾ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਬੜੀ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਨਾਲ ਵਿਖਾਈ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਆਸਚਰਿਆਵੰਤ ਸੁਨੰਤੀ.....ਭਾਗੰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਡਿੱਗਦੇ ਜੇ ਹੱਡਗੁਡ ਹੀ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਦ੍ਰਪ੍ਰਸਥ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਤਾ ਤਾਂ ਪੈ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਗਿਆਨ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਆ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਉੱਚ ਪੱਦ ਨੂੰ ਪਾਓ। ਜੇਕਰ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਗਏ ਤਾਂ ਪੱਦ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਕਿੰਨੀ ਪਲਟਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਧੋਖਾ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿੱਦਿਆ। ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਰੱਖੀ ਤਾਂ ਗਿਆ। ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਹਾਂਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਲ ਧੋਖਾ

ਦੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਉਹ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਹਾਨ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਕੀ - ਕੀ ਕਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਨਫ਼ਰਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਡਰਟੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਬੜੀ ਹਿੰਮਤ ਚਾਹੀਦੀ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ ਮੁੱਖ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਹੰਗਾਮੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗਾਂਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰੂਕੀ ਫੇਰ ਤੋਂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਕੱਠੇ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਵੀ ਤਾਂ ਆਏ ਹੈ ਨਾ - ਸਭਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਦੇ ਆਏ ਬਗ਼ੈਰ ਕੋਈ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮਾਇਆ ਦੇ ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿੱਦਿਆ ਬਣਨਾ ਹੈ।
2. ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਇਸਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਕੈਰੇਕ੍ਚਰਸ ਸੁਧਾਰਨੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਰਹਿਮ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੂਫ ਲਗਾਵ ਮੁਕਤ ਭਵ :
ਵਰਤਮਾਨ ਵਕਤ ਜਦੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਥੱਕ ਕੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਮਰਸੀ(ਰਹਿਮ) ਮੰਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਭੈਣਾਂ ਤੇ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣੋ। ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਬੁਰਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਰਹਿਮ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਘ੍ਰਿਣਾ, ਈਰਖਾ ਜਾਂ ਕਰੋਧ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਰਹਿਮ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸਹਿਜ ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਇਮਰਜ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਲਗਾਵ ਨਾਲ ਰਹਿਮ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸੱਚਾ ਰਹਿਮ ਲਗਾਵ ਮੁਕਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੇਹ ਭਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣਾ ਹੀ ਸਵੈ ਦੇ ਖਾਤੇ ਜਮਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਕਿ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਬਾਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ , ਕਿਉਂਕਿ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਫ਼ਾਇਦਾ , ਵਿਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਘਾਟਾ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਸ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂ?

ਉੱਤਰ:- ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਕਰੇ ਅਸੀਂ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਕਲਯੁਗੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਜਿਸਨੂੰ ਪੁੰਨਯ ਦਾ ਕੰਮ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਪਾਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਸ ਹੋ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣਗੇ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ। ਫੇਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਸੱਚ - ਸੱਚ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸੀ ਜਾਂ ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੱਲ ਲੈ ਗਈ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟਣ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਜਾਂ ਬੁੱਧੀ ਕਿੱਥੇ ਚਲੀ ਗਈ? ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ - ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇ? ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਗਈ? ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ, ਉਸ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣੇਗੇ। ਜਮ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਦਾ ਵੀ ਪੇਤਾਮੇਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਆਦਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਯਾਦ ਵੀ ਰਹੇਗੀ। ਲਿੱਖਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਡਾਇਰੀ ਤਾਂ ਸਭਦੀ ਜ਼ੋਬ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਵਪਾਰ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਡਾਇਰੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਡਾਇਰੀ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ - ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰੋ ਪਰ ਕੁਝ ਵਕਤ ਕੱਢ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਪੇਤਾਮੇਲ ਨੂੰ ਵੇਖ ਫ਼ਾਇਦਾ ਵਧਾਉਂਦੇ ਜਾਓ। ਘਾਟਾ ਨਾ ਪਾਓ। ਤੁਹਾਡੀ ਯੁੱਧ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਫ਼ਾਇਦਾ, ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾ। ਝੱਟ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਫ਼ਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਘਾਟਾ? ਤੁਸੀਂ ਵਪਾਰੀ ਹੋ ਨਾ। ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਇਹ ਵਪਾਰ ਕਰੇ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਹੈ ਫ਼ਾਇਦਾ, ਵਿਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਹੈ ਘਾਟਾ। ਇਹ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਵੇਖੀਏ, ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਵਿਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ? ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਸੁਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹਾਂ, ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਕੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਸੰਸਕਾਰ ਵੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਆਤਮਾ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਛੋਟੇਪਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਯਾਦ ਕਰੋ। 3 - 4 ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਯਾਦ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਛੋਟੇਪਨ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਬਿਤਾਏ ਹਨ, ਕੀ - ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਖਾਂਦੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਜਿਸਨੂੰ ਪੁੰਨਯ ਦਾ ਕੰਮ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਪਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਵੀ ਹੈ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ। ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਇੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਇੱਕ ਵੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ। ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਕੋਈ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਕਲਯੁਗ ਉਹ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ। ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਆਤਮਾ ਬਣਾਓ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਦਾਨ - ਪੁੰਨਯ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਈ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਵਿਆਹ ਆਦਿ ਦੇ ਲਈ ਹਾਲ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕੋਈ ਪੁੰਨਯ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ, ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਆਸੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਾਏ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਰਾਵਣ ਭਾਵੇਂ ਹੈ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਪਛਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਫੇਰ ਵੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ, ਸ੍ਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਯਦਾ ਯਦਾਹਿ.....ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਦਾ ਕਿਤਾਬੂ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਰਾਵਣ ਮੱਤ ਤੇ ਫੇਰ ਆਸੂਰੀ ਮਨੁੱਖ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਨੂੰ ਆਸੂਰੀ ਮੱਤ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਸੂਰੀ ਕਰਤੱਵ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ। ਕੱਛ ਅਵਤਾਰ, ਮੱਛ ਅਵਤਾਰ..... ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਆਸੂਰੀ ਛੀ - ਛੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕੱਛ - ਮੱਛ ਅਵਤਾਰ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ, ਮਨੁੱਖ ਤਨ

ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਕੱਛ - ਮੱਛ ਥੋੜ੍ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, 84 ਲੱਖ ਯੋਨੀਆਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼ੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ - ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। 84 ਅਤੇ 84 ਲੱਖ ਦਾ ਕੀ ਪਰਸੰਟੇਜ਼ ਕਹਾਂਗੇ! ਝੂਠ ਤਾਂ ਪੁਰਾ ਝੂਠ, ਸੱਚ ਦੀ ਰਤੀ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਹਾਲ ਵੇਖੋ ਕੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸੱਚਖੰਡ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੋਵਿਨ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਕਹਾਂਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਕੜਾ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਫੁਸਟ, ਦੀ ਸੈਕਿੰਡ, ਦੀ ਥਰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਏਡਵਰਡ ਫੁਸਟ ਸੈਕਿੰਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ, ਫੇਰ ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਇਵੇਂ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਫੇਰ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਲਕੀਰਾਂ ਲਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਵਕਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਤਾਬ ਬਣਾਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਵੀ ਜਦੋਂ ਬਨਾਰਸ ਗਏ ਸੀ ਉਸ ਵਕਤ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਸਾਰੀ ਕੰਧਾਂ ਤੇ ਲਕੀਰਾਂ ਬੈਠ ਲਗਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਇਹ ਸਭ ਕਰਾਉਂਦੇ ਸੀ ਪਰ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਵਕਤ ਬੱਚੇ ਸੀ ਨਾ। ਪੁਰਾ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਬਸ ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਸੀ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੌਂਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਉਡਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ ਪਰ ਕੁਝ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਲਕੀਰਾਂ ਖਿੱਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਹੈ ਜਿੰਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੰਡਰ ਖਾਂਦੇ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਸੀ ਫੇਰ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਝੱਟ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਇਹ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੁੱਛਦੇ ਸੀ ਕੀ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਬੈਕੁੰਠ ਵੇਖਿਆ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋਈਆਂ ਨਾ ਇਸਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਕੇ ਬਨਾਰਸ ਚਲੇ ਗਏ ਸਮਝਣ ਲਈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੈਠਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਪੈਸਿਲ ਅਤੇ ਕੰਧਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧੰਧਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬੇਬੀ ਸੀ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਜਦੋਂ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਹੁਣ ਇਹ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਖੁਸ਼ੀ ਸੀ ਇਹ ਗਦਾਈ ਛੱਡਣੀ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਵਣ ਤੇ ਗਧੇ ਦਾ ਸਿਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੈ ਨਾ, ਤਾਂ ਖਿਆਲ ਹੋਇਆ ਇਹ ਰਾਜਾਈ ਨਹੀਂ, ਗਦਾਈ ਹੈ। ਗਧਾ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਲਬੇੜ ਕੇ ਧੋਬੀ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਸਭ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਕੀ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਦਾ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੋਨਾਂ ਦਾ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਿੱਖੇ ਕਹਾਂਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੱਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਣਗੇ। ਇਹ ਸਥਾਪਨਾ ਹੀ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝੋ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ। ਸੁੱਧ ਆਤਮਾ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਕੁਝ ਵਕਤ ਦੇ ਬਾਦ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈਡ ਕੌਣ? ਗੁਰੂਨਾਨਕ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਕੇ ਜਪ ਸਾਹਿਬ ਬਣਾਇਆ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਹਾਨ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਿੱਛੇ - ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। 500 ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਆਈ, ਆਕੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਵਕਤ ਗੁੰਝ ਕਿੱਥੋਂ ਆਵੇਗਾ। ਜ਼ਰੂਰ ਸੁਖਮਨੀ ਜਪ ਸਾਹਿਬ ਆਦਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਹੋਣਗੇ ਨਾ! ਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਮੰਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਬੈਠ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਤਾਂ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਹੋਣ। ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ ਨਾ। ਸਭਦੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਪਿੱਛੇ ਬਣੇ ਹੋਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਨ। ਗਿਆਨ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣਗੇ ਫੇਰ ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਵਿਧੀ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਮਹਿਮਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਬਣਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਧੀ ਕੌਣ ਕਰੇ। ਫਾਲੇਅਰਸ ਬਣਨ ਨਾ। ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਣ ਜੋ ਆਕੇ ਫਾਲੇ ਕਰੇ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਟਾਈਮ ਚਾਹੀਦਾ।

ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਜੋ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਉਦੋਂ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇ। ਲਾਅ ਵੀ ਹੈ ਨਾ! ਇਥੇ ਹੈ ਮਿਕ੍ਸਅਪ, ਰਾਵਣ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਮ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਵੀ ਹੈ। ਰਜੋ ਤਾਂ ਸੰਪੂਰਣ ਬਣੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸੰਪੂਰਣ ਬਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦਵਾਂਗੇ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ ਬਾਕੀ ਜੋ ਰਹਿਣਗੇ ਉਹ ਕਰਮਾਤੀਤ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹੋਣਗੇ। ਸਭ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਾਰ ਕਰਮਾਤੀਤ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਕੁਝ ਬੱਚਣਗੇ। ਪੁਲਯ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਰਾਮ ਗਿਓ ਰਾਵਣ ਗਿਓ.....ਰਾਵਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪਰਿਵਾਰ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਤਾਂ ਥੋੜਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਫੇਰ ਧਰਮ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਭ ਮਿਕ੍ਸਅਪ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਬਹੁਤ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਸੁੱਖ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਪੁਜ਼ੀਸ਼ਨ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਧਰਮ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ - ਜਦੋਂ ਪੰਪ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਵਿਧੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਬੱਚਾ, ਇੱਕ

ਬੱਚੀ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਧਰਮ ਦੀ ਇਵੇਂ ਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਸਭਤੋਂ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਤਿੱਖੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਚਾਹੀਦੇ ਨਾ। ਜੇ ਮਿਲਟੀ ਲਸ਼ਕਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਕ੍ਰਿਸਚਨ। ਰਸ਼ਿਆ, ਅਮੇਰਿਕਾ ਸਭ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਹਨ, ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਦੋ ਬਾਂਦਰ ਲੜੇ ਮੱਖਣ ਬਿੱਲਾ ਖਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ, ਮੁਸਲਮਾਨ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਵੱਖ ਹੋਏ ਉਦੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਨਵੀਂ ਰਾਜਾਈ ਖੜੀ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੋ ਲੜਾਈਗੇ ਤਾਂ ਬਾਰੂਦ ਲੈਣਗੇ, ਧੰਧਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਧੰਧਾ ਹੈ। ਪਰ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਜੈ ਦੀ ਭਾਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ। 100 ਪਰਸੈਂਟ ਸਰਟੇਨ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਲਾਇਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਲਾਇਕ ਸੀ ਹੁਣ ਨਾ ਲਾਇਕ ਬਣ ਪਏ ਹੋ ਫੇਰ ਲਾਇਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਪਰ ਅਰਥ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਸਾਰਾ ਜੰਗਲ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ, ਆਕੇ ਕੰਡਿਆਂ ਦੇ ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਗਾਰਡਨ ਆਫ਼ ਫਲਾਵਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਡੀਟੀ ਵਰਲੁਡ। ਇਹ ਹੈ ਡੇਵਿਲ ਵਰਲੁਡ। ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਧਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸਭ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਰਮ, ਵਿਕਰਮ, ਅਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾ ਕੇ ਗਏ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਕੱਲ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਸੀ ਫੇਰ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਨੇੜੇ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਰਾਜ - ਭਾਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਫੇਰ ਸਭ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ - ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਧੰਨ ਗਵਾਇਆ ਹੈ। ਕੱਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਕੇ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਬਹਿਸ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਕਿੰਨਾ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅੱਖ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਿਵਿਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰਟ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਕਿੰਨਾ ਫ਼ਾਇਦਾ ਵਧਾਇਆ? ਘਾਟਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ? ਯਾਦ ਦੇ ਵਕਤ ਬੁੱਧੀ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਗਈ?

2. ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇਪਨ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਕਿਹੜੇ - ਕਿਹੜੇ ਉਲਟੇ ਕਰਮ ਜਾਂ ਪਾਪ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੁਣਾਕੇ ਹਲਕਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਚੰਗਿਆਈ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਉਸਨੂੰ ਸਵੈ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਸਨੇਹੀ ਭਵ : ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਸਨੇਹੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਡੀਕਾਨਸੇਸ ਦੀ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਚੰਗੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਰਹਿਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ.....ਕੋਈ ਦਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਲਗਾਵ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ। ਪਰ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਾਂ ਗੁਣ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ? ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੰਗਿਆਈ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਭਾਵੇਂ ਕਰੇ ਪਰ ਚੰਗਿਆਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਓ। ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣੋ। ਇਵੇਂ ਪਿਆਰੇ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਸੇਫ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਾਇਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਮਰਜ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਤੀ ਫ਼ਾਸਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਹੁਨਰ ਸਿਖਾਉਣ , ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਜ - ਚੰਦ ਤੋਂ ਵੀ ਪਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਾਈਂਸ ਘਮੰਡ ਅਤੇ ਸਾਇਲੈਂਸ ਘਮੰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਅੰਤਰ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਸਾਈਂਸ ਘਮੰਡੀ ਚੰਦ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਜ਼ੋਖਿਮ ਚੁੱਕ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਕੇਟ ਕਿਤੇ ਫੇਲ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਾਇਲੈਂਸ ਘਮੰਡ ਵਾਲੇ ਬਗੈਰ ਕੈਡੀ ਖਰਚਾ ਸੂਰਜ - ਚੰਦ ਤੋਂ ਵੀ ਪਾਰ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਡਰ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਸੁਣਦੇ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਇੰਸਦਾਨ ਚੰਦ ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਚੰਦ ਤੱਕ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਪਰ ਜਾਣ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ? ਉਹ ਤਾਂ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸੂਰਜ - ਚੰਦ ਤੋਂ ਵੀ ਪਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਇੱਕਦਮ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਉਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪੈਸੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ ਲਾਕੇ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਸੈਂਗਤਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਜ਼ੋਖਿਮ (ਰਿਸ਼ਕ) ਚੁੱਕ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ ਸਾਈਂਸ ਘਮੰਡੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਸਾਇਲੈਂਸ ਦਾ ਘਮੰਡ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੜਾ ਖੇਡਨਾਕ ਹੈ। ਡਰਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਉਪਰੋਂ ਦੀ ਡਿੱਗੇ ਤਾਂ ਜਾਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਹੁਨਰ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਹੁਨਰ (ਕਲਾ) ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੁਨਰ ਸਿਖਾਉਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਾਇਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਇਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਅੱਜਕਲ ਗਵਰਮੈਂਟ ਲਾਟਰੀ ਵੀ ਕੱਢਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਕੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਪਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਘਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਜੇ ਗਵਾਈ ਹੈ, ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਖੋਹ ਲਿਆ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਘਰ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਾਈ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਸਾਡਾ ਘਰ ਹੈ - ਇਹ ਕੋਈ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵੇਖੋ ਬਾਪ ਕਿੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਦੂਰ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਰਾਕੇਟ ਹੈ। ਉਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਪਰ ਜਾਕੇ ਵੇਖੀਏ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਸਟਾਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਂਡਵੇ ਦੀਆਂ ਬੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮਾਂਡਵੇ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀਆਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਤੀਆਂ ਦੀ ਲੜੀਆਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਫੇਰ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ, ਚੰਦ, ਸਿਤਾਰੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਫੇਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸੂਰਜ - ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ, ਗਿਆਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਲੱਕੀ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਦੂਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਘਰ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਪਿਸ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਆਕੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਂਗੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾ ਸਕਾਂਗੇ। ਫੇਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸਜਾਵਾਂ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋਗੇ। ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਣਗੇ ਫੇਰ ਬਹੁਤ ਸਜਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪੱਦ ਵੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਘਰ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਰਮੰਡ ਕੀ ਹੈ, ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਕੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਪਹਿਲੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ਼ ਵੀ ਕੋਈ ਛੋਟੀ, ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਈ.ਸੀ.ਐਸ. ਦਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ। ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਚ ਨਾਲੇਜ਼ ਕੁਝ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚ ਨਾਲੇਜ਼ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚਿਓ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋਗੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਾਵਨ ਸੀ। ਉਪਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਸਭ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਿਵਾਲਿਆ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ (ਆਤਮਾਵਾਂ) ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਹਾਇਐਸਟ ਨਾਲੇਜ਼। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਚੰਦ ਦੇ ਉਪਰ ਜਾਕੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਬਹਾਦੁਰੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹੇ ਮਲ੍ਹੀ - ਮਿਲਿਅਨ ਮਾਈਲ ਉਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਸ ਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਘਮੰਡ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ

ਰੂਹਾਨੀ ਘਮੰਡ। ਉਹ ਮਾਇਆ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਕਿੰਨੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੀਆਂ ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਵਧਾਈਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਿਲਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਕਰਕੇ 5 - 10 ਕਰੋੜ ਮਿਲੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜੋ ਪੈਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਦਿਨ ਹੀ ਸਮਝੋ। ਅੱਜ ਕੀ ਹੈ, ਕੱਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ! ਅੱਜ ਤੁਸੀਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹੋ, ਕੱਲ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਟਾਈਮ ਕੋਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਤਾਕਤ। ਜੇ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਜਿਸਮਾਨੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਾਵੇਗੇ। ਚੰਦ, ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਗੇ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਫੇਰ ਉਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁਨਰ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਹਾਇਪੋਸਟ ਹੁਨਰ, ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਹਾਇਪੋਸਟ ਹੁਨਰ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸਵੀਟ ਹੋਮ। ਉਹ ਲੋਕ ਕਿੰਨੇ ਉਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ ਕਰੋ - ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਮਾਇਲਸ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ? ਆਤਮਾਵਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਿੰਨੇ ਮਾਇਲ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਗਿਣਤੀ ਕਰ ਸਕੋਗੇ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਗਿਣਤੀ ਹੈ, ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਇੰਨੇ ਮਾਇਲ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਗਏ ਫੇਰ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੜੀ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਉਤਰਾਂਗੇ ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ, ਬਹੁਤ ਆਵਾਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫੇਰ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿ ਪ੍ਰਾਇਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣੋ। ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਕਮਾਲ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਕਹੋਗੇ ਇਹ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇਹ ਪ੍ਰੋਕਟਿਸ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਆਦਿ, ਮਧ, ਅੰਤ ਡਿਯੂਰੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਦਰ ਫ਼ਖ਼ਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਵੀ ਕਰਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਹੈ ਗੁਪਤ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਹੱਦ ਤੱਕ। ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਂ ਵੱਡੀਆਂ - ਵੱਡੀਆਂ ਬੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਰਨੀ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਿਸਮਾਨੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਪਰ ਰਾਕੇਟ ਬੜਾ ਤਿੱਖਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਫੇਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ। ਉਹ ਵੀ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੀ ਹੀ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਿਨ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਭਗਤੀ ਰਾਤ। ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੁਨਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪੈਸੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮਿਲੇ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਮਰੇ ਕਿ ਮਰੇ। ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਵੈਲਿਊਏਬਲ ਰਤਨ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੈਲਿਊ ਕੋਈ ਗਿਣੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਲੱਖ - ਲੱਖ ਰੁਪਈਆ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਵਰਜਨ ਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਵਕਤ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਗੀਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਵੈਲਿਊਏਬਲ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਗੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਸੂ ਵੈਲਿਊਏਬਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਵਸ਼ਾਸਤ੍ਰਮਈ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਭਾਵੇਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਰਥ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇੱਕ ਦਾ ਵੀ ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਵੀ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੈਵੀਗੁਣ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਸਭਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ ਆਪਣੇ ਘਰ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਵੀ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਜਿੰਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਕੇ ਖੁਸ਼ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਦੀ ਚਿੱਠੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਕਿੱਥੇ ਠੀਕਰ ਭਿੱਤਰ ਵੱਲ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਲਵ ਮੈਰਿਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਕੋਈ - ਕੋਈ ਦੇ ਖ਼ਿਆਲ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲਵ ਮੈਰਿਜ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪੋਗੀ ਪਰਿਚੈ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਵੇਗਾ ਉਦੋਂ ਜਦਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੁਰਾਣੀ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਬਣਾਉਣ ਜ਼ਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਲਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਫੇਰ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ, ਉਪਾਏ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਝੂਠ ਠੱਗੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਆਦਿ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਗਵਰਮੈਂਟ 10 - 20 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਗਵਰਮੈਂਟ ਕੋਈ ਇਰਿਲੀਜਸ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਿਨਿਸਟਰ ਰਿਲੀਜਸ ਹਨ, ਕੋਈ ਅਨਰਿਲੀਜਸ ਹਨ। ਕੋਈ ਧਰਮ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਰਿਲੀਜਨ ਇਜ਼ ਮਾਈਟ। ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਵਿੱਚ ਮਾਈਟ ਸੀ ਨਾ। ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹਪ ਕਰਕੇ ਗਏ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਾਈਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਝਗੜਾ ਮਾਰਾਮਾਰੀ ਲੱਗੀ ਪਈ ਹੈ। ਉਹੀ ਭਾਰਤ ਕੀ ਸੀ। ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ, ਕਿੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮਗਧ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਮਗਰਮੱਛ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਇਵੇਂ ਹਨ ਜੋ ਸਭ - ਕੁਝ ਖਾ ਜਾਣ। ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੈਸ਼ਨਵ ਭਾਰਤ ਸੀ। ਇਹ ਵੈਸ਼ਨਵ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਮਹਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵਤਾ, ਕਿੱਥੇ ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਵੇਖੋ ਕੀ - ਕੀ ਹਪ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਦਮਖੋਰ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਕੀ ਹਾਲਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਥੱਲੇ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਫੇਰ ਮਨੁੱਖ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਕਤ ਵਿੱਚ ਹਾਹਾਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਫੇਰ ਹਾਏ - ਹਾਏ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵੇਖੋ। ਇਹ ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਫੇਰ ਮੇਰੁ.....ਪ੍ਰਵਿਤੀ ਮਾਰੂ ਹੈ ਨਾ। ਨਿਰਵਿਤੀ ਮਾਰੂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਾਲਾ ਫੇਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਮਾਲਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਰਾਜ ਲਿਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਹਨ ਜੋ ਬੇਧੜਕ ਹੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਆਓ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਗੱਲ ਦੱਸੀਏ ਜੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੱਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਿਵਾਏ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਕਿੰਨੇ ਸਿਖਾਇਆ। ਬਹੁਤ ਰਸੀਲਾ ਬੈਠ ਸਮਝਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲੈਂਦੇ, ਦੇਵਤਾ, ਕਸ਼ਤ੍ਰੀਏ, ਵੈਸ਼, ਸ਼ੂਦ੍ਰ..... ਬਾਪ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਦ ਹੀ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਾਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਕੁਝ ਲੈਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰਾਇਜ਼। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਇਜ਼ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਜਨਮ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ, ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਕਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲੜਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ ਉਹ ਪੂਰੇ ਪਾਵਨ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਬੜੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਜਿੱਤ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਤਾਂ ਬਲਵਾਨ ਹੈ। ਜੇ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ ਉਹ ਫੇਰ ਮੁਰਲੀ ਵੀ ਕਿੱਥੋਂ ਸੁਣਨ। ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਪਵੇ। ਮਾਇਆ ਇੱਕਦਮ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਨੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਜਦੋਂ ਪੜ੍ਹਨ ਉਦੋਂ ਸੁਜਾਗ ਹੋਣ। ਗੰਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਸੈਸੀਬੁਲ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਏ - ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਹਾਰ ਖਾਧੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਫੇਰ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਖਾ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਮਾਇਆ ਸਾਰਾ ਹਪ ਨਾ ਕਰ ਲਏ। ਫੇਰ ਤੋਂ ਸੁਜਾਗ ਹੋ ਜਾਣ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪੱਦ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਗੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ! .

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਇਲੈਂਸ ਦਾ ਹੁਨਰ ਸਿਖਾਕੇ ਇਸ ਹੱਦ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਬੇਹੱਦ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫਖੂਰ (ਨਸ਼ਾ) ਰਹੇ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਗਿਆਨ ਦੇਕੇ, ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਾਇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

2. ਬੇਧੜਕ ਹੋਕੇ ਬਹੁਤ ਰਸੀਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਬਲਵਾਨ ਬਣ ਜਿੱਤ ਪਾਣੀ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਕੇ ਸੁਜਾਗ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭਨੂੰ ਸੁਜਾਗ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਵਰਾਜ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਵਿੱਖ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਆਤਮਾ ਭਵ :
ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਬਹੁਤਕਾਲ ਭਵਿੱਖ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਗੇ। ਜੇਕਰ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਵਸੀਭੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ, ਰਾਜ ਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇ ਦਰਪਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਤਕਦੀਰ ਦੀ ਸੂਰਤ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਬਹੁਤ ਵਕਤ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹਯੋਗੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਚਲਾਓ। ਰਾਜਾ ਬਣੇ ਉਦੋਂ ਕਹਾਂਗੇ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਆਤਮਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਕਾਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗ ਵਿਤੀ ਨੂੰ ਇਮਰਜ ਕਰੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਪ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵੈਦ, ਜੇ ਇੱਕ ਹੀ ਮਹਾਮੰਤ੍ਰ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ "

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਮਾਇਆ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਕਿਉਂ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ? ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਸੋ?

ਉੱਤਰ:- 1. ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਗ੍ਰਾਹਕ ਹੋ। ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਾਹਕੀ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। 2. ਜਦੋਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵੈਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਵਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਉਥਲਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਿਘਨਾਂ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੇ ਮੰਤਰ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਭੱਜ ਜਾਵੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ 'ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ' ਕਹਿ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰੋਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਨਾ ਸਮਝਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੰਗਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਆਈ ਐਮ ਆਤਮਾ ਅਰਥਾਤ ਆਈ ਐਮ ਸਾਈਲੈਂਸ। ਫੇਰ ਜਦ ਕਿ ਸਵਧਰਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੰਗਣਾ ਕਿਉਂ? ਅਰਥ ਨਾ ਸਮਝਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫੇਰ ਵੀ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਵਣ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਆਮ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਖਾਸ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਇਸਲਈ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਸਾੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਸਾੜਦੇ ਹੋਣ? ਇਸਨੂੰ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਕਲਪ ਕਲਪਾਂਤ੍ਰ ਸਾੜਦੇ ਆਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਫਸਦੇ ਹਨ। ਜਨਮ ਹੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਵਕਤ ਅਥਾਹ ਦੁੱਖ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਨਿਮਿਤ ਕੌਣ? ਰਾਵਣ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ - ਦੁੱਖ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਰਾਜ ਹੀ ਰਾਵਣ ਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਇਹ ਹੈ। ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਉਸਦੀ ਐਫ. ਜੀ. (ਪੁਤਲਾ) ਬਣਾ ਕੇ ਸਾੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਡਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੁੱਖ ਵੀ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾ, ਰਾਜੇ ਆਦਿ ਹਨ ਪਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਵਣ ਸਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਸਾੜਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਫੇਰ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਰਾਵਣ ਮਰਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਲੰਕਾ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹੇ ਅਣਗਿਣਤ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ, ਸਾਰੇ ਕਿੱਥੇ ਗਵਾਏ? ਦੁਸ਼ਹਿਰੇ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਫੇਰ ਲੰਕਾ ਨੂੰ ਲੁੱਟਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ, ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਾੜਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਨ। ਅਧਾਕਲਪ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁੱਖੀ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਰਾਵਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ 5 ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਸਾੜਨਾ ਆਦਿ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਪੁਛੋ ਇਹ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹੋ! ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਰਕਸ਼ਾਬੰਧਨ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ? ਕਹਿਣਗੇ ਅਨਾਦਿ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਸਮਝ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਕੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਨਾ ਜਾਨਵਰ ਹਨ, ਨਾ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ। ਸੂਰਗ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਬਸ, ਇਹ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਇਸ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਓ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸੁੱਖੀ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਦੁੱਖ ਤੇ ਜਰੂਰ ਭੋਗਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਪੇੜੀ ਉਤਰਨੀ ਹੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਦੇ ਸਭ ਰਾਜ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦਵਾਈ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵੈਦ ਹੈ ਨਾ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਨੂੰ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੈਦ ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਖੁਦ ਵੀ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਹਨ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵੈਦ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਦੁੱਖ ਵੀ ਅਥਾਹ ਹਨ, ਸੁੱਖ ਵੀ ਅਥਾਹ ਹਨ। ਬਾਪ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸੁਖੀ ਬਣਨ ਦੀ ਹੀ ਦਵਾਈ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਣਗੇ, ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਫੇਰ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਬਾਪ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ, ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ।

ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਜੀਵ ਦੇ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਕਾਰ ਸਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਤਾਂ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਦਵਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਜ਼ਰੂਰ ਪਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਦੇ ਗ੍ਰਾਹਕ ਹੋ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂਦੀ ਗ੍ਰਾਹਕੀ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਫਥਕਣਗੇ (ਕੁੱਟਣਗੇ)। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਕੋਈ ਦਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਵਾਈ ਇਹ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਇੱਕ ਹੀ ਦਵਾਈ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਚਲਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਮੰਤਰ ਰਾਮ ਨਾਮ

ਜਪਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦਾ ਮੰਤਰ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਐਨੀ ਵਾਰੀ ਤੁਸੀਂ ਰੋਜ਼ ਜਪਣਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਮ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਮਾਲਾ ਜਪਣਾ। ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਰਾਮ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਦਾਨ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਰਾਮ - ਰਾਮ ਜਪਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਝਗੜਾ ਆਦਿ ਕੋਈ ਕਰਣਗੇ ਨਹੀਂ, ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਕੋਈ ਕੁਝ ਕਰੇਗਾ ਵੀ ਤਾਂ ਵੀ ਰਿਸਪਾਂਡ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਫੇਰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕੋਈ ਮੂੰਹੋਂ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਅਜਪਾਜਾਪ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕੋਈ ਰਾਮ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਰਾਮ ਤੇ ਤੇਤਾ ਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਰਾਜਾਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਪਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ, ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਪੌੜੀ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ ਹੀ ਆਏ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਅਣਰਾਈਟੀਅਸ। ਰਾਈਟੀਅਸ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਭੁੱਲ - ਭੁਲਾਈਆ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਜਿਸ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਤਾਂ ਚੇਹਰਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਮਕਦਾ ਰਹੇ। ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚੇਹਰਾ ਖਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੂੰਹ ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਬਾਬਾ ਕੁਝ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕਿੰਨੇ ਹਰਸ਼ਿਤਮੁੱਖ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹੀ ਫੇਰ ਨਾਲ ਜਾਣਗੇ। ਫੇਰ ਥੋੜ੍ਹਾ - ਥੋੜ੍ਹਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਕਤ ਮਾਇਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਤਕਾਏਗੀ (ਕੁੱਟੇਗੀ) ਵੀ ਬਹੁਤ। ਮਾਇਆ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗੀ - ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਭੁਲਾਉਣ ਦੀ। ਸਦਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰਸ਼ਿਤ ਮੁੱਖ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਜ਼ਰੂਰ ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਘੁਟਕਾ ਖਾਣਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਜਦੋਂ ਬੀਮਾਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋਣਗੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਪਰੰਤੂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਕੋਣ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੀ ਸਮਝ ਯਾਦ ਕਰਨ? ਕਿਉਂ ਯਾਦ ਕਰਨ? ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਂਗੇ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ ਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਡੀ. ਟੀ. ਵਰਲਡ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਨਾਮ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਫਲਾਣਾ ਦੇਵਤਾ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਡੀ. ਟੀ. ਵਰਲਡ, ਇਹ ਹੈ ਹਿਊਮਨ ਵਰਲਡ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਬਾਪ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਵੀ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਮਹਾਂਮੰਤ੍ਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ ਅਤੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣੇ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਸੀਰਤ ਦੇਵਤਿਆਂ ਵਰਗੀ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਬੋਲਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਹੈ ਡੀ. ਟੀ. ਵਰਲਡ। ਇਹ ਹੈ ਹਿਊਮਨ ਵਰਲਡ। ਫਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਡੀ. ਟੀ. ਵਰਲਡ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਦੇਵਤੇ ਤਾਂ ਸਵੱਛ ਸਨ। ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਰਾਵਣ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਕੋਣ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ 5 ਵਿਕਾਰ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਸਭ ਦੇ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਦੁਰਗਤੀ ਅਤੇ ਸਦਗਤੀ ਦੀ ਖੇਡ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਦਿ ਦਾ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਦੁਰਗਤੀ ਦਾ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਉੱਚੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੇਠਾਂ ਡਿਗਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਦੇਵੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ, ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਦਾ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਭ ਦੀ ਬਾਓਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮਹਿਮਾ ਸਾਰੀ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ। ਨਵਰਾਤ੍ਰੀ ਤੇ ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਵੀ ਸਭ ਤੁਹਾਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਚੋਜ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪੂਰਾ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ ਹੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਆਦਿ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਚੋਜ ਕਰਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਦ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ - ਇਹ - ਇਹ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸਮਝਾਉਣੇ ਸਨ। ਹੁਬਹੂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਜਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋਈ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੇ ਜੋ ਪਦ ਪਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਸਭ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਪਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪਦ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹਨ। ਜੇ ਅੰਨਯਥ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਬਹੁਤ ਫੀਲ ਕਰਣਗੇ - ਇਹ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੀ ਦਾਸੀ ਬਣੇਗੀ, ਇਹ ਰਾਜਾਈ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਦਾਸੀ ਬਣੇਗੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣਨਗੇ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਦੇ - ਕਦੇ ਇਨਵਾਈਟ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਇਨਵਾਈਟ ਕਰਣਗੇ, ਸਾਰੇ ਮੂੰਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਵੇਖਣਗੇ।

ਬਾਪ ਵੀ ਬੁਹਮਾ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਵੇਖ ਸਕਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਆਕੇ ਇੱਥੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਸੁਣਨਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਫੇਰ ਵੀ ਕੁਝ ਸੁਣਨਗੇ ਤਾਂ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਸੁਣਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਆਉਣ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਮੂਲ ਗੱਲ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਸ ਇੱਕ ਹੀ ਮੰਤਰ ਨਾਲ

ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਨਮਨਾਭਵ - ਇਹ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਟੀਚਰ ਹੋਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੱਧਿਆਜੀ ਭਵ। ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਰਸਿਤਮੁੱਖ ਅਵਸਥਾ ਰਹੇ। ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਬਾਪ ਹੀ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਸਭ ਭਰਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਭ ਭਰਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਟੀਚਰ ਬਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਸਭ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰਵਾ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਈਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ - ਜੇ ਲਾਈਕ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸਦਾ ਹਰਸਿਤਮੁੱਖ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਸਤਗੁਰੂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਭਰਨੇ ਹਨ। ਵਰਸੇ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਚੇਹਰਾ ਸਦਾ ਚਮਕਦਾ ਰਹੇ।
2. ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਚੋਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਫਸੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸਵਧਰਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਵ ਦੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਨੇਹੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਦਾਤਾ ਭਵ :
ਰਾਜਾ ਅਰਥਾਤ ਦਾਤਾ। ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਜਾਂ ਮੰਗਣਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਆਪੇ ਹਰ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਨੇਹ ਦੀ ਸੰਗਾਤ ਆਫ਼ਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾ ਬਣੋ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਸੰਗਾਤ ਆਫ਼ਰ ਕਰਣਗੇ। ਜਿਸ ਦਾ ਸਵੈ ਤੇ ਰਾਜ ਹੈ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਲੈਕਿਕ ਅਲੈਕਿਕ ਸਾਥੀ ਜੀ ਹਾਜ਼ਿਰ, ਜੀ ਹਜੂਰ, ਹਾਂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਨੇਹੀ - ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਣਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਸਾਥੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨੇਹੀ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਵਿ੍ਤੀ ਉਪਰਾਮ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਵੈਰਾਗ ਵਿ੍ਤੀ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਬਹੁਤ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਾਰ ਹੀ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਸੀ ਵੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਜਦੋਂ ਮਗਰੂਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦੀ ਡੋਟਕੇਅਰ ਕਰਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਮਗਰੂਰ ਬੱਚੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਮੁਰਲੀ ਨੂੰ ਡੋਟ - ਕੇਅਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਨਾ - ਚੂਹੇ ਨੂੰ ਹਲਦੀ ਦੀ ਗੋਢ ਮਿਲੀ, ਸਮਝਿਆ ਮੈਂ ਪੰਸਾਰੀ ਹਾਂ.....। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਮੁਰਲੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਬੱਚੇ ਮੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਮੁਰਲੀ ਕਦੀ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਤੇ ਬਹੁਤ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰਹੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਕਿਸਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ? (ਬਾਪ, ਸਿੱਖਿਅਕ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ) ਸਾਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ? ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਯਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਗੱਲ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਦੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਦੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਇਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਬਾਬਾ, ਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਸੁਪ੍ਰੀਮ। ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨੂੰ? ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਹੈ ਪਰ ਤਿੰਨਾਂ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਓਡਿਨਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬੈਠੇ ਹੋ ਜਾਂ ਤੁਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਗੱਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੱਚ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਤਿੰਨੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਭੋਜਨ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਹੈ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਗੱਲ। ਵਿਚਿੱਤਰ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਬਾਪ ਦੀ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਇਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਇੱਕਦਮ ਉਸ ਵੱਲ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਇਵੇਂ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਵੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਇਹ ਯੁਗ ਹੈ, ਇੰਨੇ - ਇੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਫਿਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਵੀ ਉਹ ਰਚਿਅਤਾ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ। ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਉੱਚ ਆਤਮਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵੀ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਜ਼ਰੂਰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਯਾਦ ਆਉਣ। ਇਸ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਸਰਵਿਸ ਇਕੱਠੀ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਕਾਨਫ੍ਰੰਸ ਆਦਿ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ? ਉਹ ਤਾਂ ਹੁਣ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਕੌਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਹੈ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਭਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਹੀ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਤਮਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਦੇਣ ਕਿਵੇਂ? ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਦੇਣਗੇ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਤੇ ਬੱਚੇ ਕਾਨਫ੍ਰੰਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਧਰਮ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਉਣਾ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਸਭ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ! ਦੱਸੋ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ? ਇਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਣਾ ਨਾ ਸਕੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਨਫ੍ਰੰਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪੁਛੋਗੇ ਕਿ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ? ਸਤਯੁਗੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੌਣ? ਜੇਕਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਕਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਗੁੰਮ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਉਹ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬਗ਼ੈਰ ਆਰਫਨਸ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ

ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇੱਕ ਦੇ ਤੇ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਕੇ ਕਿੰਨਾ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਦੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੰਟ੍ਰਾਸਟ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਹੈ ਨਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸਭ ਇਵੇਂ ਗੰਡ - ਗਾਡੇਜ਼ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੋ - ਲਿੱਖੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇ ਆਕੇ ਰਚਿਅਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਉਣ - ਜਾਣ, ਰਹਿਣ ਆਦਿ ਦਾ ਸਭ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਾਂਗੇ - ਜੇਕਰ ਰਚਿਅਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਲਾਇਤ ਤੋਂ ਆਵੇ, ਰਚਿਅਤਾ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਖਰਚਾ ਦੇ ਦਵਾਂਗੇ। ਇਵੇਂ ਏਡਵਰਟਾਇਜ਼ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬਹਾਦੁਰ ਹੋ ਨਾ। ਮਹਾਵੀਰ - ਮਹਾਵੀਰਨੀਆਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ (ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ) ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਕਿਵੇਂ ਲਈ? ਕਿਹੜੀ ਬਹਾਦੁਰੀ ਕੀਤੀ? ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਆਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਵਰਸਾ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਯਾਦ ਹੈ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਦੱਸਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਦੀ। ਪਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣ? ਜ਼ਰੂਰ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦਾ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਮੂੰਹ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਮੂੰਹ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਗਊਮੁੱਖ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਧੱਕਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੀ - ਕੀ ਗੱਲਾਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਤੀਰ ਮਾਰਿਆ ਗੰਗਾ ਨਿਕਲ ਆਈ। ਗੰਗਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ। ਹੁਣ ਪਾਣੀ ਕਿਵੇਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਸਕਦਾ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕਰੋ। ਕੈਣ ਆਕੇ ਬਾਪ ਰਚਿਅਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਗੇ। ਸਾਧੂ - ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ - ਨੇਤੀ - ਨੇਤੀ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਮਤਲਬ ਨਾਸਤਿਕ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਕੋਈ ਆਸਤਿਕ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨਾਸਤਿਕ ਤੋਂ ਆਸਤਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਓ ਗੰਡ ਫ਼ਾਦਰ, ਲਿਖ੍ਰੇਟ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਕਤ ਰਾਵਣ ਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਹੈ। ਸਭ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਹਨ ਫੇਰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਵੀ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ। ਬਾਪ ਅਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਬਣਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮਹਾਪ੍ਰਲਯ, ਜਲਮਈ ਆਦਿ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੀ - ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ 5 ਪਾਂਡਵ ਬਚੇ ਜੇ ਹਿਮਾਲਿਆ ਪਹਾੜ ਤੇ ਗੱਲ ਗਏ, ਫੇਰ ਰਿਜਲਟ ਕੋਈ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ- ਉਹ ਬਾਪ, ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਦਿਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਾਦਗਾਰ ਮੰਦਿਰ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਬਾਈ ਸੈਕਿੰਡ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਚੱਕਰ ਫ਼ਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਮੁਰਲੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਕਦਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤਾਕੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ - ਕੋਈ ਵਕਤ ਮੁਰਲੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। 10 - 15 ਦਿਨ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਜੇ ਮਿਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਚੈਲੇਂਜ ਦੇਵੇ - ਇਹ ਰਚਿਅਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਕੋਈ ਆਕੇ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਾ ਆਦਿ ਸਭ ਦੇਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਚੈਲੇਂਜ ਤਾਂ ਜੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੇਣਗੇ ਨਾ। ਟੀਚਰ ਖੁਦ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਦ ਤਾਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਗ਼ੈਰ ਜਾਣੇ ਪੁੱਛਣਗੇ ਕਿਵੇਂ।

ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਮੁਰਲੀ ਦੀ ਵੀ ਡੋਟਕੇਅਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਸ ਸਾਡਾ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਪਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਜੋ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਸੁਣਨਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਮਗ਼ਰੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਨਾ - ਚੂਹੇ ਨੂੰ ਹਲਦੀ ਦੀ ਗੰਢ ਮਿਲੀ, ਸਮਝਿਆ ਮੈਂ ਪੰਸਾਰੀ ਹਾਂ.....। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਮੁਰਲੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਵੀਂ - ਨਵੀਂ ਗੱਲਾਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਕਿੱਥੋਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਸ਼ੋਅ ਕਰਣਗੇ। ਸਨ ਸ਼ੋਜ਼ ਫ਼ਾਦਰ। ਸਨ ਦਾ ਫੇਰ ਫ਼ਾਦਰ ਸ਼ੋ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਸ਼ੋਅ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਬਾਪ ਦਾ ਸ਼ੋਅ ਕਰਨਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਹਿਣਗੇ ਅੱਜ ਫਲਾਣੀ ਜਗਾ ਜਾਓ, ਅੱਜ ਇੱਥੇ ਜਾਓ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕੋਈ ਆਡਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਮੰਤ੍ਰਣ ਆਦਿ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਣਗੇ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਨਾਸਤਿਕ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਆਸਤਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਨੀ। ਅਮੇਰਿਕਾ ਦੇ ਕੋਲ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਧਨ ਦੌਲਤ ਹੈ ਪਰ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵਰਥ ਪਾਉਂਡ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਕੰਗਾਲ

ਹੋਵੇਗਾ ਨਹੀਂ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦੈਵ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੀ ਗਇਨ ਹੈ - ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ। ਇਹ ਸੰਗਮ ਦੀਆਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਵਿਹੰਗ ਮਾਰੂ ਦੀ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਮਹਿਮਾ ਨਿਕਲੇ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਰੀ ਲੀਲਾ। ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਾਦਰ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਸਥਾਈ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅੰਤ ਤੱਕ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਝੱਟ ਸੋਡਾਵਾਟਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੋਡਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਟਾਈਮ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਖਾਰਾਪਾਈ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਓ ਜੇ ਉਹ ਵੀ ਵੰਡਰ ਖਾਵੇ। ਚੰਗਾ - ਚੰਗਾ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਫੇਰ ਟਾਈਮ ਕੱਢ ਸਮਝੇ, ਜੀਵਨ ਬਣਾਵੇ ਇਹ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕੋਈ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਹੋਰ ਜੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਯਾਦ ਕਰੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਹੈ ਨਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਅਣਕਾਮਨ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰੱਬ ਤੇ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਤਖ਼ਤ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਆਤਮਾ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰਾ ਪਾਰ੍ਵ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਸੱਚ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਸਭ ਤਾਂ ਹਨ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਗੱਲਾਂ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰ ਗੰਢ ਬੰਨ ਲਵੋ। ਤਾਂ ਹੱਥ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਪਰ ਗੰਢ ਕਿਉਂ ਬੰਨੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਪੱਕਾ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲੇਜ਼ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਮੁਕਤੀ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਬਣੋ। ਬਾਬਾ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਹ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਵਰਸਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਫੇਰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਟੀਚਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤਾਂ ਕਰਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਯਾਦ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਇਵੇਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ ਉਹ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਉਹ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗਾ। ਗੁਰੂ ਚਾਹੀਦਾ ਦੁਰਗਤੀ ਵਿੱਚ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ - ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਾਵਰਾਂ ਇਵੇਂ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕਾਲਾ ਕੋਇਲਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕਾਲੇ ਕੋਇਲੇ ਬਣ ਪਏ ਹਨ ਉਦੋਂ ਸਾਵਰਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਤਾਂ ਸਭ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਹਨ ਜੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਸਭਦੇ ਚਿੰਤਰ ਰੱਖਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਾਂਗੇ? ਵਿਅਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ ਠਹਿਰੀ ਨਾ। ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੀ ਡਿਫਰੇਂਟ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ ਨਾਲੇਜ਼। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਨਸ਼ੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਅਲੈਕਸਿਕ ਨਸ਼ਾ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵਰਥ ਨਾਟ ਪੈਨੀ ਤੋਂ ਵਰਥ ਪਾਉਂਡ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਵੈ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਣਕਾਮਨ ਹੈ।।

2. ਆਸਤਿਕ ਬਣ ਬਾਪ ਦਾ ਸ਼ੋਭ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਮਗ਼ਰੂਰ ਬਣ ਮੁਰਲੀ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਵਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਭਵ : ਜੇ ਹੈ ਹੀ ਵਰਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਵਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਵਰਦਾਨ ਸਵੈ: ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਵਰਦਾਨ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ। ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾਲ ਹੀ ਪਲਦੇ ਹਾਂ। ਬਿਨਾ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਇੰਨੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੋਣਾ ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਵਰਦਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਏ। ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਵਰਦਾਤਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ, ਬੋਲ ਨਾਲ, ਸਬੰਧ ਨਾਲ ਵਰਦਾਨ ਹੀ ਵਰਦਾਨ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਕਤ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਤੇਜ਼ ਕਰੋ।

" ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਉਤਸਵ ਦਾ ਯੁੱਗ ਹੈ , ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਉਤਸਾਹ ਦਾ ਜੀਵਨ ਹੈ "

ਅੱਜ ਹੋਲੀਐਸਟ, ਹਾਈਐਸਟ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਹੋਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਹੰਸਾਂ ਨਾਲ ਹੋਲੀ ਮਨਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬਾਪ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਲੀ ਦਾ ਦਿਵਯ ਰਾਜ ਸੁਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੋਲੀ ਯੁੱਗ ਹੈ। ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਉਤਸਵ ਦਾ ਯੁੱਗ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਹਰ ਦਿਨ, ਹਰ ਸਮਾਂ ਉਤਸਾਹ ਭਰਿਆ ਉਤਸਵ ਹੈ। ਅਗਿਆਨੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਉਤਸਵ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਉਤਸਾਹ ਦੀ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਉਮੰਗ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਜੀਵਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੀ ਉਤਸਵ ਦਾ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਜੀਵਨ ਸਦਾ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਸਦਾ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਂਦੇ, ਸੁੱਖ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ, ਦਿਲ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ, ਆਪਣੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਗਿਆਨੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮਨਾਉਂਦੀਆਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਫੇਰ ਉਵੇਂ ਦੀਆਂ ਉਵੇਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਉਤਸਵ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹੋਲੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹੋਲੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਲੋਕੀ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਲੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਜਲਾਉਣ ਦੀ ਹੋਲੀ। ਦੂਸਰੀ ਰੰਗ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਹੋਲੀ। ਤੀਜੀ ਮੰਗਲ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਹੋਲੀ। ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਹੋਲੀ ਹਨ ਰੂਹਾਨੀ ਰਾਜ ਨਾਲ। ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਸਥੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹੋ ਅਰਥਾਤ ਹੋਲੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਪਹਿਲੇ ਸਭ ਪੁਰਾਣੇ ਸੁਭਾਅ ਸੰਸਕਾਰ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਭਸਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਮਤਲਬ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਸਦੇ ਬਾਦ ਹੀ ਯਾਦ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਗ ਦਾ ਰੰਗ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਜਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋਲੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ ਫੇਰ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਗ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੰਗ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸੰਗ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਾਪ ਦੇ ਗੁਣ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਣ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਜੇ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਤਾਂ ਸੰਗ ਦਾ ਰੰਗ ਅਜਿਹਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਰੰਗ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸੰਗ ਦਾ ਰੰਗ ਲਗ ਜਾਂਦਾ, ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਰੰਗ ਦੀ ਹੋਲੀ ਮਨਾ ਲੈਂਦੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ, ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਿਲਣ ਦਾ ਮੇਲਾ ਸਦਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ। ਅਗਿਆਨੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਹੋਲੀ ਨੂੰ ਯਾਦਗਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਉਤਸਾਹ ਭਰੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਯਾਦਗਾਰ ਮਨਾਕੇ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਵੀ ਮੰਜ ਮਨਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਯਾਦਗਾਰ ਵੇਖ ਜਾਂ ਸੁਣ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਜਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਹੋਲਿਕਾ ਬਣਾਕੇ ਸਾੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਮਣੀਕ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸੁਣ ਕੇ ਤਹਾਨੂੰ ਹਾਸਾ ਆਏਗਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ! ਹੋਲੀ ਦਾ ਉਤਸਵ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਯਾਦ ਰੂਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਕੇ ਹੋਲੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਸ ਵਕਤ ਸਭ ਦੁੱਖ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਲਈ ਦੁੱਖ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਹੋਰ ਗੱਲ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਵਕਤ ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਲਕੇ ਬਣ, ਹਲਕੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦਿਨ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਦਾ ਮੂਡ ਵੀ ਹਲਕਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣਨ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਗ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੰਗ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਹੋਰ ਗੱਲ- ਇਸ ਦਿਨ ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪੇਤਰਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਉਹ ਵੀ ਦਾਦੇ ਨੂੰ ਰੰਗ ਲਾਵੇਗਾ। ਸਾਰੇ ਸਬੰਧ ਦਾ, ਉਮਰ ਦਾ ਭਾਨ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਜਿਹੇ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਨ ਭਾਵ ਅਰਥਾਤ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਦੀ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਹੋਰ ਗੱਲ ਇਸ ਦਿਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੰਗਾਂ ਨਾਲ ਖੂਬ ਪਿਚਕਾਰੀਆਂ ਭਰ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਰੰਗਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਪਿਚਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਵਰੂਪ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਰੰਗ, ਆਨੰਦ ਸਰੂਪ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਰੰਗ, ਸੁੱਖ ਦਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਰੰਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਅਜਿਹਾ ਰੰਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜੋ ਸਦਾ ਲਗਾ ਰਹੇ। ਮਿਟਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ। ਹੋਰ ਹੀ ਹਰ ਆਤਮਾ ਇਹ ਹੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਕਿ ਸਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਰੰਗੀ ਰਹਾਂ। ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਰੂਹਾਨੀ ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਪਿਚਕਾਰੀ ਹੈ ਨਾ! ਹੋਲੀ ਖੇਡਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਹੋਲੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨਾਲ ਮੰਗਲ ਮਿਲਣ ਮਨਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਂਦੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣ ਗਏ। ਅਜਿਹਾ

ਮੰਗਲ ਮਿਲਣ ਮਨਾਇਆ ਹੈ ਜੇ ਕੰਬਾਇੰਡ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੱਖ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਹੋਰ ਗੱਲ ਇਹ ਦਿਨ ਸਾਰੀਆਂ ਬੀਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾਉਣ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ। 63 ਜਨਮ ਦੀ ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਬਿੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਹੋਲੀ ਨੂੰ ਬੀਤੀ ਸੈਂ ਬੀਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਹੜੀ ਵੀ ਕੜੀ(ਪੱਕੀ) ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਦਿਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਆਸੂਰੀ ਸੰਸਕਾਰ, ਆਸੂਰੀ ਸੁਭਾਅ ਭੁੱਲਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਣ ਮਨਾਇਆ ਨਾ! ਸੰਕਲਪ ਮਾਤਰ ਵੀ ਪੁਰਾਣਾ ਸੰਸਕਾਰ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਭੁੱਲਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸੁਣਿਆ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹਨ? ਤੁਹਾਡੇ ਹਰ ਗੁਣ ਦਾ, ਹਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ, ਕਰਮ ਦਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਸਦੇ ਹਰ ਕਰਮ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣ ਜਾਵੇ, ਜੇ ਯਾਦ ਕਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਮਹਾਨ ਹਨ? ਸਮਝਾ - ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ? ਹੋਲੀ ਤਾਂ ਹੋ ਪਰ ਕਿੰਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋ!

ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੀ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣਤਾ ਦੇ ਯਾਦਗਾਰ ਨਾ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣ ਲੇਕਿਨ ਤੁਹਾਡੇ ਯਾਦ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਯਾਦ ਕਰ ਯਾਦਗਾਰ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਮਝਾ ਹੋਲੀ ਕਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤਾਂ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਹੋ ਜੇ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਾਂਦੇ - ਪੀਂਦੇ, ਚਲਦੇ, ਗਾਉਂਦੇ, ਨੱਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਪੱਕਾ ਰੰਗ ਲਗ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੱਚਾ ਹੈ? ਕਿਹੜਾ ਰੰਗ ਲਗਿਆ ਹੈ ਕੱਚਾ ਜਾਂ ਪੱਕਾ? ਬੀਤੀ ਸੈਂ ਬੀਤੀ ਕਰ ਲਈ? ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਲ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕੀ ਕਰੀਏ ਆ ਗਈ। ਇਹ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਜਨਮ, ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਨਵੇਂ ਸੰਸਕਾਰ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਵੀ ਨਵਾਂ ਸੰਸਾਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਨਵੀਂ ਹੈ! ਆਤਮਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਵੀਂ ਹੈ ਨਾ! ਉਹ ਕਿ ਕਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ! ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਨਵੀਂ ਰੀਤੀ ਰਸਮ ਵੀ ਨਵੀਂ, ਸਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਵੀ ਨਵਾਂ, ਸਭ ਨਵਾਂ ਜੋ ਗਿਆ। ਪੁਰਾਣਾ ਖਤਮ ਹੋਇਆ। ਨਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਨਵੇਂ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਪੁਰਾਣੇ ਨਹੀਂ। ਕੀ, ਕਿਓਂ ਦੇ ਹਨ ਪੁਰਾਣੇ ਗੀਤ। ਆਹਾ, ਵਾਹ, ਓਹੋ! ਇਹ ਹਨ ਨਵੇਂ ਗੀਤ। ਤਾਂ ਕਿਹੜੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਹਾਏ - ਹਾਏ ਦੇ ਗੀਤ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਹਾਏ - ਹਾਏ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੋਲੀ ਮਨਾ ਲਈ ਮਤਲਬ ਬੀਤੀ ਸੈਂ ਬੀਤੀ ਕਰ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਗਏ। ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਗ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੰਗ ਗਏ ਹੋ। ਤਾਂ ਹੋਲੀ ਮਨਾ ਲਈ ਨਾ!

ਸਦਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਸਦਾ ਨਾਲ ਰਹਾਂਗੇ। ਵੱਖ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅਜਿਹਾ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ, ਕਿ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ! ਕੀ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੀਸਰਾ ਵੀ ਕੋਈ ਹੈ? ਕਦੇ ਚੂਹਾ ਕਦੇ ਬਿੱਲੀ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦੀ, ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ! ਸਾਰੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਨਾ! ਜਦ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲਿਆ। ਹੋਰ ਕੁਝ ਰਹਿੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਸਬੰਧੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਨਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ, ਨਾ ਸ਼ਕਤੀ, ਨਾ ਗੁਣ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ, ਨਾ ਗਿਆਨ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ, ਨਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ। ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੋਲੀ ਮਨਾਉਣਾ। ਸਮਝਾ।

ਤੁਸੀਂ ਲੋਕੀ ਕਿੰਨੀ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਬਿਨਾਂ ਕੋਡੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਬੇਗਮਪੁਰ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ। ਅਜਿਹੀ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾਮੀਗਰਾਮੀ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਹੋਵੇ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਸਤਰਵਾਦੀ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਵੇਦਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੇਧਾ ਭਗਤ ਹੋਵੇ, ਨੰਬਰਵਨ ਸਾਇੰਸਦਾਨ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਕਉਪੇਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਮੌਜ ਦੀ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ, ਮੁਹੱਬਤ ਹੀ ਮੁਹੱਬਤ ਹੈ। ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਹਾਂ, ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਮੌਜ ਦੀ ਜੀਵਨ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ ਲਗਾਓ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਲੈ ਆਵੇ। ਇਸਲਈ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ, ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜਾਂ ਹੀ ਮੌਜਾਂ ਹਨ। ਖਾਓ ਤਾਂ ਵੀ ਮੌਜ, ਸੇਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਮੌਜ। ਗੋਲੀ ਖਾਕੇ ਸੌਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਗੋਲੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਕੱਲੇ ਸੌਂਦੇ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਈ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਹੈ, ਦਰਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਗੋਲੀ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਬਸ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸੇ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਗੋਲੀ। ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਫੇਰ ਵਕਤ ਆਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਦਵਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੀਆਂ ਸਨ। ਯਾਦ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾਂ ਸਮਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਮਲਾਈ ਮੱਖਣ ਖਾ ਲਿਆ। ਦਵਾਈ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਸਨ। ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਪੈਕਟਿਸ ਕਰਵਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਸੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੇ ਸਰੀਰ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਫੇਰ ਆਦਿ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਰਿਪੀਟ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਿਚਿੰਤਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਨਾ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਅੰਤ ਤੱਕ ਜੇ ਪੱਕੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਫੇਰ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ ਫੇਰ ਉਹੀ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਭੱਠੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਥੇ ਉੱਥੇ ਬਿਖਰ ਗਏ ਹੋ! ਫੇਰ ਨਦੀਆਂ ਸਭ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਲੇਕਿਨ ਸਮਾਂ ਨਾਜੁਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਧਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਬਹੁਤ ਕਲੀਅਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਟੱਚ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵੀ ਦੇਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗਏ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵੀ ਜੇਕਰ ਬਟਨ ਦਬਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵੀ ਦੇਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਰਿਜ਼ਲਟ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਹ ਵੀ ਜੇਕਰ ਟਚਿੰਗ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪਹੁੰਚਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਅਟੈਨਸ਼ਨ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਟਚਿੰਗ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਘਰ ਬੈਠੇ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਬੁਲਾਵਾ ਆਇਆ ਕਿ ਆਓ, ਪਹੁੰਚੋ, ਹੁਣੇ ਨਿਕਲੋ। ਅਤੇ

ਫੋਰਨ ਨਿਕਲ ਪਏ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਪਹੁੰਚੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਇਵੇਂ ਆਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਉ, ਆਉ ਦਾ ਆਵਾਹਨ ਕਰਣਗੇ। ਬਸ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਜਾਣਾ। ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਕਲੀਅਰ ਹੋਵੇ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਧਿਆਨ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਬਾਪ ਦਾ ਆਵਾਹਨ ਮਿਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ।

ਟੀਚਰਜ਼ ਸੋਚ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕੰਮ ਹੋਵੇ। ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣੀ ਹੋਵੇ। ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਦੀ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਰਹੇ। ਮਨਮਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਲਗਾਵ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਹਾਏ ਮੇਰਾ ਸੈਂਟਰ, ਇਹ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਫਲਾਣਾ ਜਿਗਿਆਸੂ ਵੀ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂ, ਇਹ ਅਨੰਨਯ ਹੈ, ਮਦਦਗਾਰ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਜੇਕਰ ਰੁਕੇ ਤਾਂ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਵੇਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਨਾ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਏਵਰਰੇਡੀ। ਸਦਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਵਕਤ ਸਮੇਟਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਆਵੇ। ਇਹ ਕਰ ਲਵਾਂ। ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਹੈ ਨਾ ਜੇ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਥੂਲ ਬੈਗ ਬੇਗਜ਼ ਸਦਾ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਟ੍ਰੇਨ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ 5 ਮਿੰਟ ਹਨ ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਓ ਤਾਂ ਬੈਗ ਬੇਗਜ਼ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਪਹਿਲੇ ਟ੍ਰੇਨ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ - ਅਤੇ ਉਹ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਗ ਬੇਗਜ਼ ਤਿਆਰ ਹੋਣ। ਬਾਪ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਜੀ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋ ਜਾਣ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਏਵਰਰੇਡੀ। ਅੱਛਾ।

ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਸੰਗ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੰਗੇ ਹੋਏ, ਸਦਾ ਬੀਤੀ ਸੇ ਬੀਤੀ ਕਰ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਰਥਾਤ ਹਰ ਕਰਮ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਗਾਉਂਦੇ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਦੀ ਮੌਜ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਵਾਂਗ ਬਾਪ ਦੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਕੈਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਬੁੱਧੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ, ਅਜਿਹੇ ਹੋਲੀ ਹੈਪੀ ਹੰਸਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

" ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹੋਲੀ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦਿੱਤੀ "

ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਨੇਹ ਭਰੇ, ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਭਰੇ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਭਰੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਸੁਨੇਹੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਹੋਲੀ ਹੰਸਾਂ ਨੂੰ ਸਦਾ " ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਬਾਪ ਉਵੇਂ ਦਾ ਮੈਂ " ਇਸ ਸਮਿਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਲੋਗਨ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਦਿਵਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਜੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਉਹ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਪ ਦਾ ਕਰਮ ਉਹੀ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਚੈਕ ਕਰੋ ਅਤੇ ਫੇਰ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ ਬਣ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ। ਸਫਲਤਾ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਣਗੇ। ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ ਮੈਂ ਖੁਦ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਮਾਲਾ ਸਦਾ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਈ ਹੋਈ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਅੱਜ ਦੇ ਇਸ ਹੋਲੀ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਹੋਲੀ ਹੰਸਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ, ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਸਭ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ - ਸਭ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਵੈਰਾਇਤੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਮਿੱਠੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਹੈ ਹਰੇਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ। ਬਾਪ ਹਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਹੀ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਵਾਹ ਮੇਰਾ ਸਹਿਜ ਯੋਗੀ ਬੱਚਾ! ਵਾਹ ਮੇਰਾ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬੱਚਾ! ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਨਾਮ ਸਹਿਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਯਾਦਪਿਆਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਤੇ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਣਾ ਨਹੀਂ। ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਛੋਟੀ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉੱਚੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਵੱਡਾ ਛੋਟਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੇਠਾਂ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਛੋਟਾ ਵੀ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਸੰਗ ਹੈ, ਹੱਥ ਹੈ ਤਾਂ ਘਬਰਾਓ ਨਹੀਂ ਖੂਬ ਉੱਡੋ, ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਨਾਲ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਭਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਗ ਸਦਾ ਹੀ ਸੇਫ਼ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਰੱਖੇਗਾ। ਅੱਛਾ - ਸਭਨੂੰ ਸਿਕੀਲੋਧਾ, ਲਾਡਲਾ ਕਹਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੋਲੀ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। (ਫੇਰ ਤੋਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਹੋਲੀ ਮਨਾਈ ਅਤੇ ਪਿਕਨਿਕ ਕੀਤੀ)

ਵਰਦਾਨ:- ਉੱਚਾ ਬਾਪ, ਉੱਚੇ ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਕੰਮ ਇਸ ਸਮਿਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਭਵ ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ. ਆਈ. ਪੀ. ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵੀ. ਆਈ. ਪੀ. ਸਮਝੇਗਾ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਉੱਚੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ - ਇਹ ਸਮਿਤੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਚਾ ਬਾਪ, ਉੱਚੇ ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਕੰਮ - ਅਜਿਹੀ ਸਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਉੱਚੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਗਾਇਨ ਅਤੇ ਪੂਜਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਦਰਪਨ ਵਿੱਚ ਸੂਖਸ਼ਮ ਲਗਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੁਕਤ ਬਣੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੇ ਵਸ਼ੀਕਰਨ ਮੰਤਰ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਮੰਤਰ ਹੀ ਸਭਨੂੰ ਯਾਦ ਦਵਾਓ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲੇਬਰ(ਨੋਕਰ) ਕਿਹੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ?

ਉੱਤਰ:- ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲੇਬਰਸ ਹਨ ਨੈਚੂਰਲ ਕੈਲੇਮਟੀਜ਼। ਧਰਤੀ ਹਿਲਦੀ ਹੈ, ਹੜ੍ਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਫ਼ਾਈ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਿਸਟ੍ਰਾਏ ਕਰਵਾਏ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ, ਇਸਨੂੰ ਗਾਡਲੀ ਕੈਲੇਮਟੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਾਪ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬੱਚੇ ਬੈਠ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ। ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਮਨਮਨਾਭਵ। ਨਹੀਂ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਬੱਚੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਚਿੱਟਚੈਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਲਾਹ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜੇ ਮਹਾਮੰਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਲੋਕੀ ਮੰਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਕਿੱਥੋਂ ਨਿਕਲਿਆ? ਇਹ ਬਾਪ ਜੋ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਮੰਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਵਸ਼ੀਕਰਣ ਮੰਤਰ ਅਰਥਾਤ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦਾ ਮੰਤਰ। ਇਹ ਕੋਈ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜੱਪਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਰੂ ਸਹਿਤ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਰ ਅਰਥ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੀਤਾ ਦਾ ਐਪੀਸੋਡ ਵੀ ਹੈ। ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਮ ਬਦਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ - ਵੱਡੀ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਭਗਤੀ - ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਂ ਓਰਲੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਗਿਆਨ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਿਰਫ਼ ਸਹਿਜ ਕਰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰਾ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫੇਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੰਡ ਐਡ ਹੋਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਧਰਮ ਹਨ ਫੇਰ ਇਹ ਸਭ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਬਾਬਾ ਦਾ ਪਲੈਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਚਿੰਤਾ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ ਬਾਪ ਆਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸਦੀ? ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ। ਜਮੁਨਾ ਦਾ ਕੰਡਾ ਇਹ ਹੈ ਕੈਪੀਟਲ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਝਾੜ ਬਿਲਕੁਲ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਇਸ ਝਾੜ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਇੱਕ ਹੀ ਭਾਰਤ ਸੀ, ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜ ਸੀ, ਇੱਕ ਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ। ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੈਲਥ, ਵੈਲਥ, ਹੈਪੀਨੈਸ ਸਭ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਨਵਾਂ ਸੀ ਤਾਂ ਉਮਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸੀ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੈਠ - ਬੈਠ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਵਾਨ ਵੀ ਮਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਫੁੱਲ ਏਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੀੜੀ ਤੱਕ ਅਰਥਾਤ ਬੁਢਾਪੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਮਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣਾ ਹੈ - ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਉਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ, ਉਹੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਨਕਸ਼ਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਸਿੱਧ ਕਰ ਸਮਝਾ ਸਕਣਗੇ। ਅੱਜ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਇਹ ਹੈ, ਕੱਲ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਇਹ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਇਹ ਪੂਰਾ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੰਡ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਕਿੱਥੇ ਗਏ, ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸੱਕਣਗੇ। ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣ ਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜਯੁਕਤ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਫੇਰ ਰਿਪੀਟ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਗਏ? ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸੁਣਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੈ ਨਾਲ ਦੱਸਦੇ ਹੋ, ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਵੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਝੱਟ ਕਰੋਗੇ ਸਤਿਯੁਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਵਰੀਥਿੰਗ ਨਿਊ। ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੋਨਾ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਅਥਾਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਨਿਕਲਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਫੇਰ ਇੱਟਾਂ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁੱਝ ਸੋਨੇ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਖਾਨੀਆਂ ਸਭ ਨਵੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਨਾ। ਇਮਿਟੇਸ਼ਨ ਤਾਂ ਕੱਢਣਗੇ ਨਹੀਂ ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਅਸਲ ਦਾ ਨਾਮ

ਨਹੀਂ। ਇਮੀਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਜ਼ੋਰ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ, ਝੂਠੀ ਕਾਇਆ.....। ਸੰਪਤੀ ਵੀ ਝੂਠੀ ਹੈ। ਹੀਰੇ ਮੇਤੀ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਜੇ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸੱਚਾ ਕਲਹੈ ਜਾਂ ਝੂਠਾ ਹੈ? ਸ਼ੋਅ ਇੰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ - ਝੂਠਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੱਚਾ? ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਝੂਠੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਪੱਥਰ, ਹੀਰੇ ਆਦਿ ਮਕਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਸਭ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ਹੋਣਗੇ, ਕੌਣ ਕੱਟ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ? ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਵੀ ਐਕਸਪਰਟ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਫੇਰ ਉੱਥੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਲੈਕੇ ਆਉਣਗੇ ਨਾ। ਤਾਜ ਆਦਿ ਸਿਰਫ਼ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇਗੇ ਬਣਨਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਰਿਫਾਇਨ ਸੱਚੇ ਹੀਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਿਜਲੀ, ਟੈਲੀਫੋਨ, ਮੋਟਰ ਆਦਿ ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਇਸ ਲਾਈਫ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਕੀ - ਕੀ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ! 100 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੇ ਇਹ ਸਭ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਐਕਸਪਰਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਿੱਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰਸ ਵੀ ਫੁੱਲ ਪਰੂਫ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਬੜੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼ੁਰੂਤ (ਤੇਜ਼) ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਚਲੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਝਾੜ ਵਿਖਾਈ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਘਰ ਆਇਆ ਕਿ ਆਇਆ। ਹੁਣ ਆਕੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੇਸੂ ਬਿਲਵੇਡ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ। ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ ਨਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ। ਪਰ ਇਹ ਪਤਾ ਥੋੜੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਛੋਟਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਅਜਬ ਸਿਤਾਰਾ ਭਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ.....ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਿੰਦੀ ਮਿਸਲ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ ਮਤਲਬ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਬੀਆਂ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਹੀ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਕੀ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਸੁਣਾਵੇ ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਪਤਾ ਪਵੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕੋਈ ਪਹਿਲੇ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕੀ, ਸਿਰਫ਼ ਭਗਤੀ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਵੰਡਰ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੀ ਇਵੇਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਗੁੰਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਿਲੋਕੀਨਾਥ, ਬੈਰੁੰਠ ਨਾਥ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਰਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਵਡਿਆਈਆਂ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਗੱਲਾਂ ਬੈਠ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਉਹ ਹਜ਼ਾਰੋਂ ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਹੈ, ਸਭਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਲਾਵਾਂਗਾ ਕਿਵੇਂ! ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਡਿਸਟ੍ਰਾਯ ਕਰਣਗੇ ਕੀ? ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਨੈਚੁਰਲ ਕੈਲੇਮਟੀਜ਼ ਸਭ ਲੇਬਰਸ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਲੇਬਰਸ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ, ਤੁਫ਼ਾਨ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਫੇਮਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ, ਇਹ ਕਰੋ? ਕਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੰਬ ਬਣਾਓ। ਇਹ ਸਭ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਕਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਤਾਂ ਆਸੂਰੀ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਜਲਾ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਬਣਾ - ਬਣਾਇਆ ਖੇਡ ਹੈ, ਜੇ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੰਕਰ ਦੇ ਅੱਖ ਖੋਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਗਾਡਲੀ ਕਲੈਮਟੀਜ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਨੈਚੁਰਲ ਹੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਆਦਿ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸੁੱਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ। ਡਰਾਮਾ ਪਲੇਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮਕਾਨ ਪੁਰਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ੍ਹਦੇ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਹਨ! ਆਸੂਰੀ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਨਾ ਜਦੋਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਭਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਸਭ ਤੇ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੇਖਦੇ ਇੱਥੇ ਹਨ ਫੇਰ ਅੰਨਣੀਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਬਾਪ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਸਰਵਿਸਏਬੁਲ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਦੇਹਰਾਦੂਨ, ਕਦੀ ਮੇਰਠ, ਕਦੀ ਦਿੱਲੀ.....ਜੇ ਬੱਚੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਸਭਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਹਾਂ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨੰਬਰਵਾਰ ਉਹ ਫੇਰ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਉਹ ਟੀਚਰ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭਦਾ ਪਾਰੂ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਪਾਰੂ ਸੀ। ਪਰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਕਲੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਮੈਂ 7 ਦਿਨ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਪੁੰਗਰੇ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਹਰ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਦੀ ਵੀ ਬਰੇਬਰ ਪਾਰ ਕਰ ਆਏ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਗੀਤਾ ਦੇ ਅਧਿਆਏ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਫ਼ਰਕ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਕਿੱਥੇ ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਾਚ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸੱਚ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਸੁੱਖ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੇਖਿਆ। $\frac{3}{4}$ ਸੁੱਖ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਡਰਾਮਾ ਸੁੱਖ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਦੁੱਖ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਲੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਲੱਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਮਜ਼ਾ ਨਾ ਰਹੇ। ਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ। ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਬਿਮਾਰੀ ਪਿਛਾੜੀ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਇਆ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਇਵੇਂ ਕੀੜੇ ਆਦਿ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਅਨਾਜ ਖਾ ਲੈਣ ਇਸਲਈ ਉਸਦਾ ਤੇ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ। ਤਾਂ ਵਰਲਡ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਸਮਝ ਸਕਣਗੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਇਹ ਸੀ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਫੇਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਬਾਕੀ ਸਭ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ ਨੇਤੀ - ਨੇਤੀ, ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਕਾਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਨਾਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਪਣਾ ਯਥਾਰਥ ਪਰਿਚੈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਦਾ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜੋ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੋ ਕਰਦੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ।

2. ਸਦਾ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ "ਪਵਿੱਤਰਤਾ" ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨਾਲ ਹੈਲਥ, ਵੈਲਥ ਅਤੇ ਹੈਪੀਨੇਸ ਦਾ ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਯਾਦ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਭਵ :

ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਇੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਪਦਮ ਜਮਾ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੀ ਦੀ ਚੰਗੀ ਕਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਚੇਹਰੇ ਦੀ ਫਲਕ ਹੀ ਹੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਵੀ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਇਵੇਂ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ਾ, ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਰੇ ਲੋਕੀ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਚੰਗਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਟੀਚਰ ਬਣ ਸਭਨੂੰ ਮਨ ਵਸੀਕਰਨ ਮੰਤਰ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਬਾ ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਹੰਕਾਰ ਹੈ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਾਬੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗ਼ਰੀਬ ਬਣਾਵਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਵਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਰਾਜ਼ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਆਪਣੀ ਸਾਹੂਕਾਰੀ ਦਾ ਘਮੰਡ ਹੈ ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਗ਼ਰੀਬ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਗ਼ਰੀਬ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਾਈ - ਪਾਈ ਸਫਲ ਕਰ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਇਹ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਂਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਚੰਗਾ ਟੀਚਰ ਬਣਾਂਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੱਕੇ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟੀਚਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੇਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਟੀਚਰ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਦੇ ਹੋ ਬਾਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਿਰਫ਼ ਟੀਚਰ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੀ ਹੈ ਉਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਵਾਮੀ ਦਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਟੀਚਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਟੀਚਰ ਕਰਕੇ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਇਹ ਡਿਊਟੀ ਰੱਖੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਫੇਰ ਟੀਚਰ ਬਣੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਟੀਚਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਮਿਟ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਮਿਟ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਤਿਤ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਉੱਠਦੇ, ਬੈਠਦੇ, ਤੁਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਗੰਗਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗੰਗਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਹੈ। ਗੰਗਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਪਾਵਨ ਬਣੇਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਾਂ। ਹੇ ਬੱਚਿਓ, ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਛੱਡ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਫੇਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੋਗੇ। ਸਾਰਾ ਕਲਪ ਘਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਕਲਪ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਖੁਦ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਮੁੱਖ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਮੁੱਖ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਗਊਮੁੱਖ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਗਊ ਤਾਂ ਜਾਨਵਰ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਵੱਡੀ ਮਾਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟਣੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਯਾਦ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਲ ਆਦਿ ਦਿੱਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਉਵੇਂ ਉਹ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਫ਼ੀਚਰਸ ਆਦਿ ਵੱਖ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਿਹੀ ਹੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਉਵੇਂ ਬਾਪ ਵੀ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੂੰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕੀ - ਕੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਹੈ, ਪੱਥਰ ਠੀਕਰ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਕਾਲ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਕੀ ਜਾਣਨਗੇ। ਗੋਇਆ ਨਿਧਨਕੇ ਹੋ ਗਏ। ਧਨੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਨੀ ਦੇ ਪਾਚ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਇਵੇਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਜਾਨਵਰ ਤੋਂ ਵੀ ਬਦਤਰ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ। ਮੁੱਖ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਰਿਅਲਾਇਜ਼ ਕੈਣ ਕਰਾਵੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਕੀ ਹਾਂ, ਕਿਵੇਂ ਸਾਰਾ ਪਾਚ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਅਸੀਂ ਸਭ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ - ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇੰਨਾ ਵਕਤ ਬਾਪ ਦੀ ਗਲਾਨੀ

ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਗਲਾਨੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਾਪ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਪੌੜੀ ਥੱਲੇ ਉੱਤਰਦੇ ਗਏ ਹਾਂ ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ। ਬਾਪ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਦੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕੀ! ਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਆਦਿ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੀ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ, ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਸ ਮੈਂ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਓ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ - ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬਸ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੱਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਇਜ਼ੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ - ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ! ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਜੋ ਪਾਪ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣਗੇ। ਇਸਲਈ ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਮਦਾਰ ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਮਦਾਰ ਯਾਦ ਤੇ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਵੇਗੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਮਰਤਬਾ ਪਾਵੇਗੇ। ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕਰਦੇ ਰਹੋ, ਬਾਪ ਕੋਈ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਉਹ ਵੀ ਦਿਨ - ਰਾਤ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀ ਧੰਧਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ ਹੈ ਫੇਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨਵਾਂ ਚੋਲਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤੰਤ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੁਹਤ ਫ਼ਾਇਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਵੀ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਤੇ ਮਾਰਕ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਹੈ ਮੁੱਖ ਭਾਸ਼ਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜ ਸੀ ਇਸਲਈ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਧਨਵਾਨ ਹਨ ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਦੇ ਜੋ ਹੈਂਡਜ਼ ਹਨ, ਉਹ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਨ। ਗੋਇਆ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ। ਪੂਜਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੋਗੀ ਨਾ ਅਸੀਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਜਦਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਸਾਲਵੈਟ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਤੋਂ ਵੀ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵੀ ਹਾਂ, ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਵੀ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਭਾਰਤ ਇਵੇਂ ਹੈ - ਗਾਉਂਦੇ ਹੈ ਨਾ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਪਰੀਜਾਦੇ, ਪਰੀਜਾਦੀਆਂ ਸੀ। ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਿਲਕੁਲ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਪਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਖੇਡ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਬਾਪ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਿਜ਼ਲਟ ਕੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ, ਕਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਇਆ? ਬੱਚੇ ਕਹਿਣਗੇ - ਬਾਬਾ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਭ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਪਦਮਾਪਦਮ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸੁੱਖੀ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਝੂਠ ਪਾਪ ਆਦਿ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜਿੱਤ ਸੀ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਜੋ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦਾ ਸੁੱਖ ਦੇ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਅਥਾਹ ਧਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰ ਸੀ ਜੋ ਫੇਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੀ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਫਰਕ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜਯ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਆਪੇਹੀ ਪੂਜਯ, ਆਪੇਹੀ ਪੂਜਾਰੀ। ਬਾਪ ਕਦੇ ਪੂਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪੂਜਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਏਵਰ ਪੂਜਯ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਪੂਜਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਧਾ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਜਯ ਬਣਾਉਣਾ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣਾਉਣਾ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਰੋਜ਼ - ਰੋਜ਼ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚਾਹੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਵੇ, ਚਾਹੇ ਗ਼ਰੀਬ ਬਣਾਵੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ਼ਰੀਬ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਬਣਨਗੇ ਹੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਠਹਿਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਧੰਨਵਾਨ ਨੂੰ ਅਹੰਕਾਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਮੈਂ ਫ਼ਲਾਣਾ ਹਾਂ, ਇਹ - ਇਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਘਮੰਡ ਤੇੜਨ ਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਜਦੋਂ ਆਉਣਗੇ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇ। ਜਦੋਂ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲੈ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵੇਖਦੇ ਹਨ - ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਘਮੰਡ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਬਾਬਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ - ਲੈਣਾ ਜਾਂ ਨਾ ਲੈਣਾ। ਬਾਬਾ ਪੈਸੇ ਕੀ ਕਰਣਗੇ, ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਮਕਾਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ, ਆਕੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਦੈਵ ਤਾਂ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਕਿ ਦਰਕਾਰ ਰਹੇਗੀ। ਕੋਈ ਲਸ਼ਕਰ ਜਾਂ ਤੋਪਾਂ ਆਦਿ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ

ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਫੇਰ ਉਸ ਤੇ ਮੰਥਨ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਗਾਂ ਖਾਣਾ ਖਾਕੇ ਫੇਰ ਉਗਾਰਦੀ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਚਲਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਖੂਬ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿ ਪੁੱਛੀਏ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ! ਇਹ ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੋਈ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਜਾਂ ਪਾਪ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ ਇਹ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਹਿੰਸਾ ਪਰਮੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਇਹ ਹਿੰਸਾ ਹੋਈ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰਮੁੱਖ ਹੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਇੰਨੀ ਦਿਲ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਜੋ ਇਹ ਯਾਦ ਕਦੀ ਭੁੱਲੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਬੋਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੇਰੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋ। ਉਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਅਨਾਦਿ ਸੰਤਾਨ ਹੋ। ਉਹ ਜੋ ਆਸ਼ਿਕ - ਮਾਸੂਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਯਾਦ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਉਹ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਾਂਦੇ ਪੀਂਦੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬੱਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੇਰ ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕੋਗੇ ਕਿ ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਨਾ। ਕੁਝ ਵੀ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਸਭ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੜੀ ਮਹੀਨ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਮਿਸਾਲ ਜੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਰਪ ਦਾ, ਭ੍ਰਮਰੀ ਦਾ, ਉਹ ਸਭ ਇਸ ਵਕਤ ਦੇ ਹਨ। ਭ੍ਰਮਰੀ ਕਮਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਮਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਲਿੱਖਦੇ ਹੈ ਨਾ - ਗਿਆਨ ਦੀ ਭੂੰ - ਭੂੰ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਆਖਿਰ ਜਾਗ ਪੈਣਗੇ। ਜਾਣਗੇ ਕਿੱਥੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਏਡ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮਾਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਗਿਆਨ ਦਾ ਖੂਬ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੋ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਉਗਾਰਨਾ ਹੈ। ਅੰਤਰਮੁੱਖ ਹੋ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਨਾਲ ਇਵੇਂ ਦਿੱਲ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਦੀ ਭੁੱਲੇ ਹੀ ਨਹੀਂ।

2. ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਆਦਿ ਪੁੱਛਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਾ ਕਰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ ਸਵੈ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਕਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਆਏ - ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਹੁਣ ਤੋਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ, ਗਿਆਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਥੀ ਬਣ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਿਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ ਸਿਤਾਰੇ ਭਵ :

ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਿਤਾਰੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਸਿਤਾਰੇ, ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਸਿਤਾਰੇ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਸਿਤਾਰੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ, ਗਿਆਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਥੀ ਬਣ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਿਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹੋ, ਉਹ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਸੱਤਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਸਿਤਾਰੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਰੂਹਾਨੀ ਸਿਤਾਰੇ ਹੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੇਵਾ ਦਾ ਚਾਂਸ ਮਿਲਣਾ ਅਰਥਾਤ ਦੁਆਵਾਂ ਨਾਲ ਝੋਲੀ ਭਰਨਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਮਨਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਡਿਸਰਿਗਾਰਡ ਕਰਦੇ ਹਨ
”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੇ ਲਈ ਬਾਬਾ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ ਇੱਕ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਉਹ ਕਿਹੜੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ - ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਸਭਦੇ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਓ, ਕੋਈ ਵੀ ਨੈਕਰੀ ਆਦਿ ਕਰੋ, ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਰੰਗੀਨ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਾਓ, ਬਾਬਾ ਦੀ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਮਮਤਵ ਕੱਢ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਆਪਸਮਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ ਉਵੇਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬਣਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਭ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਟੂਡੈਂਟ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਭ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਵੀ ਟੀਚਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣੋਗੇ? ਸਭ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਆਏ ਹੀ ਹਾਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ, ਨਾਰੀ ਤੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣੀ ਐਕਟਿਵਿਟੀਜ਼ ਵੀ ਵੇਖੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਵੀ ਹਨ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਹੈ ਉਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਟੀਚਰਪਨਾ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗਾ, ਫੇਰ ਗੁਰੂਪਨਾ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਿਗਾਰਡ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਿਗਾਰਡ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਬਾਪ ਜੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਗੋਇਆ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਪਾਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਹਰੇਕ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ? ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਭ ਤਾਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਾਸਟ ਡਿਫਰੰਟ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਅਨਕਾਮਨ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਟੀਚਰ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਾਕਾਰ ਫ਼ਾਦਰ ਟੀਚਰ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਫ਼ਾਦਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਮ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਲੋਨ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਸੀ, ਹੁਣ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਫਾਇਨਲ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਝਣਾ, ਟੀਚਰ ਸਮਝਣਾ ਇਹ ਹਾਲੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਣਗੇ। ਦੇਹਧਾਰੀ ਵੱਲ ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਾਇਨਲ ਬਾਪ, ਬਾਪ ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ - ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੈ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਕਦੀ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਗੇ ਕੀ! ਹੋਸਟਲ ਵਿੱਚ ਜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਗੇ। ਜੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੋਸਟਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੱਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਸਟਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਭ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਪੱਦ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵੀ ਕੋਈ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਡਾਕੂਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਚਲਨ, ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਚੰਗਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੀ ਰੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਯਾਹੂਸੇਨ ਨਹੀਂ ਮਚਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਯਾਹੂਸੇਨ ਮਚਾਉਣਾ - ਇਹ ਹੈ ਹਾਇਐਸਟ ਰੋਣਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ ਰੋਇਆ ਤਿਨ ਖੋਇਆ.....ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਉੱਚੀ ਤੇ ਉੱਚੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਗਵਾਂ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਹਨ ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਆਏ ਹਾਂ ਪਰ ਚਲਨ ਕਿੱਥੇ! ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਹੋ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਨਾਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਪਿੰਡ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਘਾਹ ਕੱਟਣ ਲਈ ਬੋਲੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਣਗੇ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤ੍ਰ ਲਾਇਫ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਨਾ ਬੰਧਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਹੂਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਮੀਂਦਾਰ ਲੋਕੀ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ

ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਟ ਬੜਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਨੈਕਰੀ ਨਾਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਅਫਸਰੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਨੈਕਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ। ਨੈਕਰੀ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ। ਬੜੀ ਉੱਚੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਠਹਿਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਿਲਕੁਲ ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਟ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਗੱਲ ਕਿੰਨੀ ਸਿੱਪਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਉੱਚ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਆਕੇ ਪੜ੍ਹੋ। ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਕਿੰਨੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬਣੀ ਹੈ। ਹੱਦ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਸਭ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਈਏ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨੈਕਰੀ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਉੱਥੇ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ, ਨੈਕਰ ਆਦਿ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੇ ਨਾ। ਪੜ੍ਹੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਨਪੜ੍ਹੇ ਭਰੀ ਫੋਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਪਰ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੀ ਬਣਨਗੇ। ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਰਿਗਾਰਡ ਨਾਲ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਚਲਾਓ, ਬਾਪ ਵੀ ਮੱਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਦੇਣਗੇ ਨਾ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਨਹੀਂ, ਫੇਰ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸੜੀ ਹੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਤੇ ਹੀ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਸ ਰੱਬ ਦੁਆਰਾ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਜਿਸਨੂੰ ਪਾਈ - ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੈਡੀ ਜਿਹੀ ਮੱਤ ਕਹਾਂਗੇ, ਉਸ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ - ਚੱਲਦੇ ਇਸ ਵਕਤ ਕੈਡੀ ਮਿਸਲ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਰਾਮ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਚੈ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਜੈ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਫਾਇਦੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਣਗੇ। ਪਰ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ। ਸੰਸੇ - ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਅੰਦਰ ਘੁਟਕਾ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਘੁਟਕਾ, ਕਦੀ ਘਾਟਾ ਪੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਬਾ ਖੁਦ ਗਰੰਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਕਦੀ ਅਕਲਿਆਣ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਨੂੰ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੀ ਮੱਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ, ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਅਤੇ ਦੈਵੀ ਮੱਤ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫੇਰ ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਖ ਹੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਵੀ ਸਥਾਈ ਸੁੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੀਲਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਫੀਲਿੰਗ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ, ਜਦਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਚੱਲਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਰਹੋ, ਕੈਣ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਕੱਪੜੇ ਆਦਿ ਬਦਲੀ ਕਰੋ। ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪਾਓ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਰੰਗੀਨ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਪੜਾ ਪਾਓ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਾਲੁਕ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡੋ। ਬਾਕੀ ਪਾਓ ਸਭ ਕੁਝ। ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰੋ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਮਹਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਕਹਾਂਗੇ, ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਸ਼ੋਭਦਾ ਨਹੀਂ। ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਹੈ ਸਮਝਣ ਦੀ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੂਵ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕਦੀ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਫੇਰ ਤੋਂ ਇਵੇਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਕਿੰਨੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾ, ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਫੇਰ ਕੋਈ ਕਰੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸ੍ਰਵਣਿਆਪੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਬੇਸਮਝੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮੈਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਜ਼ਰੂਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ ਦਵਾਂਗਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੀ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮਾਇਆ ਕਿੰਨੇ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹੈ। ਇੱਕਦਮ ਨੱਕ ਵਿੱਚ ਦੱਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੇਰ ਕੋਰਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਯੁੱਧ, ਲਸ਼ਕਰ ਆਦਿ ਕੀ - ਕੀ ਬੈਠ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਯੁੱਧ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਗੁਪਤ। ਇਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯੁੱਧ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੁਹਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਹੀ ਕਾਮ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੇ ਵਿਜੈ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਯੋਗਬਲ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸਤੋਪਧਾਨ ਸੀ ਉਹੀ ਤਮੋਪਧਾਨ ਬਣੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹੀ ਤਮੋਪਧਾਨ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਤਤਵਮ। ਬਾਬਾ ਇੱਕ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਭਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਕੈਣ - ਕੈਣ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ। ਮਾਲਾ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਾਉਣਗੇ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਰਿਜ਼ਲਟ ਸਾਰੀ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਬੱਚੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ - ਤੁਹਾਡੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਪੇਪਰ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਬੋਲੀ ਲੰਦਨ ਤੋਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਪੇਪਰਸ ਕਿੱਥੋਂ ਨਿਕਲਣਗੇ? ਉਪਰ ਤੋਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਪੇਪਰ ਉਪਰੋਂ ਆਉਣਗੇ। ਸਭ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਕਰਣਗੇ। ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਕੈਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਜੇ ਗਾਇਨ ਹੈ ਅਤੀਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁਛੋ - ਇਹ ਪਿਛਾੜੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਬੱਚੇ ਕਦੀ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜਾਕੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਵਸਾਓ ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਝੱਟ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਕਿੱਥੋਂ ਦੀ ਨਿਕਲ ਕਿੱਥੇ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਲਨ, ਬੋਲਣਾ, ਕਰਨਾ ਹੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਜੇਕਰ ਇੰਨਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਵੱਖ ਰਹੀਏ। ਚਲਨ ਤੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਨਿਸ਼ਚੈ ਨਹੀਂ, ਲਾਚਾਰੀ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਗਿਆਨ ਦਾ “ਗਾ” ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਦੀ ਬੈਠਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਮਾਇਆ ਪੜ੍ਹਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਇਵੇਂ ਸਭ ਸੈਂਟਰਸ ਤੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਪੜ੍ਹਨ ਆਉਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹੇ ਇਹ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੋ, ਮੰਨਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਜ਼ਰੂਰ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਉਣਗੇ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਚਾਹੀਦੇ ਨਾ। ਉਪਰੋਂ ਦੀ ਲੈਕੇ ਥੱਲੇ ਤੱਕ ਸਭ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮਰਤਬੇ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਮਰਤਬੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਫਰਕ ਕੀ ਹੈ? ਉੱਥੇ ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਉਮਰ ਛੋਟੀ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫੇਰ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਅਸੀਂ ਉਹੀ ਪਾਰੂ ਵਜਾਵਾਂਗੇ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਵਜਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹੀ ਫੀਚਰਸ, ਉਹੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਇਹ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਣੀ ਬਣਾਈ ਬਣ ਰਹੀ.....ਇਹ ਚੱਕਰ ਫੇਰ ਵੀ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਾਪ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਜੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹੀ ਫੇਰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਸ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਹੀ ਠਹਿਰਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬੋਲੇ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਇਹ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੋਂ ਦੀ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਸਤੋਂ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਨਾਮ ਰੂਪ ਤਾਂ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਦੀ ਵੀ ਯਾਹੂਸੈਨ ਨਹੀਂ ਮਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੀ ਚਲਨ, ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਦੀ ਵੀ ਰੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

2. ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਬਣ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਕਦੀ ਮੁੰਡਣਾ ਜਾਂ ਘੁਟਕਾ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੈ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਜੈ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਆਪਣੀ ਪਾਈ - ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੱਤ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸਵੈ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਭਵ : ਜੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸਵੈ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਜਾਂ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਵੈ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਕਦੀ “ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ” ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ - ਇਹ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅੰਸ਼ - ਮਾਤਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਵੈ ਪ੍ਰਤੀ ਸਫਲਤਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਸਵੈ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੁੱਖ ਸਵਰੂਪ ਬਣਕੇ ਸੁੱਖ ਦਿਉ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਦੁਆਵਾਂ ਐਡ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ ਤਾਂ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇਗੀ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ?

ਉੱਤਰ:- ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗੈਡਲੀ ਸਰਵੈਂਟ ਹਾਂ। ਸਰਵੈਂਟ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਟੁੱਟਦਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹੜਾ ਦੰਡ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਬੈਠਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਧੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਹ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਇਹ ਵੀ ਦੰਡ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗ਼ਰੀਬ ਸਹਿਜ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਏ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਹ ਬਣੇਗੇ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੋਗੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਬਲਕਿ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਏਗਾ ਸਭਦੇ ਕੋਲ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸਦਾ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ? ਉਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਓ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਕੋਲ। ਯੂਰੋਪਵਾਸੀ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿਸਦਾ ਰਾਜ ਸੀ? ਇਹ ਕੋਈ ਪੂਰਾ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਹੇਵਿਨ ਸ੍ਰਰਗ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਸ੍ਰਰਗ ਜਾਂ ਹੇਵਿਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਫੇਰ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਕੁਝ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਉਹ ਝੱਟ ਸਮਝਣਗੇ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਰਵਿਸਏਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਓਪੀਨੀਅਨ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਖੁਦ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਕੁਝ ਟੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਵੀ ਗ਼ਰੀਬ ਆਪਣਾ ਚੰਗਾ ਭਾਗ ਬਣਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਣਗੇ। ਸਾਹੂਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਬਹੁਤ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਦੰਡ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਵਾਜ਼ ਕਰਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ। ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਦੇ ਆਫੀਸਰਸ ਪਿਛਾੜੀ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਰਸਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਘਰ ਬੈਠੇ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਓਪੀਨੀਅਨ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਿਤਾਬ ਬਣਾਉਣ। ਰਾਏ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਵੇਖੋ, ਕਿੰਨਾ ਸਭਨੂੰ ਇਹ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਵੀ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਜੋ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਇਹ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰ ਲਵਾ ਦੇਣ। ਜਿੱਥੇ ਕਾਨਫ੍ਰੰਸ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਚਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਹਾਲੇ ਟਾਈਮ ਲਗੇਗਾ। ਇੰਨੀ ਜ਼ਲਦੀ ਨਰਮ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਗੈਡਰੇਜ਼ ਦਾ ਤਾਲਾ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਲਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਰੈਵੇਲਿਊਸ਼ਨ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਹਾਂ, ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਬੇਲੇ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਫਾਰਨਰਸ ਵੀ ਆਕੇ ਵੇਖਣ। ਵਿਜੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਚਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨੂੰ ਹੀ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਖ਼ਿਆਲ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ। ਅਸੀਂ ਲਿੱਖਦੇ ਵੀ ਹਾਂ ਬਗ਼ੈਰ ਕੋਈ ਖ਼ਰਚਾ.....ਤਾਂ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਜੋ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਡਿਪਟੀ ਪ੍ਰਾਇਮਿਨਿਸਟਰ ਓਪਨਿੰਗ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਪ੍ਰਾਇਮਿਨਿਸਟਰ, ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਵੀ ਆਉਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਕੇ ਦੱਸਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਸੱਚੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਜਚਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਈ ਵੀ ਹੈ ਜਚਣ ਦੀ। ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਜਚੇਗੀ ਤਾਂ ਕੱਲ ਜਚੇਗੀ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਓ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਉਹ ਵੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਲਟੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤਿਦਿਨ ਹੋਰ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵਿਕਾਰੀ ਧੰਧਾ ਬੰਦ ਕਰੋ, ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ। ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਵੀ ਆਵੇਗਾ ਜੋ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੇਲੇ, ਖ਼ਰਚਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਤਾਂ ਕਦੀ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਰੋਗੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖ਼ਰਚੇ ਨਾਲ ਹਰੇਕ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਲੱਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਭ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ

ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਟਾਈਮ ਮੁਕਰਰ ਕਰੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਆਕੇ ਰਸਤਾ ਦੱਸੇ। ਬਗ਼ੈਰ ਕੋਡੀ ਖਰਚਾ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਗੇ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਹਾਵੀਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਾਇਆ ਫੜਦੀ ਹੈ। ਬੜੀ ਉੱਚੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ। ਬੜੀ ਖਬਰਦਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਬਾਕਸਿੰਗ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬਾਕਸਿੰਗ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਦੇਹ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਨਾ ਆਏ “ਮੈਂ ਇਵੇਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ” ਇਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ.....। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਗੈਡਲੀ ਸਰਵੈਂਟ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗੱਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਰਹਿ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੱਥਨ ਕਰੋ ਉਦੋਂ ਨਸ਼ਾ ਚੜੇ। ਇਵੇਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਗੇ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹਰ ਕਲਪ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣ ਗਏ ਸੀ। ਬਾਪ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਸਾਨੂੰ ਫਲਾਣੇ ਪ੍ਰਾਇਮਿਨਿਸਟਰ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੈਟਰੀ ਭਰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਓ ਉਦੋਂ ਬੈਟਰੀ ਭਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਗ਼ਰੀਬ ਝੱਟ ਆਪਣੀ ਬੈਟਰੀ ਭਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਭਾਵੇਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਯੋਗ ਘੱਟ ਹੈ ਤਾਂ ਬੈਟਰੀ ਭਰ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਹ ਦਾ ਅਹੰਕਾਰ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਇਸਲਈ ਗਿਆਨ ਬਾਣ ਵਿੱਚ ਜੋਹਰ ਨਹੀਂ ਭਰਦਾ। ਤਲਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੋਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਤਲਵਾਰ 10 ਰੁਪਏ, ਉਹੀ ਤਲਵਾਰ 50 ਰੁਪਏ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਦੇਵਤਾ ਹਨ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ। ਅੱਜ ਭਾਰਤ ਇਵੇਂ, ਕੱਲ ਭਾਰਤ ਇਵੇਂ ਬਣੇਗਾ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੱਲ ਅਸੀਂ ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਨੱਕ ਵਿੱਚ ਦੱਮ ਸੀ। ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇ ਹੋਏ ਹਾਂ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋਵੋਗੇ ਦੈਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ। ਹੁਣ ਸਵੈ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਦਾ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਰਾਵਣ ਦਾ ਪਿਆਰ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਬਾਂਦਰ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਪੂਜਾਰੀ ਸੀ। ਸਭਤੋਂ ਲਾਸ਼ ਨੰਬਰ ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਅਥਾਹ ਧਨ ਸੀ। ਫੇਰ ਜੋ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਥਾਹ ਧਨ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਕੇ ਲੁੱਟਿਆ। ਮੰਦਿਰ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਪੂਜਾ ਦੇ ਵੀ ਮੰਦਿਰ ਹੋਣਗੇ। ਪੂਜਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਤੋਂ ਰਾਜੇ ਲੋਕ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਦਾ ਮੁਲਕ ਹੈ ਕਲਕੱਤਾ। ਇਸਨੂੰ ਚੌਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜੇ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਪਾਵੇਗਾ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆਇਆ ਅਤੇ ਡਿੱਗਾ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਲੋਕ ਕੰਠ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ - ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ। ਕੋਈ ਮੱਠ - ਪੰਥ ਵਾਲਾ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ ਬਗ਼ੈਰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸੱਕਣਗੇ। ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਬਣੇ ਹਨ ਉਹੀ ਬਣਨਗੇ। ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਝਾੜ ਵੱਡਾ ਹੈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਫ੍ਰੀਮ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਚੀਟੀ ਮਾਰੂ ਤੋਂ ਵਿਹੰਗ ਮਾਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰਾਓ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਅਤੇ ਕਸ਼ਤਰੀ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸੂਰਜਵੰਸੀ - ਚੰਦਰਵੰਸੀ ਦਾ ਵੀ ਅਰੂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਾਲੇ ਵਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਆਕੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੈਰੇਕ੍ਰ ਸੁਧਾਰਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੈਰੇਕ੍ਰ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਹਨ। ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ.....ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ 5 ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਕੈਰੇਕ੍ਰ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਕਤ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਵਕਤ ਚੰਗਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੈਂ - ਸੈਂ ਕਰੋ ਸਿੰਗਾਰ.....। ਇਹ ਬਾਬਾ ਗਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੈਵੀ ਚਲਨ ਰੱਖੋ, ਕਰੇਧ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਭੱਕਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ! ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਕਰੇਧ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਸੀ, ਕਦੀ ਵੀ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਸਭ ਰਿਫਾਇਨ ਕਰਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਕਾਇਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਐਕਟ ਚੰਗੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਉਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪਹਾੜੀ ਟੁੱਟੀ ਫੇਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੀ। ਨਾਟਕ ਵੇਖੋ, ਮਹਿਲ ਟੁੱਟੇ ਫੇਰ ਨਾਟਕ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹੀ ਬਣੇ ਹੋਏ ਮਹਿਲ ਵੇਖਣਗੇ। ਇਹ ਹੂਬਹੂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਣ ਲਈ ਵੀ ਬ੍ਰੇਨ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੋਈ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੈਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜਯ ਅਤੇ

ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਸੇ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵਤਾ, ਅਸੀਂ ਸੇ ਕਸ਼ਤਰੀ.....ਬਾਜ਼ੇਲੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਧੰਧਾ ਛੱਡੋ। ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਕੇ ਸਮਝਾਓ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇਗੇ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ ਨੰਬਰਵਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਫੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਕੇਵਲ ਸਭਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਜੰਗਲ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕਿੰਨੇ ਕੀਤੀ? ਖਵਈਆ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹੀ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਕੇ ਉਸ ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿੰਨੀ ਮਿੱਠੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਲੇਜ਼ ਇਜ਼ ਸੋਰਸ ਆਫ਼ ਇਨਕਮ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਰੂਨ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇੱਥੇ ਪੈਰ ਪੈਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਪ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸਾਹੁਕਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਗਏ ਤਾਂ ਲੱਜਾ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਗ਼ਰੀਬ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ਼ਰੀਬ ਹੋਵੇ ਹੋਰ ਹੀ ਚੰਗਾ। ਸਾਹੁਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਦਾ ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਾਂ, ਸਵੈ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ।
2. ਇਸ ਬਣੇ - ਬਣਾਏ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਐਕੁਰੇਟ ਸਮਝਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਜੇ ਐਕਟ ਹੋਈ ਫੇਰ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਸਮਝਕੇ ਚੱਲੋ ਤਾਂ ਕਦੀ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਗਿਆਨ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣ ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਭਵ :
ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣ ਸਦਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ।
ਗਿਆਨ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਖਜ਼ਾਨਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਉਸੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਭਰਪੂਰ ਬਣ, ਯਾਦ ਦੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਨਾਲ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਜੇ ਵੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਮਿਲੇ ਹਨ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖਜ਼ਾਨੇ ਜਿੰਨਾ ਦਾਨ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣਨਾ ਅਰਥਾਤ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਹੋਰ ਵੀ ਭਰਨਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਹ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਵਿਦੇਹੀ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਲਾਸ਼੍ਰ ਸ੍ਰੇਜ਼।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਗੁਣ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡਾ ਗੁਣ ਹੈ , ਇਸਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਬੋਲੋ , ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਫੈਲਾਣਾ ਬੰਦ ਕਰੋ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ? ਗੁਣਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਪਹਿਲਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ, 2. ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ, 3. ਗੁਣਾਂ ਦਾ। ਗੁਣਵਾਨ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਿਸੀ ਦਾ ਅਵਗੁਣ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਗੇ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਕੰਪਲੇਨ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਵਗੁਣ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਸੁਣਿਆ ਅਣਸੁਣਿਆ ਕਰ ਆਪਣੀ ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵੀ ਗੁਣ ਲੈਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿਤਰਾਂ ਤੋਂ (ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਤੋਂ) ਵੀ ਗੁਣ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇੱਕ - ਦੋ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਬੋਲੋ। ਇਹ ਗੁਣ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਗੁਣ ਲੈ ਹੀ ਰਹੋ ਹੋ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਵਿਚਿੱਤਰ ਬਾਪ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਚਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ (ਬੱਚੇ) ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਇੱਥੋਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਖ਼ੂਬੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਰਗੇ ਦੇਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਇੱਥੇ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਚਲਨ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਪੁਰਖ ਲੋਕੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਗੁਣ ਵੀ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਪਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋਵੇਗੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ - ਇਹ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਅਸ਼ਾਂਤ ਕਰੇ ਤਾਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਅਸ਼ਾਂਤ ਹੋਣਾ ਇਹ ਵੀ ਅਵਗੁਣ ਹਨ। ਅਵਗੁਣ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਗੁਣ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਵਗੁਣ ਵੱਲ ਵੇਖਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੇ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਖੁਦ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਦੋਨੋਂ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਵਿਗੜਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰੜੀ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦੇ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਵਿੱਚ ਰਹੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਵਾਲੇ ਯਾਦ ਕਰ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਹਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਗੁਣ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਦੱਤਾਤ੍ਰੇ ਆਦਿ ਦੇ ਮਿਸਾਲ ਵੀ ਇੱਥੇ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਜਿਹੇ ਗੁਣਵਾਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਕਾਰ ਮੂਲ ਹੈ, ਉਸ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਜੈ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਤੇ ਵਿਜੈ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਅਵਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਵੇਖਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੋਲਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਣ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਰਹਿਣਾ ਵੀ ਬੜਾ ਮਿੱਠਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੀ ਬੋਲਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਭਤੋਂ ਗੁਣ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਗੁਣਵਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਮਝਦਾਰ ਸਿਆਣੇ ਜੋ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਭਗਤ ਲੋਕੀ ਗਿਆਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸਿਆਣੇ ਨਿਰਮਾਣਚਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਅਨੁਭਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਜਿਸ ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਾ ਸੀ, ਉਹ ਟੀਚਰ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਨਿਰਮਾਣ, ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਕਦੀ ਕਰੋਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਧੂ ਲੋਕੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਕਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਹਰਿਦਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਮਿੱਠਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਅਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਫੈਲਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਗੱਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਫ਼ਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਬਗੁਲੇ ਅਤੇ ਉਹ ਹੰਸ। ਹੰਸ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮੇਤੀ ਚੁੱਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਠਦੇ, ਬੈਠਦੇ, ਚੱਲਦੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਰਹੇ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਈਏ, ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਕਿਵੇਂ ਦਈਏ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਫ਼ਾਰਮ ਭਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਂਟਰਸ ਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੋਰਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਫ਼ਾਰਮ ਭਰਵਾਉਣਾ ਹੈ, ਕੋਰਸ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫ਼ਾਰਮ ਭਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਫ਼ਾਰਮ ਭਰਵਾਇਆ ਹੀ ਇਸ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਾ ਪਵੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਹੈ? ਕੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਫ਼ਾਰਮ ਤੋਂ? ਬਾਪ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਫ਼ਾਰਮ ਭਰਵਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਤਾ ਪਵੇ ਕਿਉਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ? ਕੋਈ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਦ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਫੇਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਏ ਨਮ: ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮ: ਕਹਿਣਗੇ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਏ ਨਮ:। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣ। ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਪਵੇ।

ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਕੋਈ ਤੋਂ ਵੀ ਫ਼ਾਰਮ ਭਰਵਾ ਕੇ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਕੋਰਸ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਭਰਾਓ ਫੇਰ ਸਮਝਾਓ ਫੇਰ ਫ਼ਾਰਮ ਭਰਵਾਓ ਤਾਂ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ, ਉਹ ਯਾਦ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਫ਼ਾਰਮ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਝੱਟ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ - ਕੀ ਸਮਝਿਆ ਹੈ? ਸਾਡੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਤੇ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਇਹ ਫ਼ਾਰਮ ਸਭਦੇ ਕੋਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਮੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸੈਂਟਰਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਝੱਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫ਼ਾਰਮ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਤਾ ਕਿਵੇਂ ਪਵੇ। ਖੁਦ ਵੀ ਫੀਲ ਕਰਣਗੇ - ਕੱਲ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਅੱਜ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ? ਫ਼ਾਰਮ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਛਪਵਾਓ ਤਾਂ ਵੀ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ। ਜਾਂ ਤੇ ਇੱਕ ਥਾਂ ਛਪਵਾਕੇ ਸਭ ਵੱਲ ਭੇਜ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਹੈ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ। ਦੇਵਤਾ ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਜਾਂ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਇਹ ਫ਼ਾਰਮ ਬਹੁਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਤਾਂ ਪਤਾ ਪਵੇ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਸਮਝਕੇ ਫੇਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਗੁਣ ਹੀ ਵਰਨਣ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਅਵਗੁਣ ਕਦੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਗੁਣਵਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੁਣ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗੁਣ ਫੁੱਕ ਸੱਕਣਗੇ। ਅਵਗੁਣ ਵਾਲੇ ਕਦੀ ਗੁਣ ਫੁੱਕ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਵਕਤ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਬਹੁਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਰੋਜ਼ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਜੇ ਗਾਇਨ ਹੈ ਅਤੀਇੰਦੀਏ ਸੁੱਖ ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਇਹ ਪਿਛਾੜੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹਜੇ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਐਹੋ! ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕੰਪਲੇਨ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਅਨੁਸੁਣਿਆ ਕਰ ਆਪਣੀ ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਆਦਿ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਇਹ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਹੁਣ ਹੀ ਚੁਕਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਫੇਰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਫੁੱਲ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ ਜਿਹੀ ਖੁਰਾਕ ਨਹੀਂ। ਫੇਰ ਸੁਸਤੀ ਆਦਿ ਸਭ ਉੱਡ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਉਹ ਹੈ ਝੂਠੀ। ਧਨ ਮਿਲਿਆ, ਜੇਵਰ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਸੁੱਖੀ ਰਹਾਂਗੇ। ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ - ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਦਿਨ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਫੇਰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਸਮਾਚਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਖਿਟ - ਖਿਟ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਦਾ ਦੁੱਖ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੁਣਿਆ, ਅੱਛਾ ਇਹ ਭਾਵੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕਾਰੁਨ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਵਾਲੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੜਾ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚੇਹਰਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਨੁਮ: ਰਹੇਗਾ। ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਆਦਿ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਚੇਹਰਾ ਕਿੰਨਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹਰਸ਼ਿਤਮੁੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਹਰਸ਼ਿਤਪਨਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਲਾਟਰੀ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਜਨਮ ਹੀਰੇ ਜਿਹਾ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹੀ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਬਾਪ ਮਿਲਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਹੱਡੀ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦਾ ਹੈ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ੀਅਲ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸ੍ਰਗ, ਸੁੱਖਧਾਮ, ਹੇਵਿਨ। ਉੱਥੇ ਅਪਾਰ ਸੁੱਖ, ਇੱਥੇ ਅਪਾਰ ਦੁੱਖ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਛੀ - ਛੀ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਥੱਲੇ ਉੱਤਰਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਇਸ ਵਿਸ਼ ਦੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਕੱਢ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮਿੱਠਾ ਬਹੁਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕੀ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਹੀ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਗਿਲਾਸ ਪੀਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਖੁਦ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਫੀਲਿੰਗ ਆਉਂਦੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਵੱਡੇ ਵਾਰਿਅਰਸ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੇਖੋ ਕੌਣ ਹਨ! ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਇੱਕਦਮ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਈਏ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਹੈ ਸਰਾਪ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਵਰਸਾ। ਰਾਵਣ ਦੇ ਸਰਾਪ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਦੁੱਖੀ - ਅਸਾਂਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਗੋਪ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਰਵਿਸ ਕਰੀਏ। ਪਰ ਕਲਸ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਦਲ ਹੈ ਨਾ। ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ ਵੰਦੇ ਪਿਤ੍ਰਮ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਪਰ ਨਾਮ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਫੇਰ ਨਾਰਾਇਣ।

ਪਹਿਲੇ ਸੀਤਾ, ਪਿੱਛੇ ਰਾਮ। ਇੱਥੇ ਪਹਿਲੇ ਮੇਲ ਦਾ ਨਾਮ ਫੇਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਖੇਡ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਤਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭਦਾ ਕੈਰੇਕ੍ਰਸ ਸੁਧਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਦੈਵੀ ਕੈਰੇਕ੍ਰ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਆਸੂਰੀ ਕੈਰੇਕ੍ਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਚੌਂਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਚੌਂਜ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਸਰੀਰ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇ ਫੇਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਚੌਂਜ ਹੋ ਸਕੇਗੀ। ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਕਿੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੌਂਜ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕਾਮੀ, ਸਰਾਬੀ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਚੌਂਜ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਆਸੂ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਾ ਰਹੇ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੀਏ। ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸੀਏ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਗਾਲੀ ਵੀ ਖਾਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ, ਇਹ ਸਭਨੂੰ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਰੇ, ਭਰਾ - ਭੈਣ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ। ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜੇ ਪੱਕੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਟੁੱਟਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕੋਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਮਾਚਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦਿਲ ਹੱਟ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗੁਲ - ਗੁਲ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਕੇ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਉੱਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਅਨੁਭਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਰਾਜਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਜਾਈ ਗਵਾਈ ਹੈ। ਕਾਮ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਬਾ ਇਹ ਬਹੁਤ ਕੜਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਪਰ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਇਵੇਂ ਕੜਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੁਧਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕੈਰੇਕ੍ਰ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਕਦੋਂ ਸੀ, ਕਿਵੇਂ ਬਣੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜ - ਭਾਗਿਆ ਕਿਵੇਂ ਪਾਇਆ, ਕਦੀ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਾ ਸਕੇ। ਅੱਗੇ ਵਕਤ ਆਵੇਗਾ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕੀ ਵਿਲਾਇਤ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਵੋਗੇ। ਉਹ ਵੀ ਸੁਣਨਗੇ। ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹੀ ਲਾਤ ਅਤੇ ਤਾਤ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਅਤੇ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਉਠਦੇ, ਬੈਠਦੇ, ਚੱਲਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਮੋਤੀ ਚੁਗਣ ਵਾਲਾ ਹੰਸ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਗੁਣ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਗੁਣ ਹੀ ਫੁੱਕਨੇ ਹਨ।

2. ਆਪਣਾ ਚੇਹਰਾ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ: ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ - ਔਹੋ! ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕਾਰੁਨ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਲਾਟਰੀ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ!

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿ ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਫ੍ਰੀਤੀ, ਕ੍ਰੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਈ ਭਵ :

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਫ੍ਰੀਤੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰੀਤੀ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਦਾ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ, ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਜਾਂ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਗੋਲਡਨ ਪੁਸ਼ਪਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਈਆਂ ਹੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਨੈਗੇਟਿਵ ਅਤੇ ਵੇਸਟ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਮਿਹਨਤ ਮੁਕਤ ਬਣੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਕਰਤੱਵ ਯਾਦ ਰਹਿਣ - ਸਥਾਪਨਾ, ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਪਾਲਨਾ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਕੜੀ ਬਿਮਾਰੀ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਕਿਹੜੇ - ਕਿਹੜੇ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- 1. ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੈਲਸੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੈਲਸੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੁਣ - ਪਾਣੀ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅੰਦਰ ਹੀ ਅੰਦਰ ਜਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। 2. ਬੈਰਵਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਫਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੀ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 3. ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਿਲ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ, ਦਿਲ ਸਾਫ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਬਾਪ ਦੀ ਦਿਲ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦੇ। 4. ਮੁਝ ਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚੇਹਰਾ ਹੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕੁਝ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਨਾ, ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਪਾਲਨਾ - ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਮੈਂ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣਾਂਗਾ, ਵਕਾਲਤ ਕਰਾਂਗਾ। ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਵੀ ਕਰਣਗੇ ਨਾ। ਜੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਏਮ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਰਹੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਵਿੱਤਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਜੋ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਪਾਵਨ ਬਣੇਗੀ। ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਫੇਰ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ, ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਭ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਪੜ੍ਹਾਈਆਂ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਇਹ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈਆਂ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈਆਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਕੇ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਲ ਇੱਥੇ ਹੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਫਲ ਸਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕੋਈ ਦੂਰ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇਗੀ। ਫੇਰ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਂਗੇ ਫੇਰ ਇਸ ਇਮਪਿਓਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਕਤ ਤਾਂ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਾਈਟ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗਬਲ ਦੀ ਮਾਈਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਮਾਈਟ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਮਾਈਟ। ਬਾਪ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਬੱਚਿਓ, ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ੍ਵਸਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇਗੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ - ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬੈਠਣਗੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸੀ, ਉਹੀ ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ। ਉਹੀ ਆਕੇ ਜਲਦੀ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਬਣਨਗੇ। ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਣਾ। ਸਮਝਣਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਿੱਧੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜੋ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਉਹੀ ਫੇਰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀਆਂ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਸ਼ੇ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝੀਏ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਇਸਲਈ ਯਾਦ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸੱਕਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਨੰਬਰਾਂ ਤੋਂ ਪਾਸ ਹੋਏ ਸੀ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫੇਲ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਾਸ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਫੇਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਰਵੈਂਟ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਸਰਵੈਂਟ ਹਾਂ। ਹਰ ਇੱਕ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਡਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਫੇਰ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਪੈਗੰਬਰ ਕਹਿਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਹਾਰਾਜੀ ਅਤੇ ਘੋੜੇਸਵਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਿਆਰੇ ਫੇਰ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਚੱਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੈਣ - ਕੈਣ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣ ਸੱਕਣਗੇ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜੋ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੋ, ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਜੀਵਨ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਪੱਦ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਪਾਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਹੱਥ - ਪੈਰ ਵਾਲਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਣਿਆਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕਿਉਂ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ

ਫਸਾਂ? ਕਿਉਂ ਨਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੈਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਹੀ ਦਾਨ ਕਰਾ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਰਿੱਡ - ਬੱਕਰੀ ਥੋੜੀਹੀ ਹਾਂ ਜੇ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹੇ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਛੁੱਡਾਇਆ, ਰੜੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ, ਹਾਏ - ਹਾਏ ਕਰ ਬੈਠ ਗਏ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਗੇ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਪਰਵਾਹ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕੰਮ ਬੈਠ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਉਹ ਮਸਤੀ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੌਲਾਈ ਮਸਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੌਲਾ ਦੇ ਮਸਤਾਨੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੌਲਾ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੌਲਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਨਾ। ਨਾਮ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਮੌਲਾਈ ਮਸਤ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਿੱਪਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ - ਬਰੋਬਰ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਵੀ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹੀ ਤਾਤ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹਰਦਮ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਦੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਜਾਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਿੰਡ - ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਵਕਤ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਕਰੋ। ਪਰ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਇਵੇਂ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਹੋਵੇ ਜੇ ਹੱਥ ਪਾਈਏ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਨੱਕ ਅਤੇ ਕੰਨ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੜਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਹਾਵੀਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਬਹੁਤ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਲੁਕਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਂਤਰਿਕ ਦਿਲ ਸੱਚੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਦਿਲ ਚੱਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹੀ ਬੇੜਾ ਗ਼ਰਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭਦਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੀਏ ਉਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਬਣੀਏ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਚੂਹਾ ਕੱਟਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਵੀ ਇਵੇਂ ਮਸਤ ਚੂਹੀ ਹੈ। ਮਹਾਂਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਖੁਦ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮਾਇਆ ਨੇ ਡਿੱਗਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲੂਣਪਾਣੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਲੂਣਪਾਣੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗੇ। ਅੰਦਰ ਹੀ ਜਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ ਉਦੋਂ ਜਲਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਯਾਦ ਦਾ ਜੋਹਰ ਭਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬਹੁਤ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਤਿੱਖੀ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਤੁਸੀਂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਵੀ ਛੱਡਦੀ ਨਹੀਂ। ਔਪਾ - ਪੈਣਾ ਤਾਂ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ, ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬੰਦ ਕਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਤੇ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਬੇਪਰਵਾਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਥੋੜੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਲੂਣ - ਪਾਣੀ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਲੂਣ - ਪਾਣੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਵੈ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ। ਜੇ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮਿਸਲ ਡਰਾਮਾ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਥੱਲੇ - ਉੱਤੇ ਅਵਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਬੈਠਦੀ ਹੈ, ਕਦੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਥੱਲੇ - ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਹਾਰ, ਕਦੀ ਜਿੱਤ। ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਕਦੀ ਹਾਰ, ਕਦੀ ਜਿੱਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਹਾਂਰਥੀ ਵੀ ਹਿੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਮਰ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੋ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਲੜਾਈ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਨਾ। ਜੇ ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਘਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਯੁੱਧ ਚੱਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਬਾਈ ਸੈਕਿੰਡ ਤੁਹਾਡਾ ਕਲਪ ਮਿਸਲ ਪਾਰੂ ਚੱਲਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਗੇ ਇੰਨਾ ਵਕਤ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ, ਕੀ - ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਇਸ ਦਾਦਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਬਾ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਦਾਦਾ ਵੀ ਬੋਲਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੋਣ - ਕੋਣ ਚੰਗੇ ਦਿਲ ਸਾਫ਼ ਹਨ। ਦਿਲ ਸਾਫ਼ ਵਾਲੇ ਹੀ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੂਣਪਾਣੀ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੂਡ ਕਦੀ ਫ਼ਿਰੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਮੂਡ ਫਿਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚਿਓ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੱਪੜੇ ਸਾਫ਼ ਹੋਣ। ਮੇਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਮੇਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਾ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕੱਪੜਾ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਆਤਮਾ ਸੁੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਦਿਨ - ਰਾਤ ਇਸ ਤੇ ਹੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਘੁਟਕਾ ਖਾਂਦੇ ਹੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ: ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਹਰਸ਼ਿਤਮੁੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫ਼ਸਟਕਲਾਸ ਬੱਚੇ ਹਨ ਪਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਾਲਤ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਗੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਅੱਗ ਜਿਵੇਂ ਗੱਲਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਫੇਰ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਾਲ ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨੂੰ ਕਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ। ਬਹੁਤ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਵ। ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਇਹ ਰੋਗ ਕਿਉਂ ਲੱਗਾ ਹੈ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਇਵੇਂ ਹੈ, ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਚਿੱਚੜ ਹੋਕੇ ਲੱਗਦੀ ਹੈ (ਚਿਪਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ)

ਛੱਡਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਾ ਚੱਲ ਆਪਣੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੱਟ ਬੜੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਸਭ ਸਮਾਚਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕਦਮ ਨੱਕ ਤੋਂ ਫੜ ਡਿਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਬਿਲਕੁਲ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੋ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇ! ਇੱਕਦਮ ਡਿੱਗਕੇ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਬੈਠ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਇਫ਼ ਇਜ਼ ਦੀ ਬੇਸ਼ੁ ਇਹ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਉੱਚ ਹੈ ਕੀ? ਦੀ ਬੇਸ਼ੁ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ, 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਅਟੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਨੱਕ - ਕੰਨ ਇੱਕਦਮ ਕੱਟ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੱਧਾਕਲਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਫੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਜੇ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ, ਇਸਲਈ ਬਹੁਤ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹੋ। ਇੱਕ - ਦੇ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਕੰਨ ਨੱਕ ਕੱਟ ਲਵੇਗੀ। ਫੇਰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੇ। ਬਹੁਤ ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਪੱਦ ਪਾਈਏ, ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਹੈ। ਥੱਕ ਕੇ ਫਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਖਾਕੇ ਇੱਕਦਮ ਕਿਚੜੇ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ, ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿਗੜਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਮਾਇਆ ਨੇ ਨੱਕ ਤੋਂ ਫੜਿਆ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਬੱਲ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਖੁਸ਼ੀ ਜਿਹੀ ਖੁਰਾਕ ਨਹੀਂ। ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਹਕ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਭੁੱਖੇ ਨਹੀਂ ਮਰਣਗੇ। ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਅਥਾਹ (ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ) ਧਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਸਾਡੀ ਚਲਨ ਦੈਵੀ ਹੈ ਜਾਂ ਆਸੁਰੀ ਹੈ? ਵਕਤ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਦੀ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਰੇਸ ਹੈ। ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਆਦਿ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬੁੱਧੀ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਰਸਾਤ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪਵੇਗੀ, ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਕੁਦਰਤੀ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਹਿਣਗੇ। ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਆਇਆ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਐਟਾਮਿਕ ਬੰਬਸ ਦੀ ਲੜਾਈ ਛਿੜ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਖੇਡਨਾਕ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੰਗ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲੜਾਈ ਵੀ ਛਿੜ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮੋਲਾਈ ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਸਵੈ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤ੍ਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੀ ਵੀ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੰਧਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਚੂਹੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਵੀ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਖ਼ਿਆਲ ਨਾ ਆਏ।

2. ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਜੇ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਧਨ (ਗਿਆਨ ਦਾ) ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਵੀ ਸੰਸ਼ੋਬੁੱਧੀ ਬਣ ਥੱਕਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਇਫ਼ ਦੀ ਬੇਸਟ ਲਾਇਫ਼ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਰੂਪ ਬਣ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਭਵ : ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਦਾਨ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਬੀਜ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਬੀਜ ਸਥੂਲ ਜਾਂ ਸੁਖਸ਼ਮ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ। ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਅਖੁੱਟ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਵਕਤ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਓ ਅਰਥਾਤ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਰੂਪ ਬਣੋ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜਿੱਥੇ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ ਉੱਥੇ ਵਿਜੈ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਦੀ ਲਕੀਰ ਮਸਤਕ ਤੇ ਹੈ ਹੀ।

" ਬਾਪ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਨੇਹ - ਇਹ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਜੀਅਦਾਨ ਹੈ "

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਦੀ ਲਗਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਹਿਮੰਤ - ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਿਮੰਤ ਵੀ ਸਭ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਵੀ ਸਭ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਰਤਨ, ਨੂਰੇ ਰਤਨ, ਦਿਲ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਦਿਲਾਰਾਮ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ ਵੀ ਸਭ ਦਾ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਨੇਹ ਦੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਤਾਬਿਕ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਵੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਛੇ ਕਿ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਉਮੰਗ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਭ ਦਾ ਇਹ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਵੇਖ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਲਕਸ਼ ਵੇਖ ਹਰਸਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਦੀ, ਇੱਕ ਮੱਤ ਦੀ ਆਫ਼ਰੀਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਬਾਪ, ਇੱਕ ਮੱਤ, ਇੱਕ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਘਰ ਵਿਚ, ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਉੱਡ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਯੋਗਿਯ ਅਤੇ ਯੋਗੀ ਬੱਚੇ, ਹਰ ਇੱਕ, ਇੱਕ ਦੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਬਾਪ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਬੱਚਾ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੰਪੰਨ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਦੀ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਨਾਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਜ਼ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਵਾਜ਼ ਸਭ ਦੇ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਵੀ ਸਨੇਹ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਸਨੇਹ ਹਰੇਕ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਜੀਅਦਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਦਾ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਮਾਯਾਜੀਤ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਦੇ ਪਲੈਨਜ਼ ਪਹੁੰਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਲੈਨਜ਼ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਹੜੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਉਹ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਸੇਵਾ ਦੇ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ੀ ਰਤਨ ਬਣਨ ਦੇ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਲ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ। ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਕਿਉਂ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹੋ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਨਾਲ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣ ਦੇ ਉਮੰਗ ਨਾਲ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਬੁਲੰਦ ਆਵਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੁੱਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ! ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸੁਣੀਏ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਵੇਖੀਏ ਉੱਥੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਗੂੰਜਦੀ ਹੋਈ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇ ਕਿ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੁਣ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸਮਾਂ ਸੁਨਹਿਰੀ ਯੁੱਗ ਆਉਣ ਦਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸੁਨੇਹੇ ਦੁਆਰਾ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦੁਆਰਾ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੂਚਨਾ ਜਾਂ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਅਜਿਹੀ ਲਹਿਰ ਫੈਲ ਜਾਵੇ ਕਿ ਹੁਣ ਸੁਨਹਿਰੀ ਯੁੱਗ ਆਇਆ ਕਿ ਆਇਆ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਅਜਿਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ ਜਿਵੇਂ ਸਵੇਰ ਦੇ ਵੇਲੇ ਹਨੂਰੇ ਦੇ ਬਾਦ ਸੂਰਜ ਉਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੂਰਜ ਦਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਫੈਲਣਾ। ਹਨੂਰਾ ਭੁੱਲ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜੋ ਦੁੱਖ ਅਸਾਂਤੀ ਦੇ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣ, ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਡਰ ਨਾਲ ਡਰੀਆਂ ਹੋਣ, ਦਿਲਸ਼ਿਖਸਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹੋਣ, ਨਾਉਮੀਦ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹੋਣ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਭ ਉਮੀਦਾਂ ਦਾ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਓ। ਜਿਵੇਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਲਹਿਰ ਹੈ ਉਵੇਂ ਸਤਯੁਗੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਫੈਲਾਓ। ਸਭ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਮੀਦ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ ਚਮਕਾਓ। ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਮਝਣ ਕਿ ਹੁਣ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਲਹਿਰ ਫੈਲਾਓ। ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖਧਾਮ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸੁੱਖਧਾਮ ਸਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੁੱਖਧਾਮ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਅਤੇ ਸਾਂਤੀਧਾਮ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਉਣਾ ਹੈ- ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਮਰਥ ਵੀ ਬਣਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਵੀ ਬਣਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਲੋਕੀ ਇਵੇਂ ਦੁੱਖ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੁਣ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨਾਲ ਦੁੱਖਧਾਮ ਤੋਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਤਿਆਰੀ ਕਰੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਲਹਿਰ ਫੈਲ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਾਉਮੀਦ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਦਵਾਓ। ਦਿਲਸ਼ਿਖਸਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਓ। ਅਜਿਹੇ ਪਲੈਨ ਬਣਾਓ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਚਾਰ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਫੈਲਾਉਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ - ਇੱਕ ਹੀ ਵਕਤ ਇੱਕ ਹੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਜਾਂ ਸੁਨੇਹਾ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪੁੱਜੇ। ਜਿਥੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਆਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲੇ। ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਵੇ। ਨਵੀਨਤਾ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤ ਸਰੂਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਬਾਪ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਸਭ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇ ਕਿ ਸੱਚਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਵੇਂ ਸਚਾਈ ਸਿੱਧ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਭ ਕੀ ਹਨ, ਉਹ ਸਿੱਧ ਹੋ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਸੱਚ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰੇ, ਉਹ ਵਿਧੀ ਅਪਣਾਓ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਨਾ ਪਵੇ। ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਆਪੇ ਹੀ ਕਹਿਣ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾ ਗਿਆਨ, ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਗਿਆਨ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਗਿਆਨ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਵਿਧੀ ਫੇਰ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਵੀ ਇਸ ਤੇ ਸੋਚਣਾ। ਫੇਰ ਦੂਜੀ ਵਾਰੀ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ। ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਧਰਨੀ ਤਾਂ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਨਾ। ਹਾਲੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਬੀਜ ਪੈਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਬੀਜ ਦਾ ਫਲ ਸ੍ਰਗ ਦੇ ਵਰਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਗੇ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਭ ਵੇਖਦੇ- ਸੁਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਕੀ - ਕੀ ਰੂਹ ਰੂਹਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੈਠਦੇ ਹੋ, ਸੋਚਦੇ ਹੋ। ਮੰਥਨੀ ਚੰਗੀ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੱਖਣ ਖਾਣ ਲਈ ਮੰਥਨ ਤਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਹਾਲੇ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦਾ ਮੰਥਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮੱਖਣ ਹੀ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਸਭਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਉਮੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣਦੇ - ਬਣਦੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਵੱਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਹ ਲਹਿਰ ਫੈਲਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਕਿ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ, ਕੀ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਅਖੀਰ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਹੀ ਹੈ। ਹਾਲੇ

ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਦਾ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਮੰਗ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਲ ਨੱਚਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਚਲਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਡਾਂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਰ ਬੈਠਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਪੈਰ ਚਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਨੇਕਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਚਲਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ-

ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਆਪਣੀ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਗੋਲਡਨ ਵਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਅਜਿਹੇ ਸਦਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਦਿਲ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ, ਸਦਾ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਵਿਜੇਈ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਭ੍ਰਿਜਿੰਦਰਾ ਦਾਦੀ ਜੀ ਨਾਲ ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ

ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ। ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਨਿਮਿਤ ਬਣਾ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਰਵਾਉਣਹਾਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਾਬੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਚਾਬੀ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਚਾਬੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚਲਦੇ ਫਿਰਦੇ ਕਿੰਨਾ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇਪਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਕਰਮ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਚੁਕਤੂ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਕਰਮ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਹੈ ਨਾ! ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਸਾਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਹੋ ਬਾਕੀ ਇਹ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਚੁਕਤੂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲਗਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਆਦਿ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬੈਠੇ ਹਨ ਜਾਂ ਚਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਸਟੇਜ ਤੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਲੇਕਿਨ ਮਹਾਵੀਰ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਟੇਜ ਤੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਹਨ। ਡਬਲ ਸਟੇਜ ਤੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਟੇਜ ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋ? ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਟੇਜ ਤੇ? ਬੈਂਡ ਤੇ ਬੈਠਦੀ, ਕੋਚ ਤੇ ਬੈਠਦੀ ਜਾਂ ਸਟੇਜ ਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋ? ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋ ਪਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਹੋ। ਡਬਲ ਸਟੇਜ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਆਪਣੇ ਹਿਸਾਬ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖੋ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਜੋ ਵੀ ਪਿਛਲਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਚੁਕਤੂ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖਦੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਮਭੋਗ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਭੋਗਣ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਭੋਗਣਾ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁੱਖ ਦਰਦ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕਰਮਭੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਰਮਭੋਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਮ ਭੋਗਣਾ ਨਹੀਂ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ। ਭੋਗਣਾ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ। ਇਵੇਂ ਹੈ ਨਾ! ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਸਾਥ ਦੀ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ। ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਆਸ ਰਹੀ- ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ। ਇਹ ਆਸ ਭਗਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਵਿਅਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਜਨਮ ਦੀ ਆਸ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣ ਗਈ। ਅੱਛਾ! ਜਿੰਨਾ ਸਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰਟ ਮਿਲਿਆ, ਇਹ ਘੱਟ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਆਪਣਾ- ਆਪਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹੋ- ਵਾਹ ਰੇ ਮੈਂ!

ਆਦਿ ਰਤਨ ਸਦਾ ਸਨ ਸੇਜ ਫਾਦਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਹਨ। ਹਰ ਕਰਮ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਿਵਯ ਦਰਪਨ ਹਨ। ਦਰਪਨ ਕਿੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਦਰਸ਼ਨ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਦਰਪਨ ਹੋ ਬਾਪ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਜੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਿਮਿਤ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਭ ਨੂੰ ਕੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕੀ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਕਿਵੇਂ ਚਲਦੇ ਸਨ... ਇਹ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਦਰਪਨ ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰ ਦਾ ਤਾਜ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰ ਦੇ ਤਾਜ ਦੀ ਚਮਕਦੀ ਹੋਈ ਮਨੀ ਹੋ ਅੱਛਾ!

ਜਗਦੀਸ਼ ਭਾਈ ਨਾਲ :- ਜੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਤੋਂ ਵਰਦਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਦਾ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਅੱਛਾ ਹੈ! ਸੰਜੇ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਸਭ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਨਾ! ਤਾਂ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੀ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ, ਨਾਲੇਜ਼ ਹੀ ਦਿਵਯ ਹੈ ਨਾ। ਨਾਲੇਜ਼ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਭਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹਨੇ ਵੱਡੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਿਆ ਦਾ ਕੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਪਤਾ ਕਿਵੇਂ ਚਲਦਾ? ਸੁਣਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ ਨਾ! ਲਿਟ੍ਰੇਚਰ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਹਰ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਭ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਭਾਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ, ਸੰਮੇਲਨਾਂ ਨਾਲ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਲਿਟ੍ਰੇਚਰ, ਚਿੱਤਰ ਜੋ ਵੀ ਸਾਧਨ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਬਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੀਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੀਰ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਇਵੇਂ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਤੀਰ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠਦੇ ਹਨ - ਉਸਦੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਲਿਟ੍ਰੇਚਰ ਵੀ ਚੰਗਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿੰਨੀ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਧਨ ਬਣਾਏ। ਦਿਨ ਰਾਤ ਖੁਦ ਬੈਠ ਕੇ ਲਿਖਦੇ ਸਨ ਨਾ। ਕਾਰਡ ਬਣਾ ਬਣਾਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਤਨ ਜੜਤ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਇਆ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸਾਧਨ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਠ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਜੋ (ਚਾਰਟਰ ਆਦਿ) ਕੱਢਦੇ ਹੋ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਿੱਠ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਇਹ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਦਾ ਇਹ ਹੈ, ਤੀਜੇ ਦਾ ਇਹ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਲੋਕੀ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਹੁਤ ਕਾਇਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਿਆ ਜਾਂ ਯੂਨਿਵਰਸਟੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਚੰਗੇ ਸਾਧਨ ਹਨ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਲ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦੇ ਪਲੈਨ ਬਣਾਉਣਗੇ ਫੇਰ ਮਨਾਉਣਗੇ। ਜਿੰਨੇ ਪਲੈਨ ਕਰੋਗੇ ਉਹਨਾਂ ਬਲ ਭਰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਭ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ, ਸਭ ਦੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਤਾਂ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਰਿਪੀਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦਾ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਪਹਿਲੇ ਵੱਡਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਸਫਲਤਾ ਹੈ ਹੀ। ਸਫਲਤਾ ਹਰੇਕ ਦੇ ਮਸਤਕ ਤੇ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ :- ਸਦਾ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਹੋ? ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਭਾਰੀ ਨਾ ਬਣਾਓ। ਸਦਾ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਦੇ ਸੁੱਖ ਦੇ ਦਿਨ ਰੂਹਾਨੀ ਮੌਜਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਸਫਲ ਹੋਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਜਰਾ ਵੀ ਬੋਝ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਮੂੰਝ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਮੌਜ? ਭਾਰੀਪਨ ਹੈ ਤਾਂ ਮੂੰਝ ਹੈ। ਹਲਕਾਪਨ ਹੈ ਤਾਂ ਮੌਜ ਹੈ! ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਦਾ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦਿਨ ਕਿੰਨਾ ਵੈਲਯੂਏਬਲ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ

ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਕਮਾਈ ਦੇ ਵਕਤ ਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰਦੇ ਜਾਵੇ। ਰਾਜਯੁਕਤ ਅਤੇ ਯੋਗਯੁਕਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਦਾ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਖੂਬ ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹੋ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਜਾਵੇ। ਰੁਕਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਨਾਲ ਰਹਿਣ। ਰਾਜਯੁਕਤ ਅਤੇ ਯੋਗਯੁਕਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਦਾ ਹੀ ਅੱਗੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਜੇ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹੋ। ਜੇ ਵੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀ ਹੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੈਚ ਕਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਾਲੋ ਕਰਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਜਾਵੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਨੇੜੇ। ਜੇਕਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੇ ਤਾਂ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਸਭ ਪਾਵਰਾਂ ਨੂੰ ਯੂਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਲ ਪਾਵਰ ਸੰਪੰਨ ਭਵ
ਇਹ ਸਵੀਟ ਡਰਾਮਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਾਵਰ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਵਿਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਿਲ ਪਾਵਰ ਹੈ। ਇਸ ਪਾਵਰ ਨੂੰ ਯੂਜ਼
ਕਰੋ - ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਇਸ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਨਿਆਰਾ ਹਾਂ, ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ
ਨਿਮਿਤ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਮਨ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਇਕਾਗਰ ਕਰ ਲਵੋ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਵਿਲ ਪਾਵਰ ਸੰਪੰਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦਿਲ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਦੁਆਵਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਹੱਦ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਵਾਹਿਆਤ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਰਾਇਲ ਖਿਆਲਾਤ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿਣ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਹਰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਜੇ ਅੰਤਰਮੁੱਖੀ ਹਨ, ਆਪਣਾ ਸੋਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਹਰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਥਿਆ ਅਹੰਕਾਰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਸਫ਼ਾਈ ਹੋਵੇ। ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚਾ ਲਵ ਹੋਵੇ। ਕਦੀ ਲੂਣਪਾਣੀ ਅਰਥਾਤ ਖਾਰੇਪਨ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਦੋਂ ਬਾਪ ਦਾ ਹਰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬੱਚੇ ਸਿਰਫ਼ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਫ਼ਖਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਸਤਾਨ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇੰਨੀ ਉਮੰਗ, ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕਿਚੜਪੱਟੀ ਆਦਿ ਦੀ ਸਭ ਵਾਹਿਆਤ ਗੱਲਾਂ ਨਿਕਲ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਹੁਲਾਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇੰਮਪ੍ਰਵੈਮੈਂਟ ਆਉਂਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਰੂਹਾਨੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਹੀ ਵਰਲਡ ਸਪ੍ਰਿੰਗੂਅਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਤਾਂ ਉਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖ਼ਾਸ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਬੜੀ ਰਾਇਲ ਹੋਸਟਲ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕਿੰਨੇ ਰਾਇਲ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਇਹੀ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਿਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਉੱਚ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਸ ਕਰਾਏ? ਜਿਸ ਨਾਲ ਫੇਰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸੁੱਧ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੋਹਣਾ ਸੀ। ਰਾਜਾਈ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਦ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਦੀ ਕਿਚੜਪੱਟੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਵੇਸਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਚੜਪੱਟੀ ਦੇ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਕਮੇਟੀਆਂ ਆਦਿ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਯੋਗਬਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਗਪੜਾਂ ਬਹੁਤ ਮਾਰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ, ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੱਕ - ਕੰਨ ਤੋਂ ਫੜਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਲਵ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਨਰ ਚਾਹਤ ਕੁਝ ਹੋਰ.....ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਵੀ ਕੁਝ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਠੱਗਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਕੰਨ ਹੀ ਕੱਟ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ - ਇਹ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਬੜੀ ਰਾਇਲ - ਰਾਇਲ ਬੱਚੀਆਂ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਲਈ ਜਾਈਏ? ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੱਢੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਅਵਗੁਣ ਹਨ? ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਹਾਂਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਇੱਕਦਮ ਲੂਣ - ਪਾਣੀ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਖਾਰੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਦੀ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ “ਗ” ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਹਰ ਦਾ ਸੋਅ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੜਾ ਅੰਤਰਮੁੱਖ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਕਈਆਂ ਦੀ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਚਲਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅਨਪੜ੍ਹ ਜੱਟ ਲੋਕੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਪੈਸੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਅਰੇ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕੰਗਾਲ ਹਾਂ। ਮਾਇਆ ਸਮਝਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਥੋੜੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਇਹੀ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬੜੀ ਫ਼ਸਟਕਲਾਸ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜਿੱਥੇ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਣ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਬਾਬਾ ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦਾ ਡੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਦਿਵਾਲਾ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਪਿਆ ਦਵੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਅਸੀਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਨਸ਼ਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਵੇਂ ਦਾ ਉਵੇਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਬਣ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸਨੂੰ ਮਿਥਿਆ ਅਹੰਕਾਰ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੇ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸੱਕਣਗੇ। ਅੰਦਰ ਦੀ ਬੜੀ ਸਫ਼ਾਈ ਚਾਹੀਦੀ। ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਲਵ ਮੈਰਿਜ ਹੋਣੀ ਹੈ ਨਾ। ਲਵ ਮੈਰਿਜ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ ਹੈ। ਸੇ ਵੀ ਕਿੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਵ ਮੈਰੇਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਗਾਈ ਹੋ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਬੈਠਾਂਗੇ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਕਿੰਨਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਨਾਲੇਜ਼ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਅਜੁਨ ਇੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਣਾ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਅਤੀਇੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਛੀ - ਛੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਹੁਤ ਛੀ - ਛੀ ਕਿਚੜੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਚੌਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਰਿਜੂਵਿਨੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਗਲਾਂਸ ਚੌਜ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਹੀ ਪਾਰ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਜਲਦੀ ਸੁਧਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਇਹੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਇਹੀ ਚਿੰਤਨ ਰਹੇ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਸ਼ਲ ਵੇਖੋ ਕੋਣ ਮਿਲਿਆ ਹੈ! ਰਾਤ - ਦਿਨ ਇਹੀ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ - ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉੱਡਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਗੰਦ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਚੜੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਝੋਪੜੀਆਂ ਲਗਾਕੇ ਗੰਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਝੁੱਗੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਫੇਰ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਹੁਣ ਉਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਨਿਕਲ ਆਏ ਹੋ। ਜੇ - ਜੇ ਨਿਕਲ ਆਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕੀ! ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਜਦੋਂ ਚੜ੍ਹੇ ਉਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕੋਗੇ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਨਾਲ ਫੇਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਫ਼ਸਟਕਲਾਸ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕਿੱਥੇ ਬੈਠੀ ਹੈ? ਇਸ ਝੁੱਗੀ (ਸ਼ਰੀਰ) ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਚੜੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਆਕੇ ਬੈਠੇ ਹੈ ਨਾ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੋਂ ਦੀ ਨਿਕਲੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਗੰਦੇ ਨਾਲੇ ਤੋਂ

ਕੱਢਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸਵੱਛ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਫ਼ਸਟਕਲਾਸ ਮਹਿਲ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਸੀ ਫੇਰ ਡਿੱਗਦੇ - ਡਿੱਗਦੇ ਆਕੇ ਥੱਲੇ ਪਏ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਸੁੱਧ ਸੀ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਉਪਾਏ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ - ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਉਹ ਦਿਮਾਗ਼ ਨਹੀਂ! ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ! ਪਾਂਡਵ ਗਵਰਮੈਂਟ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਜੇ ਹੋਵੇ ਸੀ ਉਹ ਹੁਣ ਹੋਲ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਹੀ ਤਰਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕਦਮ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਆਤਮਾ ਬੈਠੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਬਾਬਾ, ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਜਾਓ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਚਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਫ਼ਸਟਕਲਾਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬਣਾਓ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਬੜੇ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਹੁਣ ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਸ਼ਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਉਣਾ। ਬੱਚੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਰਾਇਲਟੀ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦਬਾਕੇ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਆਪਣਾ ਉਲਟਾ ਨਸ਼ਾ ਨਾ ਚੜ੍ਹਾਓ। ਹਰੇਕ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਕਵਾਲੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵੇਖੋ। ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਕੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪਕੌੜਾ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗਪੌੜੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ, ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ। ਅੱਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ, ਕੱਲ ਮੌਤ ਆਇਆ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਉੱਥੇ ਕਦੀ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਕਾਲ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਕਾਲ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਮਰਾਜ ਦੇ ਵੀ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਲੜਾਈ ਹੈ ਹੀ ਰਾਵਣ ਨਾਲ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵੀ ਕਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਪਤਿਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੰਗੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਸੁੱਧ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ ਉੱਥੇ ਸਾਡੇ ਮਹਿਲ ਬਨਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆ ਗਏ ਹੋ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਸੁਧਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਲਾਇਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਰੀਰ ਵੀ ਪਤਿਤ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਉਣਾ। ਯਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ। ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਣਾ ਪਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਬੜਾ ਗੁਪਤ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਲੜਾਈ ਹੈ ਹੀ ਗੁਪਤ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਣਨੇਨ - ਵਾਰਿਅਰਸ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਣਨੇਨ ਵਾਰਿਅਰ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਨਾਮ ਹੈ ਵਾਰਿਅਰਸ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਭਦੇ ਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ। ਤੁਸੀਂ ਅਣਨੇਨ ਵਾਰਿਅਰਸ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੜੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਗੁਪਤ ਹੋ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਵਿਜੈ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਵਸ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਫੇਰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਅਣਨੇਨ ਵਾਰਿਅਰਸ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੱਥ - ਪੈਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਯਾਦ ਦੇ ਲਈ ਯੁਕਤੀਆਂ ਵੀ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰੋ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕੀ ਸੀ, ਕੀ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੰਕ ਉਤਰ ਜਾਵੇ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਹ ਯੁਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੋਗੇ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ। ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਜਾਓ ਤਾਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਮੈਲ ਉਤਰ ਜਾਵੇ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਿਲਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਾਈ ਦਾ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ। ਘਰ ਬੈਠੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਫੇਰ ਟੀਚਰ ਦੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਦੀ, ਕਾਇਦਾ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਭ ਹੋਲਸੇਲ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਾਈ ਹੋਲਸੇਲ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਕੰਨਿਆ ਨੂੰ ਦਹੇਜ਼ ਗੁਪਤ ਦਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ੋਅ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੁਪਤ ਦਾਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਹੰਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਨੂੰ ਅਹੰਕਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਵੇਖਣ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਗੁਪਤ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਹੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਗੁਪਤ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿੰਗਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਦਹੇਜ਼ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੈਗਰ ਹੋ, ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਗੋਲਡਨ ਸਪੂਨ ਇਨ ਮਾਊਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਗੋਲਡਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੋਨੇ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਜੜ੍ਹਿਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਰਕ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਮਾਇਆ ਸਭਨੂੰ ਉਲਟਾ ਲਟਕਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਹੌਸਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ - ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਜਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ? ਭਰਾ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਪ ਦਾ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੁੱਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਬੁਰਾ ਹੋਵੇ - ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੀ ਸਮਝੋ। ਉਸ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਪਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਅਭੁੱਲ ਕਰਾ ਦੇਣਗੇ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਕੋਣ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇੱਕਦਮ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਲੋਕੀ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਬੈਠਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਭੋਜਨ ਬਣਾਓ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਦਾ ਭੋਜਨ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦਾ ਹੀ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕੀ ਭਾਵੇਂ ਸਤੁਤੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਰਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਜੋ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇੰਨਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਿਲੀਜਸ ਮਾਇੰਡਿਡ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਜਾਰੀ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਰਿਲੀਜਸ ਮਾਇੰਡਿਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉੱਥੇ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਭਗਤੀ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ, ਵੈਰਾਗ। ਕਿੰਨੇ ਫ਼ਸਟਕਲਾਸ ਅੱਖਰ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਿਨ, ਭਗਤੀ ਰਾਤ। ਫੇਰ ਰਾਤ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਤਾਂ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੱਕਾ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਜਾਣਨਾ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਕਲਯੁੱਗ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ ਫੇਰ ਸਤਿਯੁਗ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਗੁੱਲ - ਗੁੱਲ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਮਹਿਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਨਵੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਏ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਦਾ ਫੁੱਲ (ਨਸਾ) ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਸਤਾਨ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਵਾਹਿਆਤ ਕਿਚੜਪੱਟੀ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਬੜੇ ਹੁਲਾਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।
2. ਆਪਣੇ ਖਿਆਲਾਤ ਬੜੇ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਰੱਖਣੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰਾਇਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਸਟਲ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਗੁਪਤ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਸ਼ੋਅ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਗਿਆਨ ਸੰਪੰਨ ਦਾਤਾ ਬਣ ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਭਵ :

ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਾਰ ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਹੈ। ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਚਿੰਤਨ ਜਾਂ ਪਰਚਿੰਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੁਭ ਚਿੰਤਕ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਬੰਦਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਨ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਰਵ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ, ਇਵੇਂ ਗਿਆਨ ਸੰਪੰਨ ਦਾਤਾ ਹੀ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਨਿਮਿਤ ਬਣੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਸਮਝ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਬਾਬਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਸੁਣਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਇਸ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਹੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਹੈ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ - ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਆਤਮਾ ਹੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਗੱਲਬਾਤ ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ। ਆਤਮਾ ਬਗ਼ੈਰ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਆਤਮਾ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਅਹਿਮ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਓ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਰਗਨਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਹੈ ਗਿਆਨ ਫੇਰ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਭਗਤੀ, ਪਿੱਛੇ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਿਨ, ਭਗਤੀ ਹੈ ਰਾਤ। ਫੇਰ ਪਿੱਛੇ ਦਿਨ ਕਦੋਂ ਆਏ? ਜਦੋਂ ਭਗਤੀ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਹੋਵੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਫੇਰ ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਬਾਬਾ ਹੁਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਫੇਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਵਿਗਿਆਨ ਆਪਣੇ ਘਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਗਿਆਨ, ਨਾ ਭਗਤੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਗਿਆਨ। ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਿੱਥੇ ਦੇ ਲਈ? ਭਵਿੱਖ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿਵਾਸੀ ਹਨ ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਨਵੀਂ - ਨਵੀਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਪ੍ਰੀਚੂਅਲ ਫ਼ਾਦਰ ਦੇ ਸਪ੍ਰੀਚੂਅਲ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਚਾਹੀਦਾ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਆਕੇ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਉਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਣਨਾ ਹੀ ਸੁਣਨਾ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤੋਂ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸੁਣਕੇ ਫੇਰ ਹੋਰ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਉੱਥੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਨਾਲ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਬੇਸਮਝ ਸੀ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਬੇਸਮਝੀ ਨਾਲ ਰਾਵਣ ਦੇ ਚੰਬੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਕਿਵੇਂ ਛੀ - ਛੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ! ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਨਾਲ ਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਸ਼ਰਾਬ ਗੰਦਗੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਫੈਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਲੈਂਦੇ ਆਏ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦੈਵੀਗੁਣਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਕਿੰਨਾ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਜਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਬਾਪ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗੀ ਰਾਜਾਈ ਦੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਆਦਿ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਵੀ ਹੋਣ ਤਾਂ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੰਦਿਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ ਉਹ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ, ਆਪਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਭੱਜਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ! ਕੋਈ - ਕੋਈ ਨੂੰ ਝੱਟ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਰ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭੀਸ਼ਮ - ਪਿਤਾਮਹ ਆਦਿ ਨੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਨਾ - ਸਾਨੂੰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੇ ਗਿਆਨ ਬਾਣ ਮਾਰਿਆ। ਇਹ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੇ ਵੀ ਅਡੋਪਟੇਡ ਚਿਲਡ੍ਰੇਨ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਡੋਪਟ ਅੱਖਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਸਭ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਓ। ਪਰ ਸਮਝ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪਾਰੂ ਨਾ ਵਜਾਉਣ ਫੇਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਦਾ ਨਾ ਰਿਹਾ। ਵੈਲਯੂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੈਲਯੂ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਭਗਤੀਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਦਗਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਪਿੱਛੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਗੋਡ ਫ਼ਾਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਟੀਚਰ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਕਹਿਣ ਮਾਤਰ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਗਾਇਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਪਰ ਬਗ਼ੈਰ ਅਰੂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਅਰੂ ਸਹਿਤ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਭਗਤੀ ਦੀ ਰਾਤ ਵੱਖ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦਿਨ ਵੱਖ ਹੈ। ਦਿਨ ਦਾ ਵੀ ਟਾਈਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਵੀ ਟਾਈਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲੀ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਦਿਨ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਤ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਿਨ ਬਣਾਉਣ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦੁੱਖ ਹਨ ਫੇਰ ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਸੁੱਖ ਮਤਲਬ ਰਾਮ, ਦੁੱਖ ਮਤਲਬ ਰਾਵਣ। ਰਾਵਣ ਤੇ ਜੀਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਮਰਾਜ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਫੇਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਬਾਦ ਰਾਵਣ, ਰਾਮਰਾਜ ਤੇ ਜੀਤ ਪਾ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਅੱਖਰ ਬਾਈ ਅੱਖਰ ਤੁਸੀਂ ਅਰੂ ਸਹਿਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਭਾਸ਼ਾ। ਇਹ ਕੋਈ ਸਮਝੇਗਾ ਥੋੜ੍ਹੀ। ਈਸ਼ਵਰ ਕਿਵੇਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਗੋਡ ਫ਼ਾਦਰ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗੋਡ ਫ਼ਾਦਰ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇਣਗੇ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਵੀ ਪਛਾਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਵੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਨਾਲੇਜ਼ ਲੈਣ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਹੈ ਨਾ। ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਅਹਿੰਸਕ ਚੱਕਰ ਯਾਦ ਦਾ। ਉਹ ਚੱਕਰ ਹੈ ਹਿੰਸਕ, ਸਿਰ ਕਟਾਉਣ ਦਾ। ਉਹ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ - ਦੋ ਦਾ ਸਿਰ ਕੱਟਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ

ਨਾਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਦੁੱਖ ਚੱਕਰ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਇਹ ਚੱਕਰ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਵਦਰਸਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਉਹ ਸਭ ਭੁੱਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲਵੇਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਮੱਧਿਆਜੀ ਭਵ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਫੇਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹੋਏ ਹੋ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹੀ ਆਏ ਹਾਂ। ਆਲਰਾਊਡ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਸੀ ਫੇਰ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ, ਵੈਸ਼ਿਆ ਵੰਸ਼ੀ.....ਬਣ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਹੀ ਡਿੱਗੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਸਾਰਾ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਮ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਛੀ - ਛੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਛੀ - ਛੀ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਘੜੀਆਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਸੀ ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਹੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਕਿੰਨੇ ਛੀ - ਛੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਤਾਂ ਦੈਵੀ - ਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਸੀ। ਹੁਣ ਆਸੁਰੀ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ ਬਣੇ ਹਾਂ ਹੋਰ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁੰਡ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸੁੰਡ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਪ੍ਰਾਏ: ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਯੁੱਧ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਯੁੱਧ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੀਰ ਕਮਾਨ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਘਰਾਣੇ ਦੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਸ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਗਿਣੇ ਜਾਣਗੇ। ਪਰ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰਾਣੇ ਦਾ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਘਰਾਣਾ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਭ ਦੇਵਤਾ ਘਰਾਣੇ ਦੇ, ਜੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਵੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਡੀ.ਟੀ. ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਬਰਾਚਿਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਮੁੱਖ ਹਨ 4 ਧਰਮ। ਫਾਉਡੇਸ਼ਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬ੍ਰਾਹਮਿਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਭਾਰਤ ਬਾਉਂਡਰੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਅਸਲ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ। ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਧਰਮ ਨਿਕਲੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਅਸਲ ਧਰਮ ਹੈ ਹੀ ਡੀ.ਟੀ., ਜੋ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੈ ਬਾਪ। ਫੇਰ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਪਤੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਝਾੜ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਝਾੜ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹਾਂ। ਇਹ ਫਾਉਡੇਸ਼ਨ ਹੈ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਟਿਊਬਸ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਸਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਘਰਬਾਰ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇਸ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਦੇ ਬਾਦ ਹੈ ਵੈਰਾਗ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ। ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਵਾਇਆ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਭਸਮ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਹੁਣ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਾਉਣੀ ਹੈ। ਰਹਿਣਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਇਕ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਸਭ ਚੁਕਤੁ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ। ਪਹਿਲੇ ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਿੱਛੇ ਦੁੱਖ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਨਵੀਂ - ਨਵੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਪਰੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਦੀ ਆਤਮਾ ਆਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਖੇਡ ਹੈ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਸੁੱਖ, ਪਿੱਛੇ ਦੁੱਖ। ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਜੋ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁੱਖ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਸਭਦਾ ਦੁੱਖ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਫੇਰ ਹੋਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਰਥਾਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਫਸਟ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫਸਟ ਸੇ ਲਾਸੂ, ਲਾਸੂ ਸੇ ਫਾਸਟ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਫਸਟ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਫੇਰ ਕੌਣ? ਮਮਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ, ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਉਹ ਪੜ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸੈਟਰਸ ਤੇ ਇਵੇਂ ਹੈ ਜੋ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੀ ਟੀਚਰ ਤੋਂ ਉੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭਦੀ ਚਲਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਤਾਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਨੱਕ ਤੋਂ ਫੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕਦਮ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਵੰਡਰ ਖਾਣਗੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਸੀ, ਫੇਰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਚਲੀ ਗਈ। ਸਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਅਤੇ ਖੁਦ ਫੇਰ ਛੀ - ਛੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਚੰਗੇ ਮਹਾਂਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਫਟਕਾਏਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਫਟਕਾਕੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਮਾਇਆ ਵੀ ਇਵੇਂ ਕਰੇਗੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫਸਟਕਲਾਸ, ਰਮਣੀਕ ਨਾਮ ਵੀ ਰੱਖੇ। ਪਰ ਹੋ ਮਾਇਆ, ਆਸ਼ਚਰਿਅਵੰਤ ਸੁਨੰਤੀ, ਕਥੰਤੀ, ਫੇਰ ਭਗੰਤੀ.....ਡਿਗੰਤੀ ਹੋ ਗਏ। ਮਾਇਆ ਕਿੰਨੀ ਜਬਰਦਸਤੂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਯੁੱਧ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਸੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇੱਥੇ ਹੀ ਸਭ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰ ਆਪਣਾ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖ ਜਮਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਹੁਣ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਕੁਝ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ।
2. ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਜਬਰਦਸਤੂ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਗੈਲਪ ਕਰ ਅੱਗੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਇੱਕਰਸ ਮੂਡ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ - ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਅੰਚਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਹਾਦਾਨੀ ਭਵ :
ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੂਡ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਇੱਕਰਸ ਰਹੋ, ਕਦੀ ਮੂਡ ਆਫ਼, ਕਦੀ ਮੂਡ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼.....ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ
ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੂਡ ਕਦੀ ਬਦਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਮਤਲਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕੁਝ ਵੀ ਦਵੇ
ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬੱਚੇ ਸਭਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੀ ਅੰਚਲੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਅੰਚਲੀ, ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਅੰਚਲੀ ਦਵੋ। ਤਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨ ਤੋਂ
ਇਵੇਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਡਬਲ ਪੁੰਨਯ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੈ ਪ੍ਰਤਿ ਯੂਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੋ, ਵੰਡੋ ਅਤੇ ਵਧਾਓ

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਕਦਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦਾ ਕਦਰ ਕਰਨਾ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡੇ ਜਾਦੂਗਰ ਹਨ - ਕਿਵੇਂ?

ਉੱਤਰ:- ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬੱਚਾ ਬਣਾ ਦੇਣਾ, ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਕੇ ਵਾਰੀ ਜਾਣਾ - ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਜਾਦੂਗਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਹੁਣ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਟ੍ਰਿਬਯੂਨਲ ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬੈਠਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜੇ ਦਾਨ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਕਰਦੇ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਯੂਨਲ ਬੈਠਦੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਵਿਚਿੱਤਰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਵਿਚਿੱਤਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਕੇ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਜੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਤਾਂ ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇ ਬੱਚਿਓ, ਟੀਚਰ ਨਾਲ ਯੋਗ ਰੱਖੋ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ, ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਬੱਚਿਓ, ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਰੱਖੋ ਅਰਥਾਤ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਚਿੱਤਰ ਬਾਬਾ। ਤੁਸੀਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਕਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਜੇ ਟੀਚਰ ਕਰੇ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੜਾ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟਣੇ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀ ਵਿਚਿੱਤਰ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਵਿਚਿੱਤਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ - ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ। ਵਿਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫੇਰ ਆਉਂਦੇ ਕਿਵੇਂ ਹਨ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ, ਮੁੱਖ ਦਾ ਅਧਾਰ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਵਿਚਿੱਤਰ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਚਿੱਤਰ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਘੋੜੇ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਨੰਬਰਵਨ ਹਨ ਉਹੀ ਫੇਰ ਨੰਬਰ ਲਾਸ਼ੁ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਉਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਫੇਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਕੇ ਜਗਤਜੀਤ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਓ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਵਿਚਿੱਤਰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਭਸਮ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਕਲਪ ਬਾਦ ਉਹੀ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਸਮਝਾਈ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਦਾ ਸਤਸੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬੱਚਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਬੱਚਾ ਵੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਕੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਤੋਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਚੜਪੱਟੀ ਸਭ ਦੇਕੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਵੋਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸਹਿਤ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਵਾਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਵਿਚਿੱਤਰ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਕਿੰਨੀ ਲੰਬੀ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖੋ ਕਿੱਥੇ ਹਨ! ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਪਾਵਨ ਸ਼ਰੀਰ ਮਿਲਣਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਕਿਵੇਂ ਆਵਾ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਟੀਚਰ ਦਾ ਕਦਰ ਵੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਕਦਰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਚਾਹੀਦੇ ਨਾ - ਨੰਬਰਵਾਰ। ਤਾਂ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਥੇ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਘੱਟ ਦਰਜਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਇਹ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਾ ਪੜ੍ਹੇਗੇ, ਨਾ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਚਿੱਤਰ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਲਨ ਵੀ ਅਲੈਕਿਕ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਕਦਰ ਵੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਇੰਨੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੈ ਜੋ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਿਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਧੰਨਵਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮਾਇਆ ਇੱਕਦਮ ਮੱਥਾ ਮੁੰਡ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਬੱਚਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਕੇ ਫੇਰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ, ਪੱਕੇ ਟੋਟਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਇੱਕਦਮ ਨੱਕ ਤੋਂ ਫੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਖਰ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਗੱਜ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਹਕ ਨੇ ਖਾਧਾ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰੂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹਰ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਅੱਕ ਦੇ ਫੁੱਲ ਹਨ, ਕੋਈ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਹਨ। ਵੈਰਾਇਟੀ ਬਗੀਚਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੇ ਨਾ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੈਕਰ - ਚਾਕਰ ਵੀ ਮਿਲਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨੈਕਰ - ਚਾਕਰ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਣਗੇ। ਰਾਜਾਈ ਇੱਥੇ ਹੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਨੈਕਰ, ਚਾਕਰ, ਚੰਡਾਲ ਆਦਿ ਸਭ ਮਿਲਣਗੇ। ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਵੰਡਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਆਂਸੂ ਵੱਗਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।

ਤੁਸੀਂ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਨੇ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਵਿਚਿੱਤਰ ਹੋ। ਕਿਵੇਂ ਆਕੇ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਨ ਫੇਰ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਓ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਾਪ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਇਸ ਤੇ ਹੀ ਹੰਗਾਮੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟਣ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਕੁਝ ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਵਿਕਰਮ ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਗਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਯੂਨਲ ਬੈਠੇਗੀ। ਖਾਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਸਰਵਿਸ ਲਾਇਕ

ਬਣਕੇ ਫੇਰ ਟ੍ਰੇਟਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਕਿਵੇਂ ਮਾਇਆ ਹਪ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਹਾਰ ਖਾ ਲਈ, ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਲਿਆ.....ਹੁਣ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਡਿੱਗਾ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਦਾ ਬਣਿਆ ਫੇਰ ਮਾਫ਼ੀ ਕਾਹਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਕੋਲ ਦਾਨ ਦੇਕੇ ਜਾਓ ਫੇਰ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਰੀਸ਼ਚੰਦ੍ਰ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਦਾਨ ਦੇਕੇ ਫੇਰ ਬਹੁਤ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਲੈ ਲਿਆ ਤਾਂ ਸੋਗੁਣਾ ਦੰਡ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਬਹੁਤ ਹਲਕਾ ਪੱਦ ਪਾ ਲੈਣਗੇ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਜੋ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜਾਈ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੀ। ਰਾਜਾਈ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ 50 - 60 ਕਰੋੜ ਹੋਣ, ਉਦੋਂ ਲਸ਼ਕਰ ਬਣੇ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਇੱਕ - ਦੋ, ਫੇਰ ਟ੍ਰਿਪੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੇਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਬੇਗਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਵਾਲਾ ਫੇਰ ਜ਼ਰੂਰ ਲਾਸ਼ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਲੋਕੀ ਝੱਟ ਕਹਿਣਗੇ ਬਰੇਬਰ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਇਸ ਵਕਤ ਬੇਗਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪੁਨਰਜਨਮ ਤਾਂ ਲੈਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਜੜ - ਜੜੀਭੂਤ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਲੋਕੀ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਤੋਂ 3 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਹੋਵਿਨ ਸੀ ਫੇਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਵੇ ਕੌਣ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਤੋਂ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਮਾਚਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਵੀ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਨਮਸਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਅਹੰਕਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਨਾਲੇਜ਼ੁੱਲ ਹਾਂ। ਜਾਣੀ - ਜਾਣਨਹਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਭਦੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਮਾਇਆ ਹੀ ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਨਾ ਕਿ ਰੀਡ ਕਰਨਾ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰੀਡ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਕਾਰ ਵੀ ਰੀਡ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਰੀਡ ਫੇਰ ਕੀ ਕਰਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਪੜ੍ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਿਗਣ ਦਾ ਉਪਾਅ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਡਿੱਗਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਤੁਸੀਂ ਥੱਲੇ ਉੱਤਰਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਤੋਂ ਫੇਰ ਸਤਿਯੁਗ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤੇ ਗਾਡਰੇਜ਼ ਦਾ ਤਾਲਾ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵਾਲੇ ਸੀ ਉਹੀ ਫੇਰ ਆਸੁਰੀ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ ਬਣੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਜੋ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਸੁਣੋ, ਹਿਯਰ ਨੇ ਇਵਿਲ.....ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸੁਣੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਮਲ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋ ਨਾ, ਇੰਨੇ ਸਭ ਅਡੋਪਟੇਡ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਦਿ ਦੇਵ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਵੀਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਮਹਾਵੀਰ ਹੋ ਨਾ - ਜੋ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦੀਆਂ ਥਾਲੀਆਂ ਭਰਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਲਾਮਾਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਗਿਆਨ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਘੱਟ ਪੱਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਾਰੁਨ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਅਲਹਾ ਅਵਲਦੀਨ ਦੀ ਵੀ ਕਥਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪੁ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੈ ਉਹ ਕੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਸਾਧਾਰਨ। ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਣਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪੂਰਾ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਸੰਕਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਭਰ ਦੇ ਝੋਲੀ। ਆਤਮਾ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕੰਗਾਲ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਝੋਲੀ ਭਰੋ, ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਬਣਾਓ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਝੋਲੀ ਭਰਨ ਆਏ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੀ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਦਿਲ ਕਿਸਦੀ ਹੋਵੇਗੀ! ਪਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਕੋਈ 25 ਪਰਸੈਂਟ ਪੁਰਾਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਕੁਝ ਕਮੀ ਤਾਂ ਪਵੇਗੀ ਨਾ। ਥੋੜਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੈਸੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣੋਗੇ। ਹੁਣ ਨਰਕ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਵੀ ਸਭ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਜਾ, ਰਾਣੀ, ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਨਰਕ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਸੀ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ਼। ਹੁਣ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਧਰਮ ਆਦਿ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਿਲੀਜਨ ਇਜ਼ ਮਾਇਟ, ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਕਾਰਨ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜਯ ਤੋਂ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਸੋ ਕਸਤੂਰੀਏ.....ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਅਸੀਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਹੁਣ ਫੇਰ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਕੋਈ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ ਜਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਜੇਵਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ, ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਅਗਨੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਖਾਦ ਨਿਕਲ ਤੁਸੀਂ ਪੱਕਾ ਸੋਨਾ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ ਫੇਰ ਜੇਵਰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਮਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਆਤਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਸਿਰਫ਼ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਜੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਣਗੇ। ਸਭਨੂੰ ਇਹੀ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਨਾ। ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਕਦੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਭੁਲਦੇ ਹਨ ਕੀ! ਪਰ ਇੱਥੇ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਬੜਾ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਓ, ਗੰਦੇ ਨਹੀਂ ਬਣੋ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਕੇ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਘੱਟ ਗੱਲ ਹੈ ਕੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਇੱਕ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗ ਜਾਵੋਗੇ। ਟੈਮਪਟੇਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਕਾਮ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਫ਼ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਜਗਤਗੁਰੂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਝੋਲੀ ਭਰਕੇ ਮਾਲਾਮਾਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੀ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਅਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ।
2. ਸਰਵਿਸ ਲਾਇਕ ਬਣਕੇ ਫੇਰ ਕਦੀ ਟ੍ਰੇਟਰ ਬਣ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਦਾਨ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਦ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਕਦੀ ਵਾਪਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਖ਼ਿਆਲ ਨਾ ਆਏ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਕਵਰਤਾ ਦੇ ਪਾਠ ਦੁਆਰਾ ਰੂਹਾਨੀ ਰਾਇਲਟੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਭਵ :

ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਕਵਰਤਾ ਦਾ ਪਾਠ ਪੱਕਾ ਕਰ ਪਿਉਰਿਟੀ ਦੀ ਰਾਇਲਟੀ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਵੋ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਰਾਇਲਟੀ ਚਲਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਰੂਹਾਨੀ ਰਾਇਲਟੀ ਅਤੇ ਪਿਉਰਿਟੀ ਦੀ ਚਮਕ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸ੍ਵਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਆਦਿਕਾਲ ਦੇਵਤਾ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਪਰਸਨੈਲਿਟੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਹੀ ਹੈ, ਫੇਰ ਮੱਧਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਪਿਉਰਿਟੀ ਦੀ ਰਾਇਲਟੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜੀਣਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਤੁਸੀਂ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਦੇਵ ਅਤੇ ਦੇਵੀ ਬਣੋ ਤਾਂ ਗਾਲਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣਗੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਸਨ ਸ਼ੇਜ ਫਾਦਰ , ਮਨਮਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸ੍ਰੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲੇ ਤੱਦ ਬਾਪ ਦਾ ਸ਼ੋਅ ਕਰ ਸਕੋਗੇ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਬਾਪ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਜੇ ਬੱਚੇ ਸੱਚੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਝੂਠ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਮਿਸ਼ਨ ਕਰਨਾ, ਸੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਮਤਲਬ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਝੂਠ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਅੰਗੂਰੀ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਮਾਇਆ ਚੁੰਬਕ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜੇ ਮਾਇਆ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਦੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਾਇਆ ਚੁੰਬਕ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਗਾਇਨ ਹੈ - ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਖ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਥੋਂ ਵਿਛੜਦੀਆਂ ਹਨ, ਆਕੇ ਆਪਣਾ - ਆਪਣੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਉਤਰਦੇ - ਉਤਰਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਤਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਕਰਦੀ ਹੋ। ਉਵੇਂ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਉਸ ਤੇ ਜੇ ਜਿੰਨਾ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਆਪਣਾ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਜਾਂ ਨਾ ਚੱਲਣ, ਟੀਚਰ ਦਾ ਸੁਣਨ ਨਾ ਸੁਣਨ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਅਤੇ ਅਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਫੇਲ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਕੇ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਫਾਦਰ ਸ਼ੇਜ ਸਨ। ਜਿਸਮਾਨੀ ਫਾਦਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਜਿੰਨਾ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀਮੱਤ ਤੇ ਚਲਾਂਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਸਾ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਪੂਰਾ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਉੱਚਾ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਚਲਣ ਵਾਲੇ ਉੱਚ ਪੱਦ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਪਾਪ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੇਵਤਾ ਜੇ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ - ਆਉਂਦੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੱਕ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਬੱਚੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਲਾਇਕ ਹਨ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਅਸੁਰ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਚਾਣ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਬਕਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉਹ ਤਾਂ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਫਾਦਰ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਨਿਰਾਕਾਰ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਪੋਰੀਅਲ ਫਾਦਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਇਆ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਈ ਪੂਰਾ ਨਾ ਸਮਝ ਕੇ ਉਲਟਾ ਰਸਤਾ ਲੈ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਜੰਗਲ ਵੱਲ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ - ਰਾਵਣ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਖਾਂਦੇ ਹੋ। ਰਸਤਾ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਜੰਗਲ ਦੇ ਕੰਡੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਫਿਰ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੀ ਹੋ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ। ਤ੍ਰੇਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸ੍ਰਰਗ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। 25 ਪਰਸੈਂਟ ਘੱਟ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਉਹ ਫੇਲ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੀ ਹੋ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਛੱਡ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ। ਤ੍ਰੇਤਾ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਨਾਪਾਸ ਉੱਥੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਓਂਕਿ ਰਸਤਾ ਠੀਕ ਫੜਦੇ ਨਹੀਂ। ਥੱਲੇ - ਉੱਪਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੇ ਯਾਦ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਸ੍ਰਰਗਵਾਸੀ ਜੋ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਚੰਗੇ ਪਾਸ। ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਾਲੇ ਨਾਪਾਸ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸ੍ਰਰਗਵਾਸੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਨਾਪਾਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਵਰ੍ਹੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ, ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਉਹ ਹੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬੁੱਢਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕਰ ਚਲਾਓਗੇ ਤਾਂ ਚੱਲਣਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਪਰ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਦਾ, ਪਰ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਅੱਕ ਵੀ ਫੁੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਡੇ ਤਾਂ ਚੁੱਬਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਲ ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸੀ ਉਹ ਅੱਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਾਰਥ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਮਾਇਆ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਗਿਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੱਡਗੋਡੇ ਤੋੜ ਦਿੰਦੀ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਟ੍ਰੇਟਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇੱਕ ਰਾਜਧਾਨੀ ਛੱਡ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰੇਟਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਬਣ ਕੇ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਟ੍ਰੇਟਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਲਨ ਹੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਦੁਸ਼ਤਰ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਚੁੰਬਕ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਚੁੰਬਕ ਦਾ ਰੂਪ ਧਰਤੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਬਾਈਸਕੋਪ ਆਦਿ ਥੋੜੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ 100 ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਅਨੁਭਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਐਕੂਰੇਟ ਨੂੰਧੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੈਂ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਬਹਿਸ਼ਤ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਓਪੇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਹੁਣ ਸੂਰਗ ਹੋਰ ਹੀ ਜਲਦੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਾਇੰਸ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਸੁੱਖ ਸਥਾਈ ਹੋ ਜਾਏ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਦੇ ਸੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਗਿਰਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਗਿਰਦੇ - ਗਿਰਦੇ ਇੱਕ ਦਮ ਪਟ ਤੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ, ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਪ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਚੰਬੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਸ਼ਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਇਵੇਂ ਲੜਦੀ ਹੈ। ਇੱਕਦਮ ਪੂਰਾ ਡਿੱਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਇਆ ਇੱਕ ਦਮ ਪੂਰਾ ਸੁਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਪਦ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਣਗੇ ਨਾ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਜਿਸ ਨੇ ਜੋ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਡਿੱਗੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੁਣ ਵੀ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਯਾਦ ਤੇ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਖੁੱਟ ਖਜਾਨਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਲੱਖਾਂ ਦਾ ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਲੱਖਾਂ ਦਾ ਧਨਵਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ। ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਇੰਨਾ ਧਨ ਰਹੇਗਾ। ਕਰਮਭੇਗ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਰਮਭੇਗ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਜਮਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪੂਰਾ ਸੂਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਸੀਂ ਬਰੇਬਰ ਸੂਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਫਿਰ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗਾਂਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਿੱਗੇ ਹੁਣ ਫਿਰ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਆਟੋਮੈਟੀਕਲੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਵੇਖੋ, ਮਾਇਆ ਕਿੰਨੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਅਗਿਆਨ ਭਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਗਿਆਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਫਸਟਕਲਾਸ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਨ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਝੂਠ ਕਪਟ ਛੱਡਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੱਦ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਲਿਖੋ। ਪਰ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੱਚ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਜਾ ਖਾਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਗਰਭ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਜਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੋਬਾ - ਤੋਬਾ। ... ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਮਾਫੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਸਜਾ ਮਿਲਣ ਤੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਮਾਇਆ ਦਾ ਰਾਜ ਕੱਦ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੇਖਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਇੰਨਾ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਮੁਲਾਇਮ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਮੁਲਾਇਮ ਬੱਚੇ ਮਿਸਲ ਹੋ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਡਰਾਮਾ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿਣਗੇ ਜੇ ਹੋਇਆ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਭਾਵੀ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਅੱਗੇ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਨੇ ਇਕੱਠੇ ਹਨ ਨਾ। ਦਾਦਾ ਦੀ ਮੱਤ ਆਪਣੀ, ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਮੱਤ ਆਪਣੀ ਹੈ। ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੱਤ ਕੌਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਤਾਂ ਮੰਨਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਵੱਡਾ ਬਾਬਾ ਹੈ ਨਾ, ਇਸ ਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਮਝੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ ਤਾਂ ਪਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਗੇ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਦਾਦਾ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮੱਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਹੈ ਜੇ ਮਹਾਵੀਰ, ਪਹਿਲਵਾਨਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਕਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਖੁਦ ਵੀ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅਸੂਰੀ ਮੱਤ ਤੇ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀਮੱਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਕੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮੱਤ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੇ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਮੱਤ

ਮਿਲ ਵੀ ਗਈ ਤਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਠੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੈਠਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਰੱਖ ਲਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਰੱਖ ਲਿਆ ਤੱਦ ਹੀ ਇਸਨੇ ਗਾਲੀ ਖਾਧੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਦੀ ਗਾਲੀ ਨਹੀਂ ਖਾਧੀ। ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗਾਲਾਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਰੱਖਿਆ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਬਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਜਿੰਨਾ ਸੱਚਾਈ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਝੂਠ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਜ਼ਾ ਕਾਇਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਾਇਆ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਨੱਕ ਤੋਂ ਫੜਕੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਖੁਦ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਖਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹੋ। ਅੱਛਾ, ਕਿੱਥੇ ਕਿਸਦਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਜੋ ਕਰੇਗਾ, ਸੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪਾਏਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਅੰਗੂਰੀ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਚੀਖਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅੰਗੂਰੀ ਨਾ ਮਾਰ ਦੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਜਾਸਤੀ ਤਾਕਤ ਵਾਲੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਡਿਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਇਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤਾਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਚੱਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹਨ। ਥੱਲੇ - ਉੱਪਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇੱਜ਼ਤ ਦਾ ਬਹੁਤ ਡਰ ਹੈ - ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਬਾਬਾ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਸੱਚ ਦੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੱਦ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਚਲ ਨਾ ਸਕਣ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖਟਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਟ੍ਰਿਪੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਪੇ ਹੀ ਸੱਚ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਗੇ। ਕਿੱਥੇ ਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਸੁਣਾ ਦਈਏ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਦੁਸ਼ਤਰ ਹੈ। ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਜਨ ਛਿਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਛਿਪਾਉਣ ਨਾਲ ਬਿਮਾਰੀ ਛੁਟੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਜਿੰਨਾ ਛਿਪਾਉਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਡਿੱਗਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਭੂਤ ਤਾਂ ਸਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਤਕ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਬਣੀ, ਤੱਦ ਤੱਕ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਵੀ ਛੱਡਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਕਾਮ। ਕਈ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਪੱਕੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਪਤੀਵਰਤਾ ਇਸਤਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਖੁੱਦ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ, ਝੂਠ ਕਪਟ ਛੱਡ ਆਪਣਾ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕਦੀ ਟ੍ਰੇਟਰ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਮੁਲਾਇਮ (ਨਰਮ) ਬਣ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਅਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਛੱਡ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਾਥ ਰੱਖ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੰਬਾਂਇੰਡ ਰੂਪਧਾਰੀ .
ਸਦਾ “ਆਪ ਅਤੇ ਬਾਪ” ਇਵੇਂ ਕੰਬਾਂਇੰਡ ਰਹੇ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਵੱਖ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਕਦੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਪ ਸਭ ਦੇ ਸਾਥੀ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ, ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੀ ਹਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਕੰਬਾਂਇੰਡ ਸਰੂਪ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਵ - ਉਨੱਤੀ ਦੇਨੇ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇਗੀ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਇਸ ਸਮੇਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਬੈਠਦੇ ਹੋ?

ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਨਿਰੋਗੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। 2. ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸੱਚਾ ਸੋਨਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚੋਂ ਰਜੇ, ਤਮੇ ਦੀ ਖਾਦ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕੰਚਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 3. ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। 4. ਤੁਹਾਡਾ ਸਿੰਗਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। 5. ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਹ ਯਾਦ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੁਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬੈਠ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਮਤਲਬ ਸਹਿਤ ਗਿਆਨਮਈ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਸੱਚਾ ਸੋਨਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਕਿੰਨਾ ਸਿੰਗਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਤਮਾ ਕੰਚਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਉਹ ਸਭ ਖਾਦ ਜੋ ਰਜੇ - ਤਮੇ ਦੀ ਪਈ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਗ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਬਣੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ - ਆਉਂਦੇ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਕੰਚਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਾਣੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਕੀਤੇ। ਸਮਝਾ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਂਗੇ ਪਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਬਦਲੇ ਹੋਰ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ, ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਕੌਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਕਿੰਨਾ ਗੰਗਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਆਏ ਪਰ ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਬਣੇ ਨਹੀਂ। ਪਾਵਨ ਬਣ ਕੇ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਵੇ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਹੈ ਪਾਵਨ ਧਾਮ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਰਾਵਣ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੁੱਖਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਜਦ ਕੋਈ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਬੋਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਬਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਿੰਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੀ ਮੁੱਖ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਕਿੰਨੇ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ੍ਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਹਿਜ ਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਮ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੋ ਅੱਖਰ ਮਤਲਬ ਸਹਿਤ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਅੱਖਰ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮਤਲਬ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਾਂ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕਣ। ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ 84 ਜਨਮ ਬਾਦ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ।

ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਸਤਿਕ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਅੱਗੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਤੁਸੀਂ ਨਾਸਤਿਕ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਜੋ ਬਾਪ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਓ, ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਦੋਨੇ ਹੀ ਬਾਪ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਇਕੱਲਾ ਸੀ। ਸ਼ਰੀਰ ਬਗੈਰ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਬੈਠ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਬੱਤ ਬਾਰਹਾ (1 ਅਤੇ 2 ਮਿਲਾ ਕੇ 12 ਹੁੰਦੇ ਹਨ) ਬਾਕੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਜਦ ਸਾਕਾਰ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਬਾ ਬੰਧਾਏਮਾਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਇਸ ਯੋਗਬਲ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ

ਕੰਚਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਕਾਇਆ ਦੇਨੇ ਕੰਚਨ ਬਣਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਛੀ - ਛੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਇਸ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਸਿੰਗਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਬਣਾਂਗੇ। ਉੱਥੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਹੀ ਅੰਗ ਸਭ ਢਕੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਛੀ - ਛੀ ਗੱਲਾਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਡਰੈਸ ਆਦਿ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਹਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੈਚੁਰਲ ਬਿਊਟੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦੀ ਨੈਚੁਰਲ ਬਿਊਟੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਸੱਚਾ ਜੇਵਰ ਕੋਈ ਪਹਿਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਪਹਿਨੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਲੁੱਟ ਲੈਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਣ ਨਾ ਸਕੋ। ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਉਹ ਦਣਗੇ ਹੀ ਕਿਵੇਂ। ਭਾਵੇਂ ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਵੇਖੋ ਡਾਇਰੈਕਟ ਮੰਗੋ। ਵੇਖੋ ਮਿਲਦਾ ਹੈ! ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਵੀ ਕੀ ਦਰਕਾਰ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਾਲ ਕੁਝ ਦੇ ਦੇਣਗੇ! ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਪੁਰਾਣੇ ਬੱਚੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਚੱਕ ਪਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ (ਕੱਟ ਲੈਂਦੀ ਹੈ) ਇੱਕ ਨੂੰ ਮਨਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਕੀ ਕਰਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਿਵੇਂ ਆਵਾਂ। ਮੁੱਖ ਬਗੈਰ ਗੱਲ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਮੁੱਖ ਦਾ ਤਾਂ ਗਾਇਨ ਹੈ ਨਾ। ਗਊਮੁੱਖ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਧੱਕਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਦੁਆਰੇ ਜਾ ਕੇ ਧੱਕਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਥ ਦੁਆਰੇ ਤੇ ਜਾਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੁੱਤ ਪੂਜਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ 5 ਤੱਤਵਾਂ ਦਾ ਪੁਤਲਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੋ ਗਿਆ। 5 ਤੱਤਵ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਹੈ ਪਰ ਉੱਥੇ ਹੈ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਜੋ ਵੀ ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਹੈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦਾ ਉਧਾਰ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਿਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਆਦਿ ਸਭ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਵੇਖੋ ਇਹ ਨਾਟਕ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੇ ਫੀਚਰਸ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਇੰਨੇ ਕਰੋੜਾਂ ਹਨ। ਸਭ ਦੇ ਫੀਚਰਸ ਵੱਖ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕੋਈ ਕੁਝ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵੀ ਇੱਕ ਦੇ ਫੀਚਰਸ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕਣ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੁਦਰਤ, ਵੰਡਰ। ਸੂਰਗ ਨੂੰ ਵੰਡਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨਾ ਸ਼ੇਭਨੀਕ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ 7 ਵੰਡਰ, ਬਾਪ ਦਾ ਇੱਕ ਵੰਡਰ। ਇਹ 7 ਵੰਡਰਸ ਤਰਾਜੂ ਦੇ ਇੱਕ ਤਰਫ ਰੱਖੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੰਡਰ ਦੂਜੇ ਤਰਫ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਭਾਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਤਰਫ ਗਿਆਨ, ਇੱਕ ਤਰਫ ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਭਗਤੀ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ - ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਛੀ - ਛੀ ਬਣਾਂਗੇ। ਗਰੁੜ ਪੁਰਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਿੱਛੂ, ਟਿੰਡਨ, ਸੱਪ ਆਦਿ ਸਭ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਨਿਧਨਕੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਸਿੱਧਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਗੜ ਜਾਣਗੇ। ਬੜਾ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਅਕਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਇੱਕਦਮ ਇਨੇਸੈਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਤਮਾ, ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਿਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਮਹਾਤਮਾ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ। ਉਹ ਕਦੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟਾਚਾਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟਾਚਾਰੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਨੇ ਇਕੱਠੇ ਹਨ। ਇਹ ਜਰੂਰ ਸਿੰਗਾਰ ਚੰਗਾ ਹੀ ਕਰਣਗੇ। ਸਭ ਦੀ ਦਿਲ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਈਏ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਰਿਵੈਸ ਹੋਣ। ਦਿਲ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਿਸਚਾ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਭਾਵੇਂ ਮਾਰੇ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੇ, ਅਸੀਂ ਕਦੀ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਗੈਰ ਕਾਰਨ ਵੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਾਰਖਤੀ ਜਾਂ ਡਾਇਵੇਰਸ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਰਾਵਣ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਫਿਰ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੱਥ ਛੱਡਣ ਨਾਲ ਪਦ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮੁੱਖ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਝੱਟ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਮੁੱਖ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਲਾਠੀ ਥੋੜੀ ਹੀ ਲਗਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣਗੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਇਆ ਗ੍ਰਾਹ ਖਾ ਜਾਂਦਾ, ਅੱਛਾ ਹੋਇਆ ਜੇ ਬੱਚ ਕੇ ਆ ਗਏ। ਘਾਇਲ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਪਦ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਸਦੈਵ ਇੱਕਰਸ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ ਉਹ ਕਦੀ ਹਟਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਕਦੀ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡ, ਮਰ ਕੇ ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਹੋਰ ਹੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਖਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅੱਛੇ ਹੋਕੇ ਚੱਲੋ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦਿਓ। ਬਲੱਡ ਨਾਲ ਵੀ ਲਿੱਖ ਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉੱਦਾਂ ਦੇ ਉੱਦਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਕਨ - ਨੱਕ ਤੋਂ ਫੜ੍ਹ ਕੇ ਬਹੁਤ ਤੜਫਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੇ

ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਖਾਦ ਪੈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਖਾਦ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸ਼ਰਮ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਭੂਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਪ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਛੀ - ਛੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਜੋ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਉੱਥੇ ਇਸ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ, ਰਾਵਣ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਦੁਆਪਰ ਤੋਂ। ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਇਹ ਇੱਕ ਜਨਮ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ਫਿਰ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਥੱਲੇ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੈ ਪਤਿਤ ਤੱਦ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਓ। ਹੁਣ ਜਦ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੱਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝ ਆਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਤਿਤ ਕੰਮ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੁੱਖਧਾਮ ਚੱਲਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਛੀ - ਛੀ ਬਣਨਾ ਛੱਡੋ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਛੀ - ਛੀ ਬਣਨਾ ਛੱਡੋ। ਸਿਰ ਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਬਹੁਤ ਬੋਝਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਗਾਲੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਗਾਲੀ ਦੇਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ 84 ਦਾ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਵਜਾਉਣ ਹੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਰੋਂਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ! ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੋਂਦਾ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਹੀ ਰੋਣਾ ਪਿੱਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੋਹਜੀਤ ਦੀ ਕਥਾ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਝੂਠ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੀ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤਯੂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਮੋਹ ਜੀਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਵਾਰਿਸ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਹਾਂ? ਬਾਕੀ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਅੱਜ ਕਲ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਝੋ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਨਵੇਂ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਭਸਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਆਏ ਸੀ ਫਿਰ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ। ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਬਰਾਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਭ ਹਨ। ਬਾਪ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਵਿਸ਼ ਉਗਲਦੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਉਗਲਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਨਿਵਾਸੀ ਸਮਝ ਕੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਆਏ ਸੀ, ਇਕੱਲੇ ਜਾਣਾ ਹੈ।

2. ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਕੰਚਨ (ਪਵਿੱਤਰ) ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਦੇ ਤੀਜੇ ਨੇਤਰ ਤੋਂ ਵੇਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਖਤਮ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਪ ਦੀ ਛੱਤਰ ਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਮੌਜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਭਵ : ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਦੀ ਛੱਤਰ ਛਾਇਆ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸਦਾ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਸੇਫ ਹਾਂ। ਛੱਤਰ ਛਾਇਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਇਆ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਆਪੇ ਹੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਹਨਤ ਮੌਜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਛੱਤਰ ਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਚੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੇ ਵਿਜੇਯੀ ਹਾਂ, ਪਾਸ ਹੋਏ ਪਏ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਹੀ ਸੇਵਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਯੁੱਗ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਾਹੇ ਉਹਨਾਂ ਆਪਣੇ ਭਾਗਿਆ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ ਚਮਕਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਸਹਿਜ ਸਾਧਨ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਦੇ ਚੱਲੇ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖੋ, ਮਾਂ ਤੇ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਾਪ ਵਾਂਗ ਉੱਚ ਬਣਾਂਗੇ ਇਸਲਈ ਐਕੂਰੇਟ ਫਾਲੇ ਕਰਦੇ ਰਹੋ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੁ ਸਮਝਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ- ਉਹ ਬੁੱਧੁ ਹੋਏ ਨਾ। ਅਜਿਹਾ ਬਾਪ ਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣਨ ਦੇ ਬਾਦ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬੁੱਧੁ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਲੱਕੀ ਸਿਤਾਰੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਕੇ ਘਰ ਜਾਂਵਾਂਗੇ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਇਹ ਖਿਆਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸਭ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ, ਪਰ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਈਏ ਫੇਰ ਆਈਏ ਹੀ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਲੱਕੀ ਸਿਤਾਰੇ ਹਾਂ। ਲੱਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਨੂੰ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਬਾਪ ਉਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਬਾਪ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਹੁੰਦੇ, ਕੋਈ ਬਾਪ ਗ਼ਰੀਬ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਜਿੰਨਾ ਲੱਕੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੇ ਉਹ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿੰਨਾ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਜੇ ਬਣਨਾ ਚਾਹੇ ਉਹ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਚਾਹੇ ਉਹ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਲਵੇ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਉਤੇ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇ ਲਵੇ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪਦ ਹੈ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ। ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੁ ਬਣਕੇ ਇਵੇਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਨਵੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ। ਉਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਬੇਹੱਦ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ ਪਾ ਸਕੋਗੇ। ਸਤੋ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਘੱਟ ਸੁੱਖ। ਰਜੇ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੁੱਖ। ਹਿਸਾਬ ਸਾਰਾ ਬਾਪ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਥਾਹ ਧਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ, ਸਿਵਾਏ ਯਾਦ ਦੇ। ਜਿੰਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਆਉਣਗੇ। ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚਾ ਮਰਤਬਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੇ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਪੁਤਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ- ਕਲਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਅੱਖਰ ਹੀ ਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਮੱਧਿਆਜੀ ਭਵ। ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਵੀ ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਜੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਨਮਕ ਮਿਸਲ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਅਨੇਕ ਮਿੱਤਰ - ਸਬੰਧੀਆਂ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਸਭ ਹਨ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਹੁਣ ਫੇਰ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਮਿੱਤਰ ਸਬੰਧੀ ਆਦਿ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਫੇਰ ਬਣਨਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਫਾਲੇ ਕਿਸਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਹੈ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰੋ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤੇ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ। ਗੁਪਤ ਮਦਰ ਫਾਦਰ ਹੈ ਨਾ। ਮਦਰ ਗੁਪਤ ਹੈ, ਫਾਦਰ ਤੇ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਫਾਦਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਫਾਦਰ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਸੀ ਫੇਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਵੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਭੁੱਲੇ ਨਹੀਂ। ਮਾਇਆ ਭੁਲਾਉਂਦੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਵੀ ਬਾਪ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਭ ਤੇ ਐਕੂਰੇਟ ਫਾਲੇ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਬਾਪ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਦਾ ਹੀ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ

ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੇ ਫਾਲੋਵਰਜ਼ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਤੇ ਰਾਂਗ ਹੈ ਨਾ, ਫਾਲੋ ਕਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ, ਤੱਤਵ ਗਿਆਨੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਤੱਤਵ ਜਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੱਤਵ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੋਟ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਇਹ ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਰੋਜ਼ - ਰੋਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਤਾਂ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਜਾਂ ਤੇ ਯੋਗ ਬੱਲ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫੇਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਕੇ ਜਾਣਗੇ। ਸਭ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋ ਫੇਰ ਇੱਥੇ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਸੁੱਖ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਸ੍ਰਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕੰਪਲੀਟ ਸੁੱਖ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਅਤੇ ਨਰਕਵਾਸੀ। ਤਾਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਮੋਪ੍ਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਧਾਨ ਬਣਦੇ ਜਾਵੇਗੇ, ਉਹਨਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਰਜੇ ਵਿੱਚ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖੀ ਵਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁੱਖੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਕਿੰਨੇ ਵਿਕਾਰੀ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਨ। ਸ਼ਰਾਬ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਫੇਰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ - ਉਤਰਦੇ ਬਿਲਕੁੱਲ ਛੀ - ਛੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਇੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਰਵ ਨਰਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਾਬ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਝਗੜਾ, ਮਾਰਾਮਾਰੀ, ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਸ ਵਕਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਜਿਵੇਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਦੁਸਤਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਸ੍ਵਸਕਤੀਮਾਨ ਹਨ, ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਉਵੇਂ ਫੇਰ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹਾਲਤ ਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕਦਮ ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹੀਭੂਤ। ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਪਥਰਬੁੱਧੀ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਜਿਹੀ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬੜਾ ਸਹਿਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਕਹਿ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਹਨ ਸਾਡੇ 5 ਲੈਕਿਕ ਬੱਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੈ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬੱਚਾ। ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਵੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਜਾਦੂਗਰ ਠਹਿਰਿਆ ਨਾ। ਬਾਪ ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਾਦੂਗਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬੱਚਾ ਵੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੋ ਕਰ ਅਜਿਹਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਨਾ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਤਾਬ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਟੀਚਰ ਬਣ ਸਕਦੀ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਟੀਚਰ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਾ ਰਹੇ। ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਿਮ ਭਾਈ - ਭਾਈ, ਅਰਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਭਾਈ - ਭਾਈ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜ

ਜ਼ਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੰਨੀ ਪਾਈ - ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਮਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ ਹੈ। ਅਰਥ ਕਿੰਨਾ ਸਾਫ਼ ਹੈ। ਕੋਈ ਗਲਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਰਸਤਾ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਨ ਸੇ ਲਾਸ਼ੂ। ਗੋਰਾ ਸੇ ਸਾਂਵਰਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ- ਅਸੀਂ ਗੋਰੇ ਸੀ ਫੇਰ ਅਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ। ਸੀਤਾ ਦਾ ਰਾਮ, ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਦੋ ਕਲਾ ਘੱਟ ਕਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਉੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤ੍ਰੇਤਾ ਅਤੇ ਦਵਾਪਰ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ। 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੁੱਖ ਅਤੇ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੁੱਖ। ਉਹ ਤ੍ਰੇਤਾ ਅਤੇ ਦਵਾਪਰ ਹੈ ਸੈਮੀ ਇਸਲਈ ਮੁੱਖ ਸਤਿਯੁਗ ਅਤੇ ਕਲਯੁਗ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਤਿਯੁਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਨਿਵਾਸੀ ਬਣੋਗੇ ਜਾਂ ਤਰੇਤਾ ਨਿਵਾਸੀ ਬਣੋਗੇ? ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਹੋ। ਫੇਰ ਵੀ ਹੋ ਤਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ। ਪਰ ਪਤਿਤ ਹੋਣ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵੀ- ਦੇਵਤਾ ਕਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਨੰਬਰਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਲਾਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਫੇਰ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਕੇ 21 ਪੀੜ੍ਹੀ ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਸੁੱਖ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੀੜ੍ਹੀ ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪੇ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹੋ। ਯੋਗਬਲ ਹੈ ਨਾ। ਕਾਇਦਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯੋਗਬਲ, ਉੱਥੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਢੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਬੀਮਾਰੀ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਲੰਗੜੇ ਵੀ ਟੇਢੇ ਬਾਕੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਏਵਰਹੇਲਦੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਫੇਰ ਥੋੜ੍ਹੀ - ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਉੱਚ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦਾ। ਪਾਸ ਵਿਦ ਆਨਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਭ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸਰਵਿਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਹ ਕੀ ਪਦ

ਪਾਉਣਗੇ। ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਕਿੰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਬੁਲਾਏ ਲੋਕੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਹੰਗ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਵੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਹੰਗ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਨਿਕਲੇ। ਦੋ - ਚਾਰ ਮੁੱਖ ਚਿੱਤਰ ਜ਼ਰੂਰ ਨਾਲ ਹੋਣ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ, ਝਾੜ, ਗੋਲਾ, ਪੌੜੀ - ਇਹ ਤਾਂ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਹੋਣ। ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਣਗੇ ਤਦ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਹੋਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਭਾਵੇਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ - ਲਿੱਖੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਫੀਮੇਲ ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੱਖ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਅਨੁਭਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਨੁਭਵੀ ਹਨ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਵੱਖ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ। ਮੈਂ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਹਾਂ। ਟੀਚਰ ਬਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਬਾਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਫੇਰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੀ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਬਾਰਾਤ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੰਕਰ ਦੀ ਬਾਰਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਬਾਰਾਤ ਹੈ, ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੁਲਹੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀਆਂ, ਮੈਂ ਹਾਂ ਭਗਵਾਨ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੀ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣਾਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ। ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਹੀ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤ ਕਰਵਾਕੇ ਲੈ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਵੇਖੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਉੱਮਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਕਾਲੇ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਯਾਹੂਸੈਨ ਮਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦਿਮਾਗ ਹੀ ਖ਼ਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉੱਚ ਬਣਨ ਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣੀਏ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ, ਦੋਵੇਂ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਨਾਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਖ਼ਤਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੁੱਖਧਾਮ ਦੇ ਵਰਸੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਸੰਗਮ ਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਜਾਦੂਗਰ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣਾ ਬੱਚਾ ਬਣਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਣਾ ਹੈ।

2. ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣ ਸਵੈ ਨੂੰ ਲੱਕੀ ਸਿਤਾਰਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਵਿਹੰਗ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਉੱਚ ਪਦ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਪਿੰਡ - ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਉੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਭਵ : ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਮਤਲਬ ਮਨ ਦਾ ਲਗਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰ ਸਦਾ ਹੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਮਤਲਬ ਦੇਹ ਭਾਨ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਉੱਚਾ। ਜੇ ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਹੀ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲਨ ਅਤੇ ਚੇਹਰੇ ਨਾਲ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਗੁਣ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ਤਦ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਅੱਜ ਸੱਚਾ ਬਾਪ, ਸੱਚਾ ਸਿੱਖਿਅਕ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਪਣੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੱਚਾ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਾਨ ਹੈ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਨੁਭਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਸਭ ਦੁਰਦੇਸ਼ ਵਾਸੀ ਬੱਚੇ ਵੱਖ ਧਰਮ, ਵੱਖ ਮਾਨਤਾਵਾਂ, ਵੱਖ ਰੀਤੀ ਰਸਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਇਸ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਧਾਲਿਆ ਦੇ ਵੱਲ ਜਾਂ ਰਾਜਯੋਗ ਦੇ ਵੱਲ ਕਿਉਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਏ? ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸੱਚਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲਿਆ ਅਰਥਾਤ ਸੱਚਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ, ਸੱਚਾ ਪਰਿਵਾਰ ਮਿਲਿਆ, ਸੱਚਾ ਸਨੇਹ ਮਿਲਿਆ, ਸੱਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ। ਉਦੋਂ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਏ। ਜੀਵਨ ਸੀ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੀ ਸੀ ਯਥਾ ਸ਼ਕਤੀ ਗਿਆਨ ਵੀ ਸੀ ਪਰ ਸੱਚਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸਲਈ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਾ ਲਿਆ।

ਸੱਚ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦੋ ਅਰਥ ਹਨ - ਸੱਚ ਸੱਚਾਈ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸੰਬੰਧ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਨੇਹ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ। ਇਹੀ ਪਰਿਵਾਰ 21 ਜਨਮ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਮਿਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਾਣਨਗੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਵੱਖ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਇਸ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੇ, ਪਛਾਣ ਨੇ ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸੱਚੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਸੱਚੇ ਬਾਪ, ਸੱਚੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। ਜਿੱਥੇ ਸੱਚਾਈ ਵੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਹੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਪਛਾਣ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਏ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ, ਸੱਚੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨਾ ਹੈ। 50 ਵਰ੍ਹੇ ਧਰਨੀ ਬਣਾਈ, ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਲਾਇਆ, ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਾਇਆ। ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਲਾਇਆ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਆਕਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਲਾਇਆ। ਹੁਣ ਬਾਕੀ ਕੀ ਰਿਹਾ? ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਇੱਕ ਹੈ ਇਹ ਸਭ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਯਰਥਾਤ ਸੱਚ ਗਿਆਨ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਰਸਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੁਲੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਅਨੇਕ ਤਿਨਕਿਆਂ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਵੱਲ ਭਟਕਣਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਇਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਰਸਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਪਰਿਚੈ, ਇੱਕ ਹੀ ਰਸਤਾ ਹੈ। ਅਨੇਕਤਾ ਦੀ ਇਹ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣਾ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਪਰਿਚੈ ਦੀ ਜਾਂ ਸੱਚ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਫੈਲੇਗੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦੇ ਝੰਡੇ ਦੇ ਥੱਲੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀਆਂ। ਤਾਂ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਵਿੱਚ ਜਦਕਿ ਬਾਪ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਮੰਤ੍ਰਨ ਦੇਕੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਹੈ, ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦੀ ਧਰਨੀ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਪਾਲਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੱਚ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੋਵੇਗਾ। ਯਾਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਵਿਹੰਗ ਮਾਰੂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਸੀ? ਮੁੱਖ ਗਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫਾਰਮ ਭਰਦੇ ਸੀ ਨਾ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸੁਵਵਿਆਪੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ? ਇਹ ਫਾਰਮ ਭਰਦੇ ਸੀ ਨਾ। ਓਪਿਨੀਅਨ ਲਿੱਖਦੇ ਸੀ। ਪਹੇਲੀ ਪੁੱਛਦੇ ਸੀ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਚੱਲਦੇ - ਚੱਲਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੰਪਰਕ ਸਨੇਹ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਂਦਾ। ਇਸ ਵਾਰੀ ਜਦਕਿ ਇਸ ਧਰਨੀ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੱਚਾ ਪਰਿਚੈ ਸਪਸ਼ਟ ਪਰਿਚੈ ਦਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਰਾਜੀ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਇੱਕ ਯਥਾਰਥ ਪਰਿਚੈ ਸਪਸ਼ਟ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਵੀ ਵਕਤ ਹੁਣ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਸਿੱਧਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਪ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਮੰਨਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਗਿਆਨ ਹੈ? ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਗਿਆਨ ਦੀ ਨਵੀਨਤਾ ਹੈ ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਇਵੇਂ ਦੀ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਕਦੀ ਰੱਖੀ ਹੈ? ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸੁਵਵਿਆਪੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੀ ਵਕਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਇਵੇਂ ਸਪਸ਼ਟ ਪਰਿਚੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਜੋ ਸਮਝਣ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਉਹ ਇੱਥੇ ਸੁਣਿਆ। ਇਵੇਂ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਪੀਕਰ ਬਣਕੇ ਆਉਂਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਹਸਿਆਂ ਦੀ ਰੂਹ - ਰੂਹਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਜੋ ਭਾਸ਼ਨ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸਪੀਕਰ, ਇੱਕ - ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਸਿੱਧਾ ਟਾਪਿਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸੁਵਵਿਆਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੂਪ ਤੋਂ ਜਾਣਨਾ ਨਾਲ ਕੀ - ਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੁਵਵਿਆਪੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਪਰਮਧਾਮ ਨਿਵਾਸੀ ਸਮਝ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਕਿਵੇਂ ਇਕਾਗਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣਤਾ ਦੋਨੋਂ ਰੂਪ ਸਿੱਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਭਿਮਾਨ ਵੀ ਨਾ ਲਗੇ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕੀ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਮਰਤਾ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਮਹਸੂਸਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਮੁਰਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਵੀ ਅਭਿਮਾਨ

ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਅਥਾਰਿਟੀ ਨਾਲ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਹਿਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਹੋਣ ਪਰ ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ! ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਜਿੰਨੀ ਹੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਨਮਰਤਾ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਭਾਵ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਸਟੇਜ ਤੇ ਇਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਪ੍ਰਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਸੁਣਾਇਆ ਨਾ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਸੁਵਵਿਆਪੀ ਦੀ ਗੱਲ ਰੱਖੋ, ਦੂਜਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਦੀ ਰੱਖੋ, ਤੀਜਾ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਪੁਆਇੰਟ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਜੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟਾਪਿਕਸ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਸਪ੍ਰਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਏਂ ਸਮਝਣ ਕਿ ਇਸ ਸੱਚ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ ਜੇ ਸਿਵਾਏ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਈ ਸੁਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਲੋਗਨਸ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਕਦੀ ਸਤਿਗੁਰੂ, ਸੱਚਾ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਆਇੰਟ ਤਾਂ ਵਕਤ ਪ੍ਰਤੀ ਵਕਤ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਉਸਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਬਣਾਓ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸਪ੍ਰਸ਼ਟਤਾ ਹੋਵੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਨਵੀਨਤਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇਨੋਂ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣ। ਜਿਵੇਂ ਕਾਨਫ਼ਰੰਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਕਾਨਫ਼ਰੰਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਸਾਧਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਕਦੀ ਚਾਰਟਰ, ਕਦੀ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਧਨ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਸੰਪਰਕ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਾਧਨ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਚਾਂਸ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਪਿੱਛੇ ਵੀ ਮਿਲਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਜੇ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਲੈਨ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਚਾਟਰ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਜਾਣ ਕਿ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ ਅੱਜ ਸਪ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋਇਆ। ਇਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ 5 - 6 ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਤਾਂ.....ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਰੂਹ - ਰੂਹਾਨ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੋ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਟਿਕਟ ਦੇਕੇ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਲਣਾ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਕਰ ਸਪ੍ਰਸ਼ਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਪਲੈਨ ਬਣਾਓ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਗੇ ਕਿ ਬਹੁਤ ਆਪਣਾ ਨਸ਼ਾ ਹੈ, ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਲਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੀਰ ਵੀ ਲਗੇ ਪਰ ਦਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ। ਚਿਲਾਵੇ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚੇ। ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਵੀ ਨਵੀਂ ਕਰੋ। ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਰ ਲਏ। ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੁਝ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਕੀ ਹੈ! ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਕੀ ਹੈ! ਇਸਦਾ ਸੋਰਸ ਕੌਣ ਹੈ! ਹਜ਼ੇ ਉੱਥੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ! ਸਮਝੋ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਕੰਮ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਤਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਵਕਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇਹ ਵੀ ਧਰਨੀ ਬਣਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਨ ਸ਼ੇਜ ਫ਼ਾਦਰ ਹੈ ਉਵੇਂ ਫ਼ਾਦਰ ਸ਼ੇਜ ਸਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਫ਼ਾਦਰ ਸ਼ੇਜ ਸਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਬੁਲੰਦ ਆਵਾਜ਼ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਵੇਗਾ। ਸਮਝਾ!

ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਨਾ! ਦੂਜੇ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਫੇਰ ਵੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਾਪ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ, ਆਪਣਾ ਘਰ ਆਪਣੀ ਸਟੇਜ ਹੈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਸਥਾਨ ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਹੋ ਜਾਣ - ਤਾਂ ਉਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਣਗੇ। ਹੁਣ ਰਿਜ਼ਲਟ ਕੀ ਹੈ! ਸੰਪਰਕ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਵੈ ਆਏ, ਉਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿੰਨੇ ਖੁਦ ਬਣੇ ਉਹਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਫਲਤਾ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਪਰ ਹੁਣ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧੋ। ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਤੋਂ ਬੁਲੰਦ ਹੋਇਆ। ਪਹਿਲੇ ਡਰਦੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਫਰਕ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਪਹਿਲੇ ਨਾਮ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਾਮ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਧਰਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਕਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਗਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ! ਪਹਿਲੇ ਧਰਨੀ ਨੂੰ ਹੱਲ ਚਲਾਉਣ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬੀਜ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬੀਜ ਦਾ ਫਲ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੋ ਹੋਇਆ ਇਹੀ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਉਹੀ ਯਥਾਰਥ ਹੋਇਆ। ਸਮਝਾ!

(ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ) ਇਹ ਚਾਤੁਕ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵਕਤ ਦੇ ਆਹਵਾਨ ਦੇ ਬਾਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਹਵਾਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋ। ਦੇਰੀ ਜ਼ਰੂਰ ਲਾਈ ਪਰ ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋ। ਬਾਪ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਪਹੁੰਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਵਕਤ ਆਉਣ ਤੇ ਸਮੀਪ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਹੀ ਪਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦਾ ਸਨੇਹ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮੈਜਾਰਿਟੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਵੇਖਿਆ ਹੀ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੇਤੰਨਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹਿਯੋਗ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਣਗੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਉਂ, ਇਹੀ ਕਿਉਂ?.....ਪਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਨਾ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਜ਼ਿਗਰ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਖਸ਼ਮ ਸਨੇਹ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਪ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਕਿਵੇਂ ਆਏ! ਨਾ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੋਚਦੇ। ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਹੈ।

ਆਕਾਰ ਰੂਪ ਵੀ ਸਾਕਾਰ ਸਮਾਨ ਹੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਕਤ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ ਟੀਚਰਸ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ? ਵਿਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਹੋਇਆ? ਕਿੰਨੇ ਟੀਚਰਜ਼ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਹਨ? ਚੰਗਾ ਹੈ, ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੱਗਣ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਖਸਮ ਪਾਲਣਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਕਾਰ ਕੀ ਵੇਖੇ! ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਸੀ? ਤਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾ ਦਾ ਉਮੰਗ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਖੁਦ ਵੀ ਗੋਲਡਨ ਅਤੇ ਜੁਬਲੀ ਵੀ ਗੋਲਡਨ। ਚੰਗਾ ਹੈ, ਬੈਲੋਸ ਦਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਜ਼ਰੂਰ ਰੱਖਣਾ। ਖੁਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ। ਸਵੈ ਉੱਨਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਉੱਨਤੀ। ਬੈਲੋਸ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੈ ਸਹਿਤ ਬਲੈਸਿੰਗ ਦਵਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਸਮਝਾ! ਸੇਵਾ ਦਾ ਪਲੈਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲੇ ਸਵੈ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਟੈਸ਼ਨ, ਤੱਦ ਪਲੈਨ ਵਿੱਚ ਪਾਵਰ ਭਰੇਗੀ। ਪਲੈਨ ਹੈ ਬੀਜ਼। ਤਾਂ ਬੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ ਇਸਲਈ ਪਲੈਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵੈ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪਾਵਰ ਜ਼ਰੂਰ ਭਰਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਸਮਝਾ! ਅੱਛਾ!

ਇਵੇਂ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣਤਾ ਦਾ ਬੈਲੋਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ, ਹਰ ਬੋਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਇੱਕ ਪਰਿਚੈ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਸਵੈ ਉੱਨਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਇਵੇਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ, ਸੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਸੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਵਕਤ ਦਾਦੀ ਜੀ ਭੋਪਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ

ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੇਵਾ ਹੈ, ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਧੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣਗੇ ਇਸਲਈ ਸਫਲਤਾ ਸਦਾ ਨਾਲ ਹੈ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੋ, ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੋ। ਜਿਸ ਸਥਾਨ ਤੇ ਜਾਣਗੇ ਉੱਥੇ ਸਫਲਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। (ਮੇਹਿਨੀ ਭੈਣ ਨਾਲ) ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣ ਜਾ ਰਹੀ ਹੋ। ਚੱਕਰ ਲਗਾਣਾ ਮਤਲਬ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੈ - ਉੱਨਤੀ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣਾ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਸਟੇਜ ਦਾ ਚਾਂਸ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਵਾਂ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਕੇ ਆਉਣਾ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸਭ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਯਾਦਪਿਆਰ ਲਿਆਈ ਹੋ? ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਨੇਹ ਦੀ, ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲਈ ਹੋਈ ਸਨੇਹ, ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਜਾਣਾ। ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਉਡਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਟੇਟਕੇ ਬੋਲਦੀ ਰਹਿਣਾ। ਸਭ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਨੱਚਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਭਨੂੰ ਨਚਾਉਣ ਅਤੇ ਰਮਣੀਕਤਾ ਨਾਲ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪੁਰਸਾਰਥ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣਾ ਸਿੱਖਾਉਣਾ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਸਵੈ ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਿਅ ਭਵ
ਆਤਮਾ ਦਾ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਪਾਰੂ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਅਰਥਾਤ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ। ਪੂਰੇ ਚੱਕਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ, ਸਵੈ ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਅਰਥਾਤ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ। ਇਵੇਂ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਿਅ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਮਾਇਆ ਠਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਹੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਬਣੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਜਲਦੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਆਪਣੀ ਖਾਮੀਆਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੁਣਾਓ, ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਣਗੇ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਦੀ ਕਰੰਟ ਕਿੰਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜੇ ਬੱਚੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਰਜਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਸੁਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਤਰਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਇਸ ਬੱਚੇ ਦਾ ਇਹ ਭੂਤ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ। ਬਾਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰੰਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਿਲਿਆ? ਕਿਹੜੀ - ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੈ? ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਝਾਕਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਨਾਰਦ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਲ ਆਇਨੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ - ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਵਰਨ ਲਾਇਕ ਹੋ? ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਵਰਨ ਲਾਇਕ ਬਣੇ ਹੋ? ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੀ - ਕੀ ਖਾਮੀਆਂ ਹਨ? ਜਿਸਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਲਈ ਬੱਚੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਕਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ? ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਕੋਈ ਖਾਮੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਪ੍ਰਫੈਕਟ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪ੍ਰਫੈਕਟ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਸਲਈ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਫੈਕਟ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਜਿਸਮਾਨੀ ਵਿਦਿਆ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਟੀਚਰ ਆਦਿ ਤਾਂ ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਵਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਇਹ (ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ) ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸੈਮਪਲ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਖਾਮੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੱਢ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਕਰੀਏ? ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੱਸੀਏ ਕਿ ਬਾਬਾ ਇਹ ਖਾਮੀ ਹੈ, ਜੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਦੱਸੋ। ਬਿਮਾਰੀ ਸਰਜਨ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਛੁੱਟ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਨਾਇਬ ਸਰਜਨ ਵੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਡਾਕੂਰ ਤੋਂ ਕੰਪਾਉਂਡਰ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਡਾਕੂਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ - ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਖਾਮੀਆਂ ਹਨ? ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਪੱਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ - ਤੁਸੀਂ ਇੰਨਾ ਜਿਹਾ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਖਾਮੀਆਂ ਦੱਸੋ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦੇਣ। ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਾਮੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕਰੋਧ ਹੈ, ਲੋਭ ਹੈ.....ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧਾਰਨਾ ਕਰਾ ਸੱਕਣ। ਬਾਪ ਰੋਜ਼ ਬਹੁਤ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਵਿਖਦੀ। ਮੰਤਰ ਦਾ ਅਰਥ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਵਰਸਾ ਪਾਕੇ ਸਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਹੁਣ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਭੂਤ ਹਨ, ਜੇ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਬਾਪ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਇਹ - ਇਹ ਭੂਤ ਸਾਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭੂਤ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਹ ਭੂਤ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਭੂਤ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਹਨ। ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਭੂਤ ਹਨ? ਉਸਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਲਈ ਰਾਏ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅੱਖਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰੋ। ਇਸ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਠਹਿਰੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਅਵਗੁਣ ਹਨ? ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਉਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੈਠ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖਾਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰੰਟ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਬੱਚੇ ਦਾ ਇਹ ਵਿਘਨ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਸਰਜਨ ਤੋਂ ਹੀ ਛਿਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਕਰ ਹੀ ਕੀ ਸਕਦੇ? ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਵਗੁਣ ਦੱਸਦੇ ਰਵੇਗੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਰਾਏ ਦੇਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋ - ਬਾਬਾ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਮਿੱਠੇ ਹੋ! ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ! ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਭੂਤ ਭੱਜਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਭੂਤ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰ। ਬਾਪ ਸਰਜਨ ਨੂੰ ਦੱਸੇ, ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਸੁਣਾਉਣ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਤਰਸ ਪਵੇਗਾ - ਇਹ ਮਾਇਆ ਦੇ ਭੂਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਭੱਜਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇੰਨਾ 5 ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਓ। ਫੇਰ ਵੀ ਸਭ ਭੂਤ ਨਹੀਂ ਭੱਜਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟ। ਪਰ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰ। ਬਾਪ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭੂਤ ਹੈ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਿੰਦੇ ਵਕਤ ਅੰਦਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਬੱਚਾ ਹੈ ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਭ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਗੁਣ ਹਨ ਪਰ ਬੋਲਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਗਲਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਲਾ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਣ। ਦੂਜੇ - ਦੂਜੇ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਰਵਿਸ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਖੁਦ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਆਏ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੰਨਾ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਝਾੜ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਫਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਤੇ ਝੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਖਿਆਲ ਬਦਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਘ੍ਰਿਣਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਗੁਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ, ਨਾ ਕੋਈ ਗੱਲਬਾਤ। ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਤਾਂ ਸਭਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਤਾਂ ਉਹ ਖਾਮੀਆਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਈ ਨਾ ਦੱਸਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘਾਟਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸਮਝਾਓ ਪਰ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਫੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਅਜਗਰ ਹੈ, ਸਭਨੂੰ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਦੁਬਨ ਵਿੱਚ ਗਲੇ ਤੱਕ ਫੜੇ ਪਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਬੋਲੇ ਦੇ ਬਾਪ ਹਨ। ਇੱਕ ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਹੈ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਆਕੇ ਨਰਕ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਰੇ, ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿੱਥੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪੂਜਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਕੌਣ? ਕਹਿਣਗੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ। ਇੰਨਾ ਬਗ਼ੈਰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬੋਲੋ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਲਹਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲਣ ਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਤਿਉਹਾਰ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਠੰਡਾਈ ਨਾਲ, ਨਮਰਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਥੋੜੀ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ - ਇਹ ਬੀ.ਕੇ. ਹਨ। ਪਿੰਡ ਆਦਿ ਵੱਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਇਨੋਸੈਂਟ ਹਨ। ਤਾਂ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਆਉ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈਏ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਕੀ ਮੰਗਦੇ ਹੋ? ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਓ। ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਕਰੀਏ। ਸਭਦੀ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਜਾਓ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ। ਫੇਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪੁਛੋ - ਇੰਨਾ ਨੂੰ ਇਹ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਆਉ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈਏ। ਪਿੰਡਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਵੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਵੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਆਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਇੰਨਾ ਇਸ ਦੇਹ ਆਦਿ ਨਾਲ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵੈਰਾਗ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਚੇਲਾ ਛੱਡਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮਮਤ੍ਵ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਹੁੰਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਮਤ੍ਵ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਤਾਤ ਰਹੇ - ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਈਏ। ਫੇਰ ਇਹ ਵੀ ਦਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਇਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡੀਏ? ਇਵੇਂ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਦੀ ਮਿਲੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਖਿਆਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਾਪ ਵੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ, ਘਰ ਵੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ। ਭਾਵੇਂ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰੋ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ - ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵੋਗੇ? ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰੋ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫੇਰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਜੇ ਵੀ ਟਾਈਮ ਮਿਲੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਬਹੁਤ ਟਾਈਮ ਹੈ, 8 ਘੰਟਾ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰੋ। 8 ਘੰਟਾ ਆਰਾਮ ਵੀ ਕਰੋ। ਬਾਕੀ 8 ਘੰਟਾ ਇਹ ਬਾਪ ਨਾਲ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਕਰ ਫੇਰ ਜਾਕੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਵਕਤ ਮਿਲੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਮੰਦਿਰ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿਲਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਵੀ ਮੰਗੋਗੇ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾਸੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਆਦਿ ਵੀ ਇਵੇਂ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਪੱਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਸ ਇਵੇਂ ਨਿਸ਼ਚੈ ਨਾਲ ਬੈਠਦੇ - ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਲੀਨ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਨਿਸ਼ਚੈ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪੱਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਉਹ ਤਾਂ ਹਨ ਗ਼ਲਤ ਰਸਤੇ ਉਤੇ। ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ।

ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਦੀਦਾਰ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੀਵਨ ਵੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਘਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੀਵਘਾਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ, ਉਹ ਜਾਕੇ ਦੂਜਾ ਜੀਵਨ ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।

ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੌਂਕ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਯਾਦ ਆਵੇ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਰਹਿਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹੋਗੇ, ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਯੋਗ ਵਾਲੇ ਦਾ ਤੀਰ ਪੂਰਾ ਲਗੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ, ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ - ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਦਾ ਭੂਤ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਮਾਇਆ ਦੇ ਭੂਤ ਵਾਲੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੈ ਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਕਿੱਥੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਈਏ! ਕਿਸਦੇ ਨਾਲ ਬੋਲੀਏ! ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਸਨ ਸ਼ੋਜ ਫ਼ਾਦਾਰ। ਬਾਪ ਨੇ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਬਣਾਇਆ ਨਾ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰੀਏ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਭਾਵੇਂ ਕਰੋ। ਸਿਰਫ਼ ਫੈਲਡਿੰਗ ਚਿੱਤਰ ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਬਗ਼ੈਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਇਹੀ ਖਿਆਲਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈਏ? ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਖਾਮੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਕੱਢ, ਉਨਤੀ ਨੂੰ ਪਈਏ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਇਹ 8 - 9 ਮਾਸ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਰਵਿਸ ਲਾਇਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਖਿਆਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਚੁੱਕੀਏ, ਹਮਜਿਨਸ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਏ। ਚੈਰਿਟੀ ਬਿਗਨਸ ਐਟ ਹੋਮ। ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਬਹੁਤ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਕ ਥਾਂ ਠਹਿਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਅਖਾੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਆਤਮਾ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਬੈਠ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੇਹਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮਿਸਲ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਵਧੇਗਾ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਝਾੜ ਤੋਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਬੜੀ ਲੰਬੀ ਮਾਲਾ ਜਾਂ ਝਾੜ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਬਾਪ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਉਨਤੀ ਜਲਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 8 ਘੰਟਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਕਰ ਬੜੀ ਠੰਡਾਈ ਜਾਂ ਨਮਰਤਾ ਨਾਲ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਭੂਤ ਨਾ ਹੋਵੇ।

2. ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜੋ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫੇਰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਬੀਜ ਬੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ :
ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਬੀਜ ਬੋ ਰਹੋ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਨਾਸਤਿਕ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਆਸਤਿਕ.....ਸਭਨੂੰ ਅਲੌਕਿਕ ਜਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਨੇਹ ਦੀ, ਨਿ:ਸ਼੍ਵਾਰਥ ਸਨੇਹ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਾਉਣਾ ਹੀ ਬੀਜ ਬੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੀਜ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਬ੍ਰਿਖ ਸਵੈ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਕਤ ਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਫਲ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਕੋਈ ਫਲ ਜਲਦੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਫਲ ਵਕਤ ਤੇ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ, ਪਛਾਣਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟ ਬੱਚੇ ਬਣ ਜਾਣਾ ਇਹ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡਾ ਭਾਗਿਆ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਨਾਲੇਜ਼ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ ਹੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਹੂਬਹੂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲੇ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਕਿਹੜਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਈ ਬੱਚੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਧੰਦਾ ਕਰੀਏ? ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ - ਬੱਚੇ, ਧੰਦਾ ਭਾਵੇਂ ਕਰੋ ਪਰ ਰਾਇਲ ਧੰਦਾ ਕਰੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਛੀ - ਛੀ ਧੰਦਾ ਸ਼ਰਾਬ, ਸਿਗਰੇਟ, ਬੀੜੀ ਆਦਿ ਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਹੀ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਖਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ, ਦੂਜੀ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦੀ ਆਸੂਰੀ ਮੱਤ। ਆਸੂਰੀ ਮੱਤ ਬਾਪ ਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦੀ ਆਸੂਰੀ ਮੱਤ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ। ਕਿੰਨਾ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਤੋਂ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਮਿਲਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਲਈ। ਰਾਵਣ ਨਾਲ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਸੂਰੀ ਮੱਤ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਆਸੂਰੀ ਮੱਤ ਜਦੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗਦੇਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜਾ - ਥੋੜਾ ਹੀ ਡਿੱਗਦੇ ਹੋ। ਡਿੱਗਣਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਚੜ੍ਹਨਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੀ ਹੋ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਕਿਵੇਂ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਪਦ ਪਾਇਆ ਹੈ ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ੇਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਦਾ ਵੀ ਟਾਈਮ ਹੈ ਨਾ, ਪੂਰਾ ਐਕੂਰੇਟ। ਡਰਾਮਾ ਬਹੁਤ ਐਕੂਰੇਟ ਚਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬਸ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਵੀ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਕੋਈ ਸਹਿਜ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਫੇਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਲਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਿਘਨ ਵੀ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਇਸ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਰਾਵਣ ਤੇ ਹਰ ਕਲਪ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਵੀ ਪਾ ਰੁਹੇ ਹਾਂ। ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਪਰੰਤੂ ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਭ੍ਰਕੁਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਅਜਬ ਸਿਤਾਰਾ...। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਵਿਚਿੱਤਰ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਫੇਰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਾ ਆਤਮਾ ਦੇ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਖੁਦ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬਿਨਾਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਰਿਅਲਾਇਜ਼ ਕਰਵਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਪਰਦਾਏ, ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਅਤੇ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ। ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ। ਪਰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਰਹਿਣ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਜਦੋਂ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ ਮਤਲਬ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਗੀਤਾ ਆਦਿ ਤਾਂ ਇਸਨੇ ਵੀ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਵੈਲਯੂ ਨਹੀਂ। ਪਰੰਤੂ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕੰਨਰਸ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਛੱਡਦੇ ਨਹੀਂ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੇ ਹੈ। ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਰਾਇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਛੀ - ਛੀ ਧੰਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਾਬ, ਬੀੜੀ, ਸਿਗਰੇਟ ਆਦਿ। ਵੇਚਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਧੰਧਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਸ਼ਰਾਬ ਸਭ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬੀ ਬਣਾਉਣਾ - ਇਹ ਧੰਧਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਲਾਹ ਦੇਣਗੇ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਧੰਧਾ ਚੌਜ ਕਰ ਲਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਧੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨੁਕਸਾਨ, ਬਿਨਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਧੰਧੇ ਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਜਵਾਹਰਾਤ ਦਾ ਧੰਧਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਪਰ ਫਾਇਦਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਕਰਕੇ ਲੱਖਾਪਤੀ ਬਣੇ। ਇਸ ਧੰਧੇ ਨਾਲ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹਨ? ਬਾਬਾ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਦਾ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਪਦਮਾਪਦਮਪਤੀ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ। ਉਹ ਵੀ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਹਮ ਸੇ ਇਹ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤ ਸੀ, ਫੇਰ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ - ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ- ਮੱਧ- ਅੰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਨਾਲੇਜ਼ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ

ਹਨ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ - ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਰੂਪੀ ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਕਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਫ਼ਖ਼ਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਮਕਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ! ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਕਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੈਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਇਹ ਮਕਾਨ ਹੀ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਫੇਰ ਹੰਗਾਮਾ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਹੰਸੀ - ਕੁੜੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਤੁਹਾਡਾ ਰੱਥ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀਆਂ ਗਾਲਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਾਲੀਆਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਵਾਰੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਗਾਲੀ ਮਿਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਾਰੀ ਆਈ ਹੈ। ਰੱਥ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਦਦ ਵੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਫੇਰ ਵੀ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ (ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ) ਬਹੁਤ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਡਰਾਮਾ ਕਹਿਕੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਵੀ ਕੁਝ ਲੈਸ ਜਰੂਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਗਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਏ। ਕਿੰਨੀ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ - ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਲੈਸ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਕਤ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਫੇਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਖਿਆਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਅਬਲਾਵਾਂ ਆਦਿ ਤੇ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਕਿੰਨੀ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਕੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਆਸੂਰੀ ਮਤ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਸਮਾਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਯੁੱਧ ਚਲਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਜਿੱਤ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਸੁੱਖਧਾਮ ਤੇ ਸਾਡੀ ਵਿਜੈ ਹੈ ਹੀ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਅਸੀਂ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਡਿਟੇਲ ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਬਾਪ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਹੀ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਥੈਕਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ! ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਹਾਂ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦਾ ਪਾਰਟ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਵੀ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਥੈਕਸ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇਕੇ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਾ ਸਕੇ। ਜੇ ਵੀ ਆਵੇ ਬੋਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸ੍ਰਰਗ ਸੀ ਨਾ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੰਤਰ ਹੀ ਇਹ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਮੱਧਿਆਜੀ ਭਵ।। ਬਸ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਗੁਰੂ ਹਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜਗਤਗੁਰੂ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਕਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕੀਏ। ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਆਦਿ ਸਾਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਲਾ - ਕਾਇਆ ਮਾਇਆ ਲੈ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਕਲਾ ਕੱਢ ਕਲਾ ਰਹਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਗੱਲ ਨਾ ਪੁਛੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਯਾਦ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹੋ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਸਭ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਜਨਮ - ਜਨਮ ਦੇ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਸੀ, ਫੇਰ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣੇ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਕੇ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਫਰਕ ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾਂ ਤੁਸੀਂ। ਪਰੰਤੂ ਸਾਰੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਛੱਡ ਕੇ ਆਉਣ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਬੈਠਣਗੇ ਕਿੱਥੇ। ਬਾਪ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਹੈ। ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੰਡ ਫਾਦਰ ਇਜ਼ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵੀ ਅਨਾਦਿ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵੀ ਜਰੂਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਾੜ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਫੇਰ ਬਣੇਗਾ ਕਿਵੇਂ! ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਉਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ - ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਸ਼ਲੋਕ ਆਦਿ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਉਹ ਹਾਲੇ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਤਨਾ ਲੰਬਾ - ਚੌੜਾ ਗਪੌੜਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਦੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆ ਵੀ ਨਾ ਸਕੇ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ! ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਈਫ ਇਜ਼ ਦਾ ਬੈਸਟ।। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਹੀ ਇਹ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਰੂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਗੁਰੂ ਉਹ ਜੋ ਸਦਗਤੀ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪਿਛਾੜੀ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਰਟ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਰਸਤਾ ਤੇ ਦਸਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਰਾਤ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਹੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਫੇਰ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸੰਕਰ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਉਹ ਸੁਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਾਸੀ, ਕਿੱਥੇ ਉਹ ਮੁਲਵਤਨ ਵਾਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸੰਕਰ ਤਿੰਨ ਬੱਚੇ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਬੱਚਾ ਠਹਿਰਿਆ ਨਾ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ ਬਾਪ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਧੰਧਾ ਕਰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ - ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਆਸੁਰੀ ਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਧੰਧਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਹੋਵੇ?

2. ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਰਹੇ - ਮਾਇਆ ਕਦੇ ਕਲਾ ਰਹਿਤ ਨਾ ਬਣਾ ਦੇਵੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ, ਸੁਭ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਫਲਤਾ ਸੰਪੰਨ ਭਵ : ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੁਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਤਾਂ ਇਸ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪੰਜਾਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਹਰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਸਫਲਤਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਦਮ - ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਧਨਵਾਨ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਬਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੱਦ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਤੋਂ ਵੀ ਪਾਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਹੱਦ (ਸਤਯੁੱਗ), ਬੇਹੱਦ (ਕਲਯੁੱਗ) ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾਣਾ ਹੈ "

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਲਈ ਸੂਧ ਭਾਂਡਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਲਟੇ - ਸੁਲਟੇ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ - ਲਗਾਉਂਦੇ ਭਾਂਡਾ ਸੋਨਾ ਬਣੇ ਉਦੋਂ ਰਤਨ ਠਹਿਰ ਸੱਕਣ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੇਜ਼ - ਰੇਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ - ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਵੈਰਾਗ ਦਾ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੱਦ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੱਦ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਟਾਪਿਕ ਸਮਝਾਈ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ, ਪਿੱਛੇ ਹੈ ਵੈਰਾਗ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦਿਨ, ਜਦਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਅਗਿਆਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਧੇ ਵਕਤ ਬਾਦ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸੰਨਿਆਸ ਧਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸੰਨਿਆਸ ਜਾਂ ਤਿਆਗ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਫੇਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਂ ਦੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੱਦ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਤਾਂ ਹੱਦ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਤੋਂ ਪਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਵਿਧੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੱਦ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਤੋਂ ਵੀ ਪਾਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸੰਨਿਆਸ ਜਾਂ ਵੈਰਾਗ ਆਦਿ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਫੇਰ ਹੋਰ ਧਰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸ ਧਰਮ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਘਰਬਾਰ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹਠਯੋਗ ਅਤੇ ਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ। ਸਿਰਫ਼ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਮਤਲਬ ਸਤਿਯੁਗ - ਤੇਤਾ ਸੁੱਖ। ਭਗਤੀ ਮਤਲਬ ਅਗਿਆਨ ਅਤੇ ਦੁੱਖ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੱਦ ਬੇਹੱਦ ਤੋਂ ਪਾਰ। ਮਨੁੱਖ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਸਮੁੰਦਰ ਹੈ, ਅਸਮਾਨ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅੰਤ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਐਰੋਪਲੇਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੰਨਾ ਤੇਲ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ ਜੇ ਫੇਰ ਵਾਪਿਸ ਵੀ ਆ ਸਕਣ। ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਤੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੀ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਹੱਦ, ਬੇਹੱਦ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਪਹਿਲੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੱਦ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਨਾ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੈ ਜੋ ਬਾਪ ਹੱਦ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਇਸਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾਓ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਰਹਿੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਦੂਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਸਮਾਨ ਹੀ ਅਸਮਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੱਦ ਬੇਹੱਦ ਤੋਂ ਪਾਰ। ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਬੇਅੰਤ। ਬੇਅੰਤ ਕਹਿਣਾ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ ਪਰ ਅੰਤ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੱਦ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਬੇਹੱਦ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਫਲਾਣੇ - ਫਲਾਣੇ ਧਰਮ ਫਲਾਣੇ - ਫਲਾਣੇ ਵਕਤ ਸਥਾਪਨ ਹੋਏ ਹਨ! ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਹੱਦ ਵੱਲ। ਫੇਰ ਕਲਯੁੱਗ ਦੇ ਬੇਹੱਦ ਵੱਲ। ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਪਾਰ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਪਰ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਡਾ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸਵੀਟਹੋਮ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵੀ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਸੁੱਖ ਵੀ ਹੈ - ਦੇਨੋਂ ਹੀ ਹੈ। ਘਰ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਹੈ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ।

ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ ਹੀ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ। 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ ਫੇਰ 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਕਦਮ ਜਿਵੇਂ ਬੁੱਧ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਕਲਪ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦੇਣਾ ਬੁੱਧੁਪਣਾ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ। ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਸਭਿਅਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਦੈਵੀ ਸਭਿਅਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਹੁਣ ਅਸਭਿਅਤਾ ਹੋ ਪਈ ਹੈ। ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਏ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਵਣ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ। ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਰਾਮ ਨੇ ਬਾਂਦਰ ਸੈਨਾ ਲਈ। ਹੁਣ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਤੇਤਾ ਦਾ, ਉੱਥੇ ਫੇਰ ਬਾਂਦਰ ਕਿਥੋਂ ਆਏ ਅਤੇ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਰਾਮ ਦੀ ਸੀਤਾ ਚੁਰਾਈ ਗਈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜੀਵ ਜਾਨਵਰ ਆਦਿ 84 ਲੱਖ ਯੋਨੀਆਂ ਜਿੰਨੀਆਂ ਇੱਥੇ ਹੈ ਉਨ੍ਹੀਆਂ ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਰਾਂਦੇਸੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਹੋਕੇ ਅਤੇ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ। ਸ਼ਲੋਕ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉੱਚਾ ਤੇਰਾ ਨਾਮ.....ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੱਦ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਦੋਨੋਂ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਕਾਸ਼ ਤੱਤਵ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਰੇਡੀਉ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਆਕਾਸ਼ ਤਾਂ ਬੇਅੰਤ ਹੈ। ਅੰਤ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਕੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਇਹ ਜੇ ਮੁੱਖ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਪੇਲਾਰ। ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਵਾਣੀ (ਆਵਾਜ਼) ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲਣਾ ਜਿਸਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਆਕਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਾਣੀ ਚਲਾਉਣੀ ਪਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵੀ ਰਾਜ ਸਾਰਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਉਵੇਂ ਬਾਪ ਵੀ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਆਤਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਭਨੂੰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਭਤੋਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਫੇਰ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰੂ ਦਾ ਯੁਗਲ ਮੇਰੁ। ਫੇਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਮਾਲਾ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਥੋੜੀ ਹੈ ਫੇਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੱਧਦੇ - ਵੱਧਦੇ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਕਰੋੜ ਦਾਨੇ ਅਰਥਾਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਬਾਪ ਜੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰੇ। ਝਾੜ ਦੀ ਡਿਟੇਲ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਬੀਜ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਵੇਰਾਇਟੀ ਝਾੜ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉੱਮਰ ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਝਾੜ ਵਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਰਹੇ। ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਦੀ ਉੱਮਰ ਬਿਲਕੁਲ ਐਕੁਰੇਟ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਕਿੰਨੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ, ਜੇ ਚੰਗੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਨ। ਮਜ਼ਬੂਤ ਉਦੋਂ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ। ਇਸ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸੋਨੇ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਫੇਰ ਇਵੇਂ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਲਈ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਫੇਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਮਾਸਟਰ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ। ਫੇਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਨਾ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਬਾ ਬਗ਼ੈਰ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਵੀ ਸਮਝਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਇਸ ਤਨ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਕੇ ਗੁਰੂ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਆਕੇ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣਗੇ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਹੈ ਮੇਰੁ। ਜੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਹਨ, ਉਹ ਫੇਰ ਜਾਕੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਦਿ ਦੇਵ, ਆਦਿ ਦੇਵੀ ਬਨਣਗੇ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਖਾਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੀ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਗ਼ੈਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਿੱਪਲ। ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਚਾਹੀਦੀ ਇਸ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਫੇਰ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਰਤਨ ਠਹਿਰੇ। ਇਹ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਰਤਨ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਜੋਹਰੀ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੀਰਾ ਮਾਣਿਕ ਆਦਿ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਡੱਬੀ ਵਿੱਚ ਕਪੂਸ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਦੇ ਸੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਬੜੀ ਫਸਟਕਲਾਸ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਚੰਗੇ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੋਭਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਧਾਰਨਾਂ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਭ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਹੈ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਗਿਆਨ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਸੁੱਧ ਭਾਂਡਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੋਈ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਨਾ ਉੱਠੇ। ਉਲਟੇ - ਸੁਲਟੇ ਸੰਕਲਪ ਸਭ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਸਭ ਪਾਸੇ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਹਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ - ਲਗਾਉਂਦੇ ਭਾਂਡਾ ਸੋਨਾ ਬਣਾ ਦਵੇ ਜੇ ਰਤਨ ਠਹਿਰ ਸੱਕਣ। ਫੇਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਮਹਾਦਾਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਧਨ ਦਾਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ। ਦੋਹ ਸਹਿਤ ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਛੱਡਕੇ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਰਹੇ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੀ ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾ ਸਕੋਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪ ਨਾ ਆਏ। ਬਾਪ ਹੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਹੱਦ ਬੇਹੱਦ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੈ। ਸਭ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਹੱਦ - ਬੇਹੱਦ ਤੋਂ ਪਾਰ ਉਪਰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਉੱਥੇ ਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੱਦ ਬੇਹੱਦ ਤੋਂ ਪਾਰ ਚਲੇ ਜਾਓ। ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲਪ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਆਏ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਚਾਹੀਦੀ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹੱਥ ਕਾਰ ਡੇ ਦਿਲ ਯਾਰ ਡੇ। ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਜਿੰਨਾ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ। ਸੈਂਟਰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਮੁਰਲੀ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਨਾ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਉੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਜੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਖਾ ਗਈ। ਮਹਾਰਥੀ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਇੱਕਦਮ ਹਪ ਕਰ ਗਈ। ਹੈ ਨਹੀਂ।

ਮਾਇਆਵੀ ਟ੍ਰੇਟਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਟ੍ਰੇਟਰ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਜਾਕੇ ਸ਼ਰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਵੱਲ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਤਾਂ ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਨਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਹੀ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਸ੍ਵਸਕਤੀਮਾਨ। ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ - ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੀਏ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਪੱਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬਗ਼ੈਰ ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਭ ਹਨ ਪੂਜਾਰੀ। ਭਾਵੇਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸੰਕਰਾਚਾਰੀਏ ਆਦਿ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਥਮਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਜਦੋਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਤਾਕਤ ਰੱਖੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਪੂਜਾਰੀ ਸੀ ਉਹ ਫੇਰ ਪੂਜਯ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਰਹੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਬਣਨ ਦਾ ਹੈ। ਯੁੱਧ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਤੂਫਾਨ ਸਭ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਹਾਤਿਮਤਾਈ ਦਾ ਖੇਡ ਦੱਸਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਮੁਹਲਰਾ ਪਾਉਂਦੇ ਸੀ, ਮਾਇਆ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਮੁਹਲਰਾ ਕੱਢਣ ਨਾਲ ਹੀ ਮਾਇਆ ਆ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਛੁਈਮੁਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੱਥ ਲਾਓ ਤਾਂ ਮੁਰਝਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਤਿੱਖੀ ਹੈ, ਇੰਨੀ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਡਿਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹੱਦ ਬੇਹੱਦ ਤੋਂ ਪਾਰ ਚਲੇ ਜਾਉਂਗੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵੇਗੀ। ਇੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਸੁਣਕੇ ਫ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਚਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਭਾਗਿਆ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸਭ ਭੁਲੇ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋ ਉਹ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਹੋ ਨਾ। ਜਟਾਵਾਂ ਖੁਲ੍ਹਿਆ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮੁਰਲੀ ਚਲਾਓ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਜੋ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮੁਰਲੀ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਮੁਰਲੀ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਨਾ ਗਿਆਨ ਦੀ, ਨਾ ਭਗਤੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਹੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੱਦ ਬੇਹੱਦ ਤੋਂ ਪਾਰ ਇਵੇਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੀ ਵੀ ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪ ਨਾ ਆਏ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ, ਇਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ।

2. ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਣ ਦੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਾ ਮੁਹਲਰਾ ਪਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਛੁਈਮੁਈ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਖਾਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ੍ਵ ਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਏ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਪਰਦਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ :
ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਪਰਦਾ ਉਦੋਂ ਖੁਲ੍ਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਸਭ ਸੱਤਾ ਵਾਲੇ ਮਿਲਕੇ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੱਤਾ, ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੱਤਾ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਸੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਸ੍ਰੇਜ ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਅਜਿਹਾ ਸਨੇਹ ਮਿਲਣ ਕਰਨ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਸਭਨੂੰ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸੂਤਰ ਵਿੱਚ ਬੰਨ ਨੇੜੇ ਲਿਆਓ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਓ। ਇਹ ਸਨੇਹ ਹੀ ਚੁੰਬਕ ਬਣੇਗਾ ਜੋ ਸਭ ਨਾਲ ਸੰਗਠਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਸ੍ਰੇਜ ਉਤੇ ਪਹੁੰਚੇਗੇ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦੇ ਹੀਰੋ ਪਾਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਉਦੋਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਵ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦੀ ਲਿਫਟ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਭੰਡਾਰੇ ਭਰਪੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭੰਡਾਰਾ ਭਰਪੂਰ ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਦੂਰ "

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਗਿਆਨਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਪੱਕਾ ਹੋਵੇਗਾ?

ਉੱਤਰ:- ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਜੇ ਪਾਰਟ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਘਿਸਦਾ-ਮਿਟਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ ਤਾਂ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਉੱਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਇਸ ਵੇਲੇ ਬਾਪ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਪੜਾਈ ਪੜਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਪਾਰਟ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਦਾ ਵੀ ਪਾਰਟ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਵੀ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਤਿੰਨੇ ਪਾਰਟ ਚੰਗੇ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਸਦਗਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਛੋਟੇ, ਵੱਡੇ, ਬੁੱਢੇ, ਜਵਾਨ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਬਾਪ, ਸੁਪਰੀਮ ਟੀਚਰ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਾਨਫ਼ਰੰਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭ ਦੀ ਬਾਯੋਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਭ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਜਰੂਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ ਫਿਰ ਖੱਤਰੀ, ਵੈਸ਼, ਸੂਦਰ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਉੱਥਾਨ ਅਤੇ ਪਤਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਅਸੀਂ ਉੱਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਫਿਰ ਪਤਨ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਹੁਣ ਵਿਚਕਾਰ ਹਾਂ। ਸੂਦਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਹੁਣ ਪੱਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸੂਦਰਪਨੇ ਦੀ ਐਕਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਵੀ ਸੂਦਰਪਨਾ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਕਦੇ ਤੋਂ ਪਾਪ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਹਨ? ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ, ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਰਹਿਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ, ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਵੈਸ਼, ਸੂਦਰ ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸੂਦਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਕੇ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਜ਼ੇਲੀ ਅਤੇ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਜ਼ੇਲੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੜਾ ਈਜ਼ੀ ਕਰਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੜਾ ਹਲਕਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਿੰਦੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਝੱਟ ਭੱਜਣਗੇ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਟੱਡੀ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਪੜਾਈ ਯਾਦ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਕਰ ਲਗਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਸਦਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਆਦਿ ਦਾ ਨਾਲੇਜ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸੂਦਰਾਂ ਦੇ ਕੋਲ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਵੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਜੋ ਚਿੰਤਰ ਬਣੇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਡਿਫੈਕਟਿਡ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਨ ਐਕੂਰੇਟ (ਸਹੀ) ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਐਕੂਰੇਟ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਫਿਰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਭਗਤੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੁਣ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਦਾ ਤੇ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਥੋੜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਚੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਜਰੂਰ ਅੱਗੇ ਵੀ ਬਣੇ ਸੀ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਰੂਰ ਅਡੋਪਟੇਡ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਅਡੋਪਟੇਡ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਸਟਾਰਜ਼ ਖੜੇ ਹਨ। ਦੂਰ ਤੋਂ ਕਿੰਨੇ ਛੋਟੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬੜੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਕਦੇ ਛੋਟੀ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਮਰਤਬਾ ਬੜਾ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੂਰਜ ਦੇਵਤਾ, ਚੰਦਰਮਾ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਜ ਬਾਪ, ਚੰਦਰਮਾ ਮਾਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਕਸ਼ਤਰ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਕ ਜਿਹੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹੋ।

ਅਸੀਂ ਬੜੇ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਥੋੜਾ ਥੋੜਾ ਫਰਕ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਪੂਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ

ਬਣਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਜਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਨਣਗੇ ਨਾ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਵੇਲੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੀ ਕੋਈ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਜਰੂਰ ਕਿਤੇ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਤਾਂ ਬਹੁੱਤ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਹੈ ਇੱਕ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਨਾਲ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹੋ? ਇੱਕ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ, ਦੂਜੀ ਹੈ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਅਤੇ ਤੀਸਰੀ ਹੈ ਦੇਵਤਾ ਮੱਤ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੱਤ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤੀ? ਬਾਪ ਨੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਹੈ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ। ਸ੍ਰੀ - ਸ੍ਰੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ, ਨਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ। ਸ੍ਰੀ - ਸ੍ਰੀ ਹੀ ਆਕੇ ਸ੍ਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਾਨਫਰੈਂਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਪੜਾਈ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਟਾਈਟਲ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਪ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਮਤਲਬ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਚਾਰ ਨਾਲ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਥੇ ਬਾਪ ਦਾ ਟਾਈਟਲ, ਕਿਥੇ ਇਹ ਪੱਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਤੇ ਰਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਹਨ ਨਾ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਜੇ ਵਿੱਚ ਰਜੇ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ, ਨਾ ਕਿ ਤਮੋਗੁਣੀ। ਵਰਨ ਵੀ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਧਨਵਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਕਿਹੜਾ ਹੈ? (ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾ ਦਾ) ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਭਰਪੂਰ ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਦੂਰ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਹੈ ਸਾਗਰ। ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੰਨੀਆਂ ਕਰੋੜ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਰੁਪੀ ਤਖਤ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਇਸ ਤੱਖਤ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੱਖਤ ਇੱਕ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ। ਸਭ ਦੇ ਫੀਚਰਜ਼ ਵੱਖ ਵੱਖ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੁਦਰਤ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 84 ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤਿ ਸੂਖਸ਼ਮ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਸੂਖਸ਼ਮ ਵੰਡਰ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਪਾਰਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਹੀ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਭ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਨਾਲੇਜ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਮਰਜ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲੇਜ਼ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੈ ਬੀਜਰੂਪ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਝਾੜ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਉਮਰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਫਿਰ ਸੂਦਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਖਾ ਲੈਣਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਗੋਦ ਤੋਂ ਹਾਰ ਕੇ ਰਾਵਣ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਥੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਨਣ ਦੀ ਗੋਦ, ਕਿਥੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬਨਣ ਦੀ ਗੋਦ। ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁੱਕਤੀ। ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਕਿਵੇਂ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣਦੇ, ਕੱਲ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਪੰਜੇ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਰਾਵਣ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੋਈ-ਕੋਈ ਬਚ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਡੁੱਬਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਕਿੰਨੀ ਖਿਟਖਿਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਇਵੇਂ-ਇਵੇਂ ਕਰੋ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੋਈ ਨਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸੂਦਰ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੂਦਰ ਸੰਪਰਦਾਏ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਯੁੱਗ ਪੂਰਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਇਹ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਜੋ ਵੀ ਬਣਾਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ। ਈਸ਼ਵਰ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਗੀਤਾ ਦੇ ਉਪਰ ਹੀ ਕਿੰਨੇ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਗਾਂਧੀ ਗੀਤਾ, ਟੈਗੋਰ ਗੀਤਾ ਆਦਿ - ਆਦਿ। ਢੇਰ ਨਾਮ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਇੰਨਾ ਕਿਉਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ? ਸਮਝਦੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਧਿਆਏ ਉਹ ਹੀ ਉਠਾ ਕੇ ਮਤਲਬ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹੋ ਗਏ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਅੱਜ ਇਹ ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਹੀ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਸ਼ਾਸਤਰ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੇ ਧਰਮ ਹਨ, ਜਿਸ ਜਿਸ ਨੇ ਜੋ ਧਰਮ ਰਚਿਆ ਹੈ ਉਸਦਾ ਉਹ ਨਾਮ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਜੈਨੀ ਲੋਕ ਮਹਾਵੀਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਮਹਾਵੀਰ - ਮਹਾਵੀਰਨੀਆਂ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਨਾ। ਥੱਲੇ ਯੋਗ ਤੱਪਸਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ

ਹਨ, ਉੱਪਰ ਰਜਾਈ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਰਾਜਯੋਗ ਦਾ ਅਕਸ਼ਰੇਟ ਮੰਦਿਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੋਈ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੋਈ। ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ ਬਿਲਕੁੱਲ ਐਕੁਰੇਟ, ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲੈ ਕੇ ਬਿਲਕੁੱਲ ਠੀਕ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਫਿਰ ਜਿਸ ਨੇ ਜੋ ਨਾਮ ਕਿਹਾ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਡਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਆਦਿ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਨੂੰ ਕਹੋ ਜਾਂ ਸਤਯੁੱਗ ਨੂੰ ਕਹੋ। ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਦੀ ਸੀਨ ਥੱਲੇ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਰਜਾਈ ਉੱਪਰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਤਯੁੱਗ ਹੈ ਆਦਿ ਫਿਰ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਦਵਾਪਰ। ਅੰਤ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਹੀ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯਾਦਗਾਰ ਪੂਰਾ ਐਕੁਰੇਟ ਹੈ। ਯਾਦਗਾਰ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਸਭ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ। ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਰਾਜ ਕਰਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਲੋਕ ਬਹੁੱਤ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ। ਮਿਲਟਰੀ ਵਾਲੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਆਪਣੇ ਕਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਹਨੁਮਾਨ, ਗਣੇਸ਼ ਦਾ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨਾ, ਵਿਨਾਸ਼, ਪਾਲਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅੰਧੇਰੀ ਰਾਤ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਹੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੀ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣੋਗੇ। ਮੁੱਖ ਤਾਂ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ! ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਰਾਤ ਦਾ ਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਹੈ ਦਿਨ ਦਾ। ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਰਾਤ ਤੋਂ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਿਰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਸਮਝ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪੂਰਾ ਯਾਦ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਨਣਗੇ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੋ ਭਾਰਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ, ਜੋ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਆਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਲੋਕ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਅਰਥ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਆਇਰਨ ਐਜ ਤੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਜਰੂਰ ਪਾਸ ਹੋਕੇ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਵੀ ਕਰਮ ਵੀ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਤੋਂ ਜੋ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਅਖੁਟ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਉਸਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਤੱਖਤ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹਨ - ਇਸ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਕੇ ਦੇਖਣਾ ਹੈ।

2. ਸਦਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁੱਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਗੋਦ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਰਾਵਣ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਕਰੱਤਵ ਹੈ - ਡੁੱਬਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਚਾਉਣਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੇਵਾ ਭਾਵ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਅਤੇ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ :
ਸੇਵਾ ਭਾਵ ਸਫਲਤਾ ਦਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਅਹਮ ਭਾਵ ਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਅਹਮ-ਭਾਵ ਮਿਕਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਹਨਤ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਸਮਾਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਗਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਭਾਵ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਆਪ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਦਾ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਘਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਗਿਆਨੀ ਤੂ ਆਤਮਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮਹੀਨ ਅਤੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਧਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਮੁਕਤ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਰਜਾਈ ਦੇ ਲਈ, ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਨਵੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਕਈ ਬੱਚੇ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਫੇਲ ਕਿਉਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਕਸਿੰਗ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਬਾਕਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਬੜੀ ਕੜੀ ਸੱਟ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੱਟ ਲਗਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੱਚੇ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਸੇਫ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਆਦਮੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ, ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਕੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮਚਰੀ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਰੂਰ ਐਂਟੇਮੈਟਿਕਲੀ (ਆਪਣੇ ਆਪ) ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ, ਇਥੇ ਬੈਠ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣਗੇ - ਸਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਧਰਮ ਦਾ ਹੋਵੇ। ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਯਾਦ ਜਰੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਸਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਥੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾ ਰਹੀ ਹੋ। ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੋ, ਉਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗੀ ਹੋ ਨਾ। ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਯੋਗੀ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਟੀਚਰ ਨਾਲ ਯੋਗ ਜਰੂਰ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਫਲਾਣਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਨਾ। ਰਜਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਕਦੇ ਸਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਜੌਹਰ ਨਹੀਂ ਭਰਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਦਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਯੋਗਯੁਕਤ ਹੋ, ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਸਮਝਾਵੋ। ਅਸੀਂ ਭਾਈ ਭਾਈ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਉਹ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਗਾਇਨ ਹੈ ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਬੜੀ ਹੈ। ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਕੋਈ ਤਾਂ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕੰਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਫੁੱਲ ਹੈ - ਪਤਾ ਤਾਂ ਸਭ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੱਚੇ 5-6 ਦਰਜਾ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਫਿਰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੇ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਜਦੋਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਕਲਾਸ ਦੇ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਵੀ ਝੱਟ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੱਚੇ ਤਿੱਖੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ, ਇੰਨਾ ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਫਿਰ ਹੀ ਉੱਚ ਨੰਬਰ ਤੇ ਆਏ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਲੈਕਿਕ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਇਥੇ ਤਾਂ ਉਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਆਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਵਧੀਆ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ। ਉਸ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸ ਨੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਅੱਗੇ ਨੰਬਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਜੇ ਪਹਿਲਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਨਵਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਨਵੇਂ ਹਨ। ਨਵੇਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਇਹ ਚੰਗੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਨਵੀਂ ਨਾਲੇਜ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ-ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚਾ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬੜੇ ਮਿੱਠੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਲਨ ਨਾਲ, ਗੱਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਵੀ ਸਭ ਕੇਲੇ ਹਨ - ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਮੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਬੜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪੁੱਛੇ ਬਗੈਰ ਸਮਾਚਾਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ। ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਸ਼ਰੂਡ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਾਰ ਬੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਮਾਇਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਬੜਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ 10 ਸਾਲ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਹੈ ਪਰ ਮਾਇਆ ਇੰਨੀ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ - ਦੇਹ ਅਹੰਕਾਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਫੌਸਿਆ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੇ ਵੀ ਪਹਿਲਵਾਨ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਮਾਇਆ ਦੀ ਸੱਟ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਬਲਵਾਨ ਨਾਲ ਬਲਵਾਨ ਹੋਕੇ ਲੜਦੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਬਾਬਾ ਨੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਹ ਨੰਬਰਵਾਨ ਹੈ। ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਬੜੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਮਿਸਾਲ ਕਰ ਕੇ ਇੱਕ-ਦੋ ਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬੜੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਗੀਤਾ ਬੱਚੀ ਬੜੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੈ। ਹੈ ਬੱਚੀ ਬੜੀ

ਮਿੱਠੀ। ਬਾਬਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੀਤਾ ਤਾਂ ਸੱਚੀ ਗੀਤਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਉਹ ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਕੇ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਬਰੇਬਰ ਸਤਯੁੱਗ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸੀ, ਕੱਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਗਿਆਸਾਲੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨੂੰ ਫੀਲਿੰਗ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕੀ, ਜਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਉਚੇ ਤੇ ਉੱਚੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਹੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਕਿਤਾਬ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਸੁਣਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਿਤਾਬ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਫਰਕ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਥੱਲੇ ਡਿਗਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਦੇਖੇ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਪ ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾ ਕੇ ਵਿਸ਼ੈ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਸੇ ਜਾਵੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੇ ਹੈ। ਕਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸ ਨਾ ਕਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਨਮਕ ਮਿਸਲ ਕੋਈ ਰਾਈਟ ਅੱਖਰ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਫੜ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕੀ ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ। ਅਨਾਦਿ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨਾਦਿ ਬਰੇਬਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਅਨਾਦਿ ਸੀ। ਰਾਜ ਉਹ ਹੀ ਹੈ ਸਿਰਫ ਪਾਵਨ ਤੋਂ ਬਦਲ ਪਤਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਨਾਮ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹਿੰਦੂ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਤਾਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਦੂਜੇ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਉਤਰਦੇ ਹੋ। ਰਜੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹਿੰਦੂ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਨਾ। ਦੇਵਤਾ ਸਦਾ ਪਾਵਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਨਾਮ ਵੀ ਹਿੰਦੂ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੁਛੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਦੇ, ਕਿਸਨੇ ਰਚਿਆ? ਤਾਂ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ-ਚੰਗੇ ਨਾਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਜੀਂਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਕਈ ਤਾਂ ਮਰ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੀ ਯੁੱਧ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਯੁੱਧ ਹੋਣ ਨਾਲ ਟੂਟਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦੇ ਸੀ, ਰਾਮ ਦੇ ਬਣੇ। ਫਿਰ ਰਾਵਣ, ਰਾਮ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਨਾ ਉਥੇ ਦੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਨਾ ਇੱਥੇ ਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਨਾ ਰੰਜ ਹੈ। ਵਿਚਕਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵੀ ਬੜੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਦਾ ਵੀ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਉੱਤਮ ਪੁਰਖ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਬੜੀ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਹੱਥ ਤਾਂ ਬੜਾ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੂਭ ਬੋਲੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਕਥਾ ਹੀ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਹੈ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੱਤ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਇੰਨੀ ਹਿੰਮਤ ਹੈ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਵੀ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕਰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ? ਜਨਮ ਜਨਮਾਂਤਰ ਦੇ ਪਾਪੀ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ। ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਪਾਪ ਦੱਸ ਦਵੇ ਤਾਂ ਹਲਕੇ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਖਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਸੱਚ ਦਸਣ ਨਾਲ ਹਲਕੇ ਹੋਣਗੇ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਇੱਕ ਦਮ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਮੁੱਕਾ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੜੀ ਕੜੀ ਬਾਕਸਿੰਗ ਹੈ। ਉਸ ਬਾਕਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਬੜੀ ਸੱਟ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਸਭ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਬਣਦਾ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕੀ ਮੈਂ ਮਹਾਤਮਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਖਾਤਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪਰਾਏ ਦੇਸ਼, ਪਰਾਏ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਬੜੇ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੇ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਵੀ ਬੜਾ ਰਹਿਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਦਾ ਬੱਚਾ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵਿੱਛੜ(ਜੁਦਾ) ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਕੀ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਵਾਂ। ਇੱਕ ਦਮ ਮੇਰੇ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਹੈ ਨਾ। ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹੱਸੀਕੁੜੀ(ਹਾਸਾ ਮਜਾਕ) ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਅੱਜ ਸਾਨੂੰ ਨਹਾਵੇ(ਸਨਾਨ), ਭੋਜਨ ਤਾਂ ਖਵਾਓ। ਮੈਂ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ, ਬੜੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ-ਇਵੇਂ ਇਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬੜੇ ਮਿੱਠੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਦਮ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਗੱਲ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਭ ਨੂੰ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਚਲਨ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੋਵੇ ਨਾ। ਭੁੱਲ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਬਾਬਾ, ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ

ਭੁੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਕੋਈ ਲਿਖਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਹੋਈ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ। ਸਾਡਾ ਬੱਚਾ ਬਣ ਕੇ ਫਿਰ ਭੁੱਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੇ ਗੁਣਾ ਵਾਧਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਿਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੜੇ ਹਾਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੱਡੀ ਬਾਕਸਿੰਗ ਹੈ। ਰਾਮ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬੰਦਰ ਸੈਨਾ ਲਈ। ਇਹ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਬੇਸਮਝ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਰ ਇਕ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਈਸ਼ਵਰ ਬਣ ਕੇ ਕ੍ਰਿਏਟ(ਪੈਦਾ) ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਈਸ਼ਵਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਥੋੜੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੁੱਡੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਉਲਾਹਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਬਣਾ ਕੇ ਗਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ! ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵਤਾ... ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਰਹਿੰਦੇ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਅੱਖ ਖੁਲ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਚਕਸੂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਿਸਟੀ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਨਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈ ਜੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਇਹ ਨਵੀ-ਨਵੀ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਸਟ ਸੇ ਲਾਸਟ। ਲਾਸਟ ਸੇ ਫਸਟ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਹਰ ਕਲਪ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਮਿੱਠਾ ਹੋ ਕੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ-ਅਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣ ਕੇ ਫਿਰ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਬਾਕਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ-ਬਹੁਤ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੇ ਵਚਨਾ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਭਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਤਮ-ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਬਾਪ ਦਾ ਸਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਅਸੀਂ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੌਹਰ ਭਰੇਗਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਅੰਸ਼ - ਆਲਸ ਅਤੇ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਭਵ : ਦਿਨਚਰਿਆ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਥੱਲੇ ਉਪਰ ਹੋਣਾ, ਆਲਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਜਾਂ ਅਲਬੇਲਾ ਹੋਣਾ - ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੂਜਨ ਲਾਇਕ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਜਾਗਰਣ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਮਜਬੂਰੀ ਜਾਂ ਸੁਸਤੀ ਨਾਲ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪੂਜਾਰੀ ਵੀ ਮਜਬੂਰੀ ਜਾਂ ਸੁਸਤੀ ਨਾਲ ਪੂਜਾ ਕਰਨਗੇ। ਤਾਂ ਆਲਸ ਜਾਂ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦਾ ਵੀ ਤਿਆਗ ਕਰ ਦੇ ਫਿਰ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਸਕੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੇਵਾ ਬੇਸ਼ਕ ਕਰੋ ਪਰ ਫਾਲਤੂ ਖਰਚ ਨਾ ਕਰੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਬਣਾਉਣ , ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਗਿਆਨਵਾਨ ਬੱਚੇ ਕਿਸ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਮੈਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਮੈਂ 84 ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਦੇ ਛੋਟੀ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਛੋਟਾ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਵਾਲੀ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਾ ਲੈਣ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਵੇ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਗਿਆਨਵਾਨ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਕਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ? ਆਤਮਾ ਨੇ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ 5 ਤੱਤਵ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਪੁਤਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਛੋਟਾ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਛੋਟਾ ਪਿੰਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵੱਡਾ ਹੁੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਚੇਤਨ ਹੈ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਾ ਕਰੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੁਤਲਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਬੋਲਣ, ਚਲਨ ਵਾਲੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬਿੰਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੇ ਛੋਟੀ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਨਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਸਿਰਫ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਸੀ ਹੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੋ। ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਦੱਸਿਆ? ਇੰਨਾ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਗੁਰੂਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਨੇ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦੱਸੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਨੈਚੁਰਲ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ ਅਨਨੈਚੁਰਲ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੋਲਦੀ ਚਾਲਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਆਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਚਕਸੂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗਿਆਨ ਚਕਸੂ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਚਕਸੂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਵੀ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ-ਮੱਧ-ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਨਾਟਕ ਦਾ ਵੀ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਂ, ਨਾਟਕ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰਦਾ ਕਿਵੇਂ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ-ਮੱਧ-ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅੰਧੇਰਾ। ਇਵੇ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਭਗਤੀ ਤੋਂ ਭਗਵਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਭਗਤੀ ਦਾ ਵੀ ਪਾਰਟ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਵੀ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਯੱਗ, ਤੱਪ, ਦਾਨ, ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਲੱਭਦੇ-ਲੱਭਦੇ ਧੱਕਾ ਖਾਂਦੇ-ਖਾਂਦੇ ਤੰਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਗਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਝੂਠੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਛੀ-ਛੀ ਹੋਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਵੀ ਬਣ ਗਏ। ਇਵੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਬਗੈਰ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗੇ। ਇਵੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਬਗੈਰ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੇ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਪਤਿਤ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ। ਪਾਵਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਮਿਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਹੀ ਇੰਨਾ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਤੋਂ ਭਗਵਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਇਸ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਕੇ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਹ ਫਲਾਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਫਲਾਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣੇ ਦਾ ਚੇਤਨ ਵਿੱਚ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਵੇ ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਛਾ, ਚੇਤਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਕੀ? ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਫਿਰ ਤਾਂ ਗਵਾਚ(ਗੁੰਮ) ਜਾਵੇਗਾ। ਅਲਪਕਾਲ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਨੂੰ

ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਸੁੱਖ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਉਹ ਮਿਲਿਆ। ਬਸ ਇਥੇ ਤਾਂ ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ। ਪਾਵਨ ਬਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ ਮਤਲਬ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹਜੇ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਏ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਾਰਾ ਕਲਪ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਘੋਰ ਅੰਧੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਨਾ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਘੋਰ ਅੰਧੇਰਾ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਰਾਵਣ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਘੜੀ-ਘੜੀ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਓਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੇ ਅਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਗਾਲੀ ਦੇਣ ਬਗ਼ੈਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਨਹੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਠਿਕੱਰ-ਭਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ - ਭਗਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਰਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਹੀ ਸਾਰਾ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੇਵਤਾ ਫਿਰ ਖੱਤਰੀ, ਵੈਸ਼, ਸੂਦਰ। ਉਹ ਦੇਵੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ। ਬਿਲਕੁਲ ਛੀ-ਛੀ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਸੰਖ ਚੋਰ...ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਇਵੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਝੱਟ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿ ਗਾਲੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਾਰੀ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਰਾਵਣ ਸੰਪਰਦਾਏ, ਉਹ ਰਾਮ ਸੰਪਰਦਾਏ। ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਸਾਨੂੰ ਰਾਮ ਰਾਜ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ। ਰੋਰਵ ਨਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿਸ਼ੈ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ, ਜਾਨਵਰ ਆਦਿ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਸ ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਅਸੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੂਰਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੈ? 5 ਵਿਕਾਰ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਸੂਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਕਾਰੀ। ਉਹ ਹਨ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਇਥੇ ਕੋਈ ਕਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਦੀ ਕਲਾ ਕਾਇਆ ਚਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪੁਰਾਣੀ ਆਸੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਚੌਂਜ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਇਥੇ ਹੀ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਹਾਊਸ, ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਰੋਡ...ਅੱਗੇ ਥੋੜੀ ਇਹ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਹੋਣਾ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਸਦੀ ਹੈ? ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਜੇ ਅੱਧਾਕਲਪ ਪਵਿੱਤਰ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਅਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੋਈ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਬੀਜਰੂਪ, ਚੇਤਨ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦਾ ਨਾਲੇਜ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਨ ਗਪੌੜੇ। ਮੁੱਖ ਗਪੌੜਾ ਬੜਾ ਖਰਾਬ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਉਲਾਹਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਠਿਕੱਰ - ਭਿੱਤਰ ਕੁੱਤੇ ਬਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਕੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਮਨੁੱਖ, ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ। ਜੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਜਯ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਜਯ ਤੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਜਯ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਆਦਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਨਾਮ ਤਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਜਦੋਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮਤਲਬ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਗਿਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਓਵੇਂ ਇਹ ਜੇ ਖੇਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ। ਮਨੁੱਖ ਮਤ ਨੂੰ ਆਸੂਰੀ ਮਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਥਾ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਪੂਜਾ। ਸਾਰੇ ਇਵੇ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਡੇਵਿਲ ਵਰਲਡ। ਸਭ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਗਾਲੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਜਦੋਂ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਅਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਇਥੇ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਇਥੇ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਨ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਸੈਟਰ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਮਝੋਗੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਮੰਨਦੇ ਸੀ। ਹੇ ਭਗਵਾਨ...ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਥੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਬੈਠ ਕੇ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇਥੇ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਥੇ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮੈਂ ਇਥੇ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਥੇ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ। ਭਗਤ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਤਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਤੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੇ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇਥੇ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ। ਕਈ ਬੁੱਧੀਹੀਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਗੈਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਿਵੇਂ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਮੈਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਸੁਪਰੀਮ ਬਾਪ, ਨਾਨ ਸੁਪਰੀਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਾਤੱਤਵ ਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ, ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਭਗਤੀ ਸੀ ਤੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਅੱਖਰ ਨਹੀਂ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਜਦੋਂ ਚੌਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੁਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸਨੂੰ ਚੌਜ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੋ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਜੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦਾ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕਦੇ ਸੀ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹੀ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਕੇ ਇਸ ਵਰਾਇਟੀ ਝਾੜ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੀ ਹੈ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਟਾਈਮ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬੜੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਿੱਠੀਆਂ ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ ਹੁਣ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਖੇਡ ਦੀ ਡਿਊਰੇਸ਼ਨ(ਸਮਾਂ) ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਐਕੂਰੇਟ ਦਸੋਗੇ। ਇਹ ਟਾਪਿਕਸ ਹੋਈ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਹ ਸਮਝਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਕੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਓਵੇਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗਿਲਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਮਾਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੀ ਹੈ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਇਵੇਂ ਇਵੇਂ ਮੁੱਖ ਪੁਆਇੰਟ ਕੱਢ ਕੇ ਸਮਝਾਵੇ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਪੂਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਜਯ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਗਿਆਨਵਾਨ ਬਣ ਖੁਦ ਹੀ ਖੁਦ ਨੂੰ ਚੌਜ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਲਪਕਾਲ(ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ) ਦੇ ਸੁੱਖ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਗੈਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਉਪਰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ, ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਯਾਦ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹੱਦ ਦੀ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਹਿ ਸਭ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨਚਿੱਤ ਭਵ :
ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੇਹਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੀ ਝਲਕ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਨਚਿੱਤ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨਚਿੱਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਦਾ ਨਿ:ਸਵਾਰਥੀ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਉਪਰ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਗੇ। ਚਾਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਆ ਜਾਵੇ, ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇ, ਚਾਹੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਕ੍ਰਮਭੋਗ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਆਉਂਦਾ ਰਹੇ ਲੇਕਿਨ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨਚਿੱਤ ਰਹਿਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਅਰਥ ਦੀ ਚੈਕਿੰਗ ਅਟੈਸ਼ਨ ਨਾਲ ਕਰੋ, ਅਲਬੇਲੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ।
